† edelig

edeli

i förb. många edelia = mångtaliga

Här e många edelia ----

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder

ær, bet., ær, obet., m. och f.,
n. ært bet., ært obet., pl. ǣra
bet., ǣra obet., pron. poss., Eder.
"vǣden hut ǣra kredz!", sa ja.
e dǣta ǣra sko ǣla mǣna?
Bromma.
han i bra o mǣlka tr ært?
e ǣra kǣmna fra stan?

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder II

i forstár ènta ært ét bésta.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Eder

jœr jœrt jœra

(pers. o. poss pron.)

nu: œr, œrt, œ̊ra.

eder osv.

ɪ gåmla, gåmla tɪ̊dor sa dɪ

jœr; e dɪ jœ̊ra pœ́ŋa sa dɪ.

Anm. Månne icke denna iakttagelse gäller målen i Västskåne? J-s.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder
poss. pron.

ér mór hon hade malúnt
pa flàskor

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder

poss. pron.

ær, ært, ærа

behælt sæl ærа bræskórpor!

e de mènrjen vi ska sprrja

a stæ på hæ̀ædad i ærа grùvor?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ar, ar tryckw. eder / pers. pron

àkta ár, so nte hèstana
spriŋor pá ár! Akta
er, så att inte hästarna
springer på er! / àta ár,
so nte hèstana falor
pá ár! Akta er, så att inte
hästarna faller på er! Se u. Bol
K. f. 86. lerup.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

eder
pers. pron.

núe fa ‿ ni ‿

ràpa ‿ ár. Nu får

ni skynda er. K. f. 86. /

hýtzen ‿ a ‿ ár ed? Vilken

av er är det (s: som har gjort

det). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

ette . èt̲e

de e lia bra å vara ette som vag.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ètor

efter
prep. adv.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

den èna ‿ nǫ̀ dǽr ètor.

Den ena (dörren) nådde där efter. / dær bik sæna rǽlja jùlspor ‿ ètor ‿ ad (hjulspår efter det).

M. f. 79. /

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

ét̲or

eta (trycksv.)

ha ‿ star ‿ du ‿ o ‿ tàv-
lar ‿ ét̲or ? Vad står
du (där) och fingrar för ?/

M. f. 90. | han ‿ hògda eta
strìven. Han högg
efter strupen. öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

efter

ha sedor du o kokelúrar átor? Vad sitter du och slöar för? (): Varför sitter du och slöar).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

éṯe

dọ́ tịta ja éṯe

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ètor de sin (konj.) efter

efter det att

de frek sa dökted (duktig fångst),

ètor de sin han hade sakt ed

(visat var fisken var att taga)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

äta

nu silan hålt si hår äta

si hai utmed.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter;

ètor el. èta prep.

kázen mota ha

bud ètor bàntey;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ält, pref. och adv., efter.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

efter

étor l. ètor l. ète

de va gránt vár dan ètor. Det var vackert väder dagen efter.

nona ár étor några år senare / etor dén tíden

M. f. 80. / efter den tidens förhållanden räknat.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

adv. & prep.

ètor

dær sældes màtor ètor gæstava pàradís; dær hær vad aɣǿn óse ètor na.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

seffer

àta

lida, gròna àta. Litet grand senare.

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

efter

fr̥aga ‿ è̱te fråga efter, fästa avseende vid!

K. f. 86. / sín ‿ so bru̯ega ‿

han ‿ o ‿ sprɪŋa ‿ è̱tor

glùt̲ana. Jedan brukade

han springa efter barnen.

K. f. 86. / t̥ɪta ‿ è̱tor titta

efter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. efter

so ʒitʒa di búd
ete brènevin me dóm.
Så skickade de bud efter
brännvin med dem. M. f. 80.
ared ètor året efteråt
K. f. 86.
etor hìne den
pársiska dròtniŋen. Efter

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

efter

henne, den persiska drott-
ningen (d: har man fått
det hårmodet).

K. f. 86. / ...eter som
man hør ... efter vad
man hör (folk säga) (är
det så och så). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. efter

de far gå ete hànalàved. Det får gå efter handlaget (: mera ungefärligt, efter eget beprövande). K. f. 86. / so bler de rágn dan ètor mé. Så blir det regn dagen efter med. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

efter

di skole pa stárt dan ète. De skulle gå på efterkalas dagen efter (nästa dag). K. f. 86. / han síor ete sàga o jývor ete lójn. Han säger efter sago och ljuger efter lögn. (se närmare u. sago). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efter

adv. & prep.

ète el. ètor

dán ète

dær e èyen a vel ga ètor -en

s: tidningen.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

åtorhöstan best. sg.

årstiden höst

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

ètorhǿst -en

hösten ss. årstid

ja vid mèza ètorhǿsta ...

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöst

ů̱tehȯ̱st, m., -en, pl. -a, -na, höst.

drǣ̱zana fi̱ze ḗn frimȧ̱nda hạ̱r ů̱tehȯ̱st. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ètorhøst efterhöst

ètorhøsten best. sg.
høsten (årstiden) / i ètorhøstana
l. ètahøstana høstana best. pl.

po ètorhøsten om
høsten / po ètorhøstana
om høstarna.

N. f. 80. / ètorhøst sid-
K. f. 86 / liðna høsten. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. efterhöst

om ˏ èteh̲ø̲stana om

höstarna. K. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöstfrimåndag

èitorhøstafrimánda

fridag för tjänarna under senhösten,

Ifr vidare u. frimåndag

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöstmarknad

ä̲t̲ehø̲stamà̲rkad, n., -ed, pl. =, -en l. -or, -na, marknad som hålles efter skördetiden, höstmarknad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*efterhöstsnickare

ètehøstasnitzare m.

dålig snickare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöstsnickare

ètorhøstasnikare m.

dålig snickare, fuskare

till snickare

Jfr binamnet Efterhöst-

snickaren. K. f. 86

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterhöstplöja

Pres. sg. återhöstaplöjor

höstplöja

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterkomma
v.

pres.:

di som ètorkómor =

eftertråda, eftefölja.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterlåten

ättorlåten

St. Herrestad

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètemída -an

ja vá har ijén po ètemídan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

s-

ètormèda

hon kómor vær ètormèda

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètamida, ̀ – – ̀an

M. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètormída -an -or -orna

han kómor om ètormídorna

me bósen.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ḁ̇temi̱da, f., - n, pl. - ḏor, - na,
eftermiddag.

dr va̱ nu̱ i ḁ̇temi̱des ma̱ns je̱
hu̥ma̱frà̱. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètemida -an

en ètemida

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddag

ètemida, ⏑ – ⏑ an

om ⏑ ètemidan om efter-

middagen.

K. f. 86. / go ⏑ ètemida!

God eftermiddag!

(som hälsning).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddagskaffe

ètemideskáfe. -ed

men de kan ènte jèlpas, for frùentúmorna vele jo ha ètemideskáfe forúdom màrenkáfed.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftermiddagskaffe

ètemideskáfe, -ed

(bestods på 1880 talet endast om söndagarna)

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efternamn

ètenámn, ̀ – ́ ed

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efternatt

best. f. åtonnåtten

natten efter kl. 12

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× efterräfse

sb.

återröwsa n.

det som räfsas samman
på ett klöver- l. sädes-
fält, sedan stackarna resp.
skylarna inbärgats.

K. fj. 86. | vr. ha. lid.
återröwsa. Vi
har lite efterräfse.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efterrätt
sb.

åtorät

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

eftersom

etesom (trycksv).

aut eftersom, i samma mån som

etesom ‿ sìan kàsa, so ‿ kasa ‿ já ‿ ja ósa. Aut eftersom sidan (av halmstacken) gled undan, så gled jn jag också. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **eftersom**

so skola en

svìŋa si, eftersom en

jíʒg. Så skulle man svänga

på kroppen allt eftersom man

gick (d: den gående rörel-

ser skulle anpassas efter

klänningens fason) Dk. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eftertänkt

²ètetànzt l. – or, m. och f.,
n. -tànzt, pl. – tànzta, komp.
-tànztare, – tànztast, eftertänk-
sam.

¹jùses kos! ¹hàren ²kùne va
sa ²ètetànztor o ²fèva ²kàgor!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en, m. och f., n. et, ~~pl.~~
ene l. ene, ~~pro~~ utan komp.,
pron. adj., egen. Brukas ej
i best. form och förek. blott
i sådana uttr. som min, din
sin, hanses, hinas, döras, våra
en, et, ene.

de va jo sina ene en ga.

Bromma.

Hänr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

ègna obest. pl.

dh. e. ègna. Det är gårdar tillhörande självägande bönder (d: ej arrendegårdar)

Kyu-form i jfr en. 1-s.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en, neutr. et best. f. pl. éne

bàna doras ét fólk frk mída

(på en begravning)

jar har hat min én skrífg.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en, ett · et

proprius

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en, neutr. et, pl. ène

proprius.

di frk èda sina ène hygnon.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen:

en neutr. et

de va præsís som de hada

vat doras én

i forstær ànta ært ét básta.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen II

våra éna, våra egna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen II

vi vá ènta udan vara

éna = de närmaste anhöriga.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en, et, ena

egen

egen

met et nomor.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en

vänta ti du ska sätta foden onge din
én boränne, så får nåck pivan ed
aned ly.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egen

en, neutr. ét, best. f. pl.

éna

en kǿstál, dær hans éna kǿor

stǿ.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. en egen

ègen ×)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×) Rspr-form.

I fall som: dær e ingen ègen jor. Där finns ingen egen jord (ingen av bönderna är självägande)

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

egen

de va n̥te

hans én ház. Det var

inte hans egen hund.

N. f. 80. / di ha tád en

som sin én. De ha tagit

honom som sin egen (: son,

dos. adopterat honom).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

egen

dí fik blę doras

éne, som fik jora dí.

Det måste bli deras egna (barn, tjänare e.d.), som fick göra det (göra den sysslan).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egentligen

ejéntelien

va fjøtor han ejéntelien?

om O. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egentligen

ejéntlien

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de e kònstra ar ejéntlien. Det är egentligen konstiga ord. K. f. 86.

ja vzd ṇte ejéntlien va ʃóvoren vá. Jag vet egentligen inte vad skåvern var. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

egga

egga

tillråda

han eggar ti at di ska ha nygl.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej

i

(efterställt)

nä inisän vä di i.

mor Nils Nils

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej
adv.

aj

om di bler pàtsáda elor áj

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej

r

ej

ja farstår inte hat ar tar vé

dam, na jar ja r : jag förstår

inte vad där går åt dem, nej det gör jag

inte.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ej
adv.

æj

förekr blott i vissa ställningar

nǽ minsán æj har vi æj

tád nad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àja l. àja

× eja
interj.

än sen?; även om så vore?,
vad spelar det för roll?

Användes då man ej tillmä-
ter vad en person sagt
någon betydelse.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Huge Arnshoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eja
interj.

àja

àja, di stòra di hada ànta
mér en fémti òra om dán ...
di stòra = de vaxna

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek

egz; pl. -or (sic!

Formen hörd åtm. 3 ggr).

en stór egz. En stor

ek.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

ek

e̱gz, ´en, ̀or

Genus mask.

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Ares oua, 1962

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek s.

ed3 r. j²-or

ek

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek;

ẹ̄dz, -´ en s.

ẹ̄dzor, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek;

ègzh, - hd s. v.

de é ou ègzh;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek

egg. -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek

edz, f. 1 en, pl. 1 or l. 2 or,
– na, ek, ekträd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ek

eg[x)]

egz, -or[xx)] / y. ekor pl.
M. f. 80.

dær ‿ va ‿ nøn ‿ ég óse.

Där fanns någon ek[xxx)] också.

x) M. f. 80.

xx) K. f. 86.

xxx) Dvs. en och annan ek.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) ek

edz, -'en, -'or

Genus mask.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eka
s.

ègza -an -or -orna.

300. St. Köpinge. Herrestads hd
P. Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ẹ̄ʒa, f., – n, pl. -ʒor, – na, eka.

ẹ̄ʒor drd e tiḻia som di rø̱ me

i gø̱a o ạ̄a. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke
s.

ègza, -ad

ekvirke, ektrå etc.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekke
s.

ègza eller èja, -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekke s.

ẹ̄dzen n.

ekträ

Samma form enl. P. Larsson:

bàrka ẹ̀dzen

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eke

2 ędze, n., -d, utan pl., 1/ ekvirke,

2/ växande ek l. ekskog.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ège n. l. ègza

eke
sb.

1. ved l. virke av ek
2. bestånd av ek

hár jík, de

K. f. 86. / ve, bjerhólm
/ o, plànta; gràna

o, fìra o, ègza o, àska.

Här gick man vid Bjersjöholm
och planterade gran och

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

eke
sb.

fur och ek och ask.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekebränne

ègzabrána n.

ekved, ved av ek

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ekebränne

ègzebrána, -ad

ek-ved

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ekebrönne

ègzabrána n.

ved av ek

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekekista

ègzetzista f.

kista av ek (om t. ex. klädes-
kistor).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x eken

ëdzen, n. ,- ed, pl. = ,- en,
eker, hjuleker.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekepåle

ègzepála pl.

ekpålar

Användes enl.

M.-f. 80. / uppg. som stån-
dare (se d.o.) i
de äldsta kors-
virkeshusen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eker s.

$\underline{e}^{2}$ g3e r. ; — n

hjuleker

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekeskog

ègzeskáw

ekskog

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ekestabbe

ègzestábe pl. -a

ekstubbe

gamla ègzestábba de va
bést te a règza ma.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekestok

ègestók m.

ekstock

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekstrå

èjatrœ, n.

èjatrœ de e jo stárt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekträ

ègzatræ n.

1. ekträ

2. ekträd, ek.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eketrä
sb.

ègatrǽ n.
ekträ

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86

--- at ègatrǽ tr o
bæra óp skorsténen
--- ett ekträ till att bära
upp skorstenen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eketråd

ègzatrá n. ; pl.=

ek

K. f. 86, M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekipage

ekipáʃ, -ed

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekkista s.

ẹ̄gzefʒ̄ista f.; -or

ekkista

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekorre

é̱kǿṟa pl. é̱kǿṟa

Rspr-lån; ingen genuin form.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekorre

ékórr/a; pl. ´ ´a m.

Rspns-ord

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekpåle

ẹ̄dzepàle, m., - n, pl. - la, - na,
ekpåle.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld

il, ten

di tréleme sate íl po
bòrestába.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld

il, m., 1 en, 1) utan pl.,
eld. e dar il i kåklonen?,
sehta il po nud. – ta il i nud,
2) med pl. 2 a, – na, koleld o. d.,
di ha ~~h~~ har sina ila o påsa.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

eld

el, -'en

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja ~ sätor ~ el 2 ~ spisen.

Jag sätter eld i spisen.

M. f. 80. tena ~ el 2 ~ spisen.

Tända eld i spisen.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. eld

di kone jo ṇ̀ta fa íl i pìŋana. De kunde ju inte få eld i pinnarna.

N. f. 80. / di hade sat íl po stáken. De hade satt eld på halmstacken.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

eld

hær va nan

glùta sate íl. Här var
några barn, som satte eld
(i: på halmstacken). K. f. 86./
de har tít tad íl i
sóden. Det har ofta tagit
eld i sotet (i skorstenen).
K. f. 86./ sòmka setor íl, bàra
for o ble áw me sóden
Somliga sätter ell (i skorstenen)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

bara för att bli av med sotet. R. f 86.

eld

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eld;

el, -en;

so sàte di él
pu ed, so léu ed
o mèlte;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elda, 20.

èla,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

20.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elda

ìlda, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Repro-form. / dr. ìlda mer. tór. Man eldade med torv.

K. f. 86. / ilda óp. mer tända eld med (pinnar, papper o.d.)

Jfr adv. illande i utr. ìlane rø eldröd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldare

ìl̲á̲re -en

öppen skorsten (eller dess nedre del, där eldning försiggick)

ìl̲á̲ren de va ùpen skorsté̲n; dæ̲r stø̲ di a l̲aga mæ̲d pa grùm̲á̲n

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldare

ìl<u>á</u>re, -en

öppen skorsten (vari man står och eldar)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldare
s.

ìlare, -en

den öppna skorstenen, som förr användes till matlagning

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldare
s.

ìLare, -an

den nedre delen av öppen skorsten,
vari man står och eldar.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x eldare s.

2 klare r. i pl. —.

v öppen skorsten

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldare

illare. -en

den öppna skorstenen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eldare

2

i̱lare, m. ,- n. pl. =, -rna,
eg. eldare; uttryck för en
skorsten i hvars nedre del
finns en murad spis, hvarpå
man kokar, samt en öppning
hvarigenom man eldar den
i husets hvardagsstuga be-
finntlige järnkakelugnen.

Bromma, Öja.

Stärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eldare

ìl̲ą̃ra -an

nedre delen av den öppna skorstenen

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* eldare

sb.

{ìl̲aren best. sg.
{ìl̲áren m.; ìl̲àren

rörstockens nedersta utvid-
gade del (bildade eñ litet
rum). I eldaren var
grùan "gruvan", härden,
där man eldade för matlagning.
Över gruvan ställde man en
trefot (tre̲fuít̲iŋ). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

eldare
sb.

dr. bàga spùda-
kágor ósa fór. i tíden i
ìlaren. Man bakade spett-
kakor också förr i tiden i
eldaren. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldaredörr

ìlaredór, pl. -or.

dörr till öppen skorsten emot farstu eller sters-

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eldaredörr

i̯²laredòr, f. -en, pl. -dòr̯or, -na, dörr som tillstänger ingången till en större skorsten. Se i̯²lare!

de hade tad il i i̯²lare-dòr̯orna o tad fat i fleged.

Bromma

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldaredörr

sb.

ìlaredóror pl.

dörrar till eldaren, dvs.

rörstockens nedersta,

utvidgade del.

dær va ìlaredóror.

Det fanns eldaredörrar.

K. f. 86.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldaredörr

pl. iLaredörrorna,

dörrarna in till den öppna skorstenen

dörrorna in te skorstenen di

kala di för iLaredörrorna.

N. A.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Utbotten

illbånn

" en träskovel som användes i skorstenen

ja vill ente ha-n om osse di kasta-n ette
mi po en illbånn. (om en försmädd
friare).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldbrand

illebrån

vedbrand.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldbrand

ìlabrán -an

bränsle

Den genuina formen torde vara

ìlabrán.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldbrand

ìlebrán -en

bränsle

--- nær en ska fjùva ìlebrán ---

jà hær borad ìlebrán
på mina knø.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Eldbrand

i̱lebrȧn, m., -en, utan pl., bränsle.

i̱lebrȧnen e dyr o skåfa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldebrand

ìlabran

bränsle, vedbrand

han, hade, ìlabrán

z, lǿn. Han (s: skollärarn) hade vedbrand ingående i sin lön. K. f. 78.

St: Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*eldebrand

sb.

ìlabràn

"vedbrand", bränsle av olika slag (s: "bràna, kúl o. koks"). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eldflota

ilflöta, f., - n. pl. - tor, - na, eldflamma.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×eldflota

elfláta; pl. – ´or

stor eldgnista

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldkar

illkar

kok-kärl

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldkar

eldkár n.; pl. =

kokkärl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldkar

eldkär pl.

stekpannor o. kokkärl

(d: pànor o. grỳdor)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ eldnémm

ilnim̲ l. -or, m. och f., n.
-nim̲t, pl. -nim̲a, komp.
-nim̲are, -nim̲ast, eldfångd.
tin̲or dr̄ va̲ ryded, ilnim̲t tre̲.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldskoffa
sb.

ilskóffa f.; pl. – ⊥ or

glödskoffa, skoffa i vilken
glöder bäres

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 Elstà r.

eldstad

eldstad

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. v 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldstad

illstá, -n ilstå

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldstad

ìlstå

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldstad

ilstæ -n. ilstæn, -na

spisa a ilstæn

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldsvåda

ílsvada

Kaps-lån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldsvåda

1 ilsvåda, f. -n, pl. -dor, -na, eldsvåda.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldsvådeblomma

ílsvadeblómor pl.

(vildväxande) röda vall-

mor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldtång

illtång

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldtång

ultóŋ, -'en; pl.

ultáŋor l. ultóŋa.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elektriker

elektrikor m.
1. elektrikor ; pl. =

n. f. 80
älva elektrikor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elfte

ä²lefte, m., -ta f. och n.,
pl. obrukl., elfte.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elfte

1.

èlefte

den èlefte dán

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eljest;

èl̲a adv.

nor di tár èl̲a;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ejest

Se ella

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) eljest adv.

èl̲es

for èl̲es nar di tà̲ta ma bás̲

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ella

adv.

èla

èla sa di "nát hér

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ella
adv.

èl̲a

annars

èl̲a e dìt̲a en brá̲ váj̲ nú̲e

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ella
adv.

èla = annars

èla sa e de nèstan i
býen, sa kalad.

èla dréfjor di ed ènte.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella

èla

annars

èla so fek di àga.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ella
adv.

èla

eljest, annars

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella
adv.

èla
annars

èla é dær i kánada vèda nók.

m. f. c-a 1870

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella
adv.

èla

èla jek bóriena híd te
dìne fjòrkan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella
adv.

èla

annars, eljest

de va ú̲dad vǿ̲jan èla.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ella
adv

èla = annars

já. èla har de vát dar
òpa i tryhúsad.

èla ble di trèta

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ella

$\overset{2}{\text{h}}\underline{\text{l}}\text{a}$, adv., eljest, annars.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ella
konj.

ḥ̀l̲a

-- ḥl̲a vat̲ de vá̲ --.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ella
adv.

èla

annars

èla sa skár di me maǵinor

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× ella
adv.

èla

eljest, annars

dur kan gå o
grava óp en
tùla, èla kan jág.

K. f 86.

Du kan gå och gräva
upp en tuva (snödroppar), annars
kan jag.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

×ella
adv.

ela dí ha ni ṇ̀te
hǿrt. Eller det har
ni inte hört? K. f. 86.

èla va hær ìza o hade
èble. Eljest (för örrigt, bortsett
från det nämnda fallet) fanns
här inga som hade äpplen
(äppleträd i trädgårdarna).
K. f. 86.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

ella
adv.

èla so tròda di jo
tóran. Eljest (i övriga fall) så
trampade man ju torven
(torvåltan)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ellakoos

èlakóos, n.

ett slags silverkoos som man bar
på sig till skydd mot onda makter.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ellans

adv-

èlans = eljest

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\overset{2}{\text{e}}\underline{\text{l}}\text{as}$

x ellas

eljest

arb$\underline{\text{é}}$te $\overset{2}{\text{e}}\underline{\text{l}}$as : arbete på annat håll, annat arbéte

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ellas
adv.

-èlas

eljest +/

èlas so tjør hon hälv.

Annars så kör hon själv

(d: bil). +/ Repr-form.

K. f. 78.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ellas
adv.

? èlas

annars, eljest

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
×) Hugo Areskoug 1961.

èlas so, va, hær,

flèra tzìlor. Annars
så fanns här flera källor
(kanske marast: för övrigt
så fanns här ---; det är riktigt,
att här fanns ---). N. f. 80.

×) Kanske rätsare: èla so etc.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

èLa

eLa hódent?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

elor tryckor.

--- en brännvinskägga
elor - lägel. en brännvinskagge eller lägel.

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) eller

elor ni agta i kröga?
Eller gjorde ni en rund-
tur?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ellestadana

sb.

èlastana best. pl.

invånarna i byn Ellestad,

Sörde sn, Färs hd, Malm. l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ellestadbo

èl̲estab̲ȯ̲a pl.

invånare i byn Ellestad,
Sörde sn, Färs hd, Malm.
l.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ˋelna, ˋan, ˋor, ˋorna f.

× elna
sb.

ett slags svart skalbagge, 1 till 2 cm lång, som håller till bl. a. i trädgårdar.

M. f. 80 / K. f. 86 / dǽr krívor en ˋelna. Där kryper en × elna. R. f. 86 / dr. e. stòra, ˋelnorna. De

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ elna

pl. ẹ̀lnor

skrubbor i fuktiga lervåggar

(gråsuggor. onisçus)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

är större (): än flugor), ×elnorna

×elna
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

1.

èlava

èlava. tól kona tór.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

èl̲eva, 11.

ja lá̲ mi klok̲an èl̲eva
a và̲gna há̲l fém̲

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 elva

elva

elva (11)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

elleva. räkn.. tl.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

èl̲eva

el̲va
räkn.

han e èl̲eva ár ùgzre
en jág.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

älva

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

1-

èl̲eva

ve tì̲e, hál̲ èl̲evatí̲den

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

$\overset{2}{\underline{h}}$lhva, oböjl., räkneordet älfva. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva

l.

èlava

... nar klókan va imeloin

èlava a tól ...

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elva
r.

àl̲eva

de e po àl̲eva = n:r ll
i byn.

Bussjö.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älva

älva

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elvahundratalet

älvahonna tåtad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elände

elände, -et

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eländig

elända

han va so sprùgad
o elända. Han var så
böjd och eländig (om en
äldre man)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan
adv. & prep.

i mål oin

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imèlom

dær e bàra jèred imèlom

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan;

i mellan adv.

dar va so vit

i mellan;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

prep. adv.

Se x z mellom

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

Se x i mellom

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imellom, prep. och adv., emellan.
Äldre.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imèl̲om

... nar klòk̲an va̲ imel̲om

èl̲eva a tól̲...

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

adv. & prep.

i mèllom

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

adv. & prep.

imèlom

gáran imelom mèglorna

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imèlom

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan

imèl̲om

dær e en hæfg imèl̲om

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellan.

Se i mellom

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emellanåt

mellamad (adv.)

emellanåt

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imød
(–)

sílen stø imød bornehólm tr.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imöd

ja tröde han hade stut
imöd

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imǿd

imǿd kragahólm dær lídzor
nona hús

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot
adv. & prep.

imǿd

men imǿt ffr ord på d:

de e rát lège sin han tok imǿt dé. = övertog

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

emöd

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imǽd

nǽ imǽd som fǿr

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imǿd

han bǿr på dène ènen

hǿr imǿd.

de va den frǿen, som bǿde mít imǿd.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imǿd

nar en vrior ɛ́ŋ imǿd
bjerʒohólm tɛ..

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imöd[1], adv. och prep., emot.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plats[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imåd

hålvejs imåd stån

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot:

imod fyìlehø tɛ.

1: i riktning emot Killesjö.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot
adv.

imǿd

di tǿ imǿd spèl̲e manspáy̲a.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cmot

imǿd

nér imǿd gǿn

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

prep.

ɛmǿ(ɛ)d

dǿr imod migɭan tɛ

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

inåd

landsvägen som går inåd hästa

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. emot

imǿd

tʒǿra imǿd*) kõra emot
hon sate albúen
imǿd. Hon satte
armbågen emot. K. f. 86.

*) N. f. 80.

di va snèla imǿd dòm.
De voro snälla mot dem.
K. f. 86. Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot II

de va lid ifrå, imod jenihil te.

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

emot

imǿd, imǿd

di lǽ lǽyor ùde imǿd

bǿge tr.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. emot

han tø ‿ imø̱d ‿ vòs̱. Han tog emot oss. M. f. 86. /

di ‿ gnī̱or ‿ vel bẹ́nen imø̱d ‿ varánra. De (gräshopporna) gnida väl benen emot varandra. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. emot

so fik de frí
hùsavǽrelse, nar glùtana
to imód stèled. Så
fingo de (v: föräldrarna)
fritt husrum (v: i undan-
tagslängan), när barnen
övertog gården. K. f. 86.

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

emot

de va et skrá
ti ata imod hálm.
Det var en stackare, då det
gällde att ta emot halm (:
som jag stack upp till honom
under tröskningen). K. f. 86.
so e víŋen imód. Så
ligger vinden emot, så har
man motvind, K. f. 86.

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
pron.

en (–) = man

en blev fràmsen nær en e gàmal.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

r.

en rute · et

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. en

en; n. et ob. art.

en, om subst. är underförstått.

dr skád en híŋ (hind).

M. f. 79. / dár sídor-én

(s: gråspars).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
r.

en neutr. et

allt för ett = oupphörligt

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
r.

en neutr. et

de bòra gar i værad ét
àtor et ànad

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
mon.

en = man
(–)

en sàgna-d èntə

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) 2. en

en; en } trykkr. pron
ān }

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962.

en kom n̥ta nær dóm.

Man kom inte nära dem
(: kunde inte, komma nära
rådjuren). Av. med syftn på
den talande själv.

M. f. 79. / dá e en knáft lìdr?
Då är man (: jag) knappt
ledig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

2. en
pron.

en fik ǹ̥ta nyda
frǽd for d̃án. Man fick
inte vara i fred för honom.
M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en, et

3. en
räkn.

dær e bàra én hùsa-
rá i býen. / han blik ét
ár.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. en
räkneord

en; et ä.; ɪt y.

ɪ ‿ ét i ett enda
stycke (ej tu delat)

M. f. 90

dɪ ‿ jík ɪ ‿ ét
(ɪ ɟ ‿ ét). Det var
gjort i ett enda stycke.

Nr 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. en
obest. art.

en (n̥); et

de e et forsómelet
arbáj. Det är eñ sent ar-
bete.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. en

, en, n̥ (alltid tryckswagt)

framför grundtal: omkring,

ungefär

en-hónra krȯnor ungefär

hundra kronor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

n.

en, reut · et

sín dànsa di' te klòkan

va ét om nátan

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

r.

en, neutr, et

já. di sælde ét hús for-en.
som lá hær.

di slø tré ráp på ét stæle.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

räkneord

en, neutr. et

vi ád ve ét bǿe = vi åto vid samma bord (husbondefolk och tjenare).

4062 Bjeresjö, Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
pron.

en = man
(–)

en kan ènte trǿ ál̲t
va di sí̲or.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
adv.

en = ungefär

han hade en tré, fìra
dràŋa a sa pìor.

Nr 4062. Bieresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
1.

en neut. et

de va ét a desáma

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

r.

en, neutr. et

de vàra te klokan tól, ét om dan.

nu fjòrda han i dá hál ét.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

r.

en, neutr. et

ét bén

jà véd ét ár de jek i ét.

(regnvädret)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

r.

ja har vád har, sin ja

va ét a et hált ár

a

sa va dar ét, a sa va dar

ed ànad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

pron.

en = man
(–)

en frøs, sa tænen gnàdra

en kone fa lide grén pa en tàlrefg

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

en, bet., en l. kn, obet., m. och f.,
n. ett bet., ett. ett l. ed obet.,
räkneordet en, ett.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

r.

en , neutr. et

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

en l. en, m. och f., n. el,
et l. ed, obest. artikeln en, ett.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en

en l. an, en l. an, et, at l. ad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

113.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
r.

en, neutr. et

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
n.

en, neutr. et

alt for ét = oupphörligt,
för jämnt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ēn
1.

en , neutr. et

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en
r.

en, neutr. et

på ét vis kåna de ble
brå

I: inkorporering med ystad-

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. en
obest. art.

en, et

Alltid trycksv.

et hált ar ett halvt

år

ʒ gàsa en gås-

N. f. 80 / pål. K. f. 86.

K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. en

dı tá ed ı kást, obest. art.

nar dı rekna óp, dı

tø fyra +) ı et kást. De

(sillhandlarna) tog det i kast,

når de räknade upp (sill), de

tog fyra i en kast. K. f. 86.

+) Repr-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Huge Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. en
räkn.

en; n. et; "finare" it
(K. f. 86)

vènta én dá! Vänta
en dag! / én o fémti om-
dán. En krona
M. f. 80. / och femtio öre om
K. f. 86 / dagen.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. en räkn.

nomor i ít i skòlán

primus i skolan. K. f. 86. /

sín so fik vi kàfe jìnast

ètor klokan ét. Sedan (så)

fick vi kaffe strax efter

klockan ett. K. f. 86 / de

va i ét. Det var gjort i ett

stycke. K. f. 86.

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

2. en
räkn.

ét o et hált ar
ett och ett halvt år
K. f. 86.

ìŋan ja ble et ár
innan jag blev ett år gammal.
K. f. 86. / den e i én
bòŋka. Den (våtar-
ven) växer i en enda tova. K. f. 86.
Hedenhoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. en räkn.

da e ṇ̀ta én sórt.
Det är inte (bara) en sort
(en sorts blommor). K. f. 86. /
én súp átiʒʒa en sup
äüika (jämte något annat).
K. f. 86. / én sòmär en som-
man (som tidsadverbial). N. f. 80.

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

2. en
räkn.

dær va én pág, som hade komed tr fortréd. Det var en pojke x), som hade kommit till skada, räkat så illa ut, att han hade blivit skadad. K. f. 86. / han har áltid én mé sı. Han har alltid en person i sällskap med sig. K. f. 86.

x) en av pojkarna i fråga.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

2. en

räkn.

n̥te po ‿ én ‿ ota ‿ dà.

inte under en period av åtta dagar, inte under de närmast följande åtta dagarna (ɔ: kunde jag arbeta). K. f. 86. /

én stá dær ‿ òpe o ‿ kròzla. En x) (person, karl) stod där uppe (ɔ: vid torv-

x) ɔ: medan en annan sysslade med annat.

Hedeskogå.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

2. en

gravens övre rand) räkn.
och skar ut torvstyc-
ken med en "krångla"
(se krångla 1. o. 2).
K. f. 86. / én kan kwma-
ti o sí ed. En (någon)
(av de närvarande) kan (av en
händelse) råka säga det (nämna
det ordet). K. f. 86.

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

2. en räkn.

de e misizen ét par ár sin. Det är åtminstone ett par år sedan.

N. f. 80. / vím e dí dár kómor me ét lás. Vem är det som kommer (körande) där med ett lass? (Strax förut hade en annan kommit körande med ett lass säd).

Hedeshoga

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

en, n̥ (tryckv.) 3. en / adv.

omkring, ungefär;

frf. räkneord.

en, fémti las unge-

fär femtio lass.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. en
sb.

en

enbuske

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. en trycksf. x) (3: snarare semifortis) 5. en

en (n̥) trycker. xx) pron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dí far en nók. Det får

man nog (gåra?).

K. f. 86.

xx) som subj:

x) I vissa fall efter prep.; någon gång en som subj:

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 5. en

nor en kóm, so pron.

va gàsen áltíd ètor én.

(dentalande avser närmast sig själv)

När man kom, så var

gåskarlen alltid efter en.

K. f. 86. / dǿr ha en

spràzed mÿed i dí hèlorna.

Hedeshoga

Där har man (= jag) sprungit mycket i

de backslänterna. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 5. en

pron.

om en vil ga jént, so gar en fór vilse. Om man vill gå gent (ta en genväg), så går man lättare vilse. K. f. 86

en týtjor dí. Man tycker (det bör vara) så. K. f. 86.

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

5 en.
pron.

en ‿ ser ‿ àlu

mon ‿ fǿl. Man ser aldrig
någon berusad. N. f. 86.

en ‿ kan ‿ ǹta se ‿ en foren ‿
en ‿ komor ‿ óp dǿr. Man
kan inte se den (s: gården),
förrän man kommer dit upp
(s: på backen). N. f. 86.

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 5. en

dá grìna ‿ di ‿ od ‿ en.[xx)] pron.

Då skrattade de åt en.[x)] M. f. 80.

sín so ‿ fèsta ‿ en vàrmen

i ‿ káklonana. Sedan så höll

man elden (glöderna) vid makt

i järnugnarna. K. f. 86.

x) ɔ: om de märkte, att

man talade dialekt. Jfr u.

stege /[xx)] od har trol. levis

Hedeshoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

5 en

en - fik - en - stór prom.

pòsa. Man fick en stor

påse (av det l. det för en

ringa slant). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

en

6. en
prom.

Använt som eū slags stödjeord efter ett adj. föregånget av obest. art.

de ‿ va ‿ en ‿ fàrli ‿ én ti ‿ o ‿ slìda. Det var en förfärlig en (en förfärlig människa) till att (kunna) slita och släpa. R. f. 86

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

6. en

en ‿ árjor ‿ én. En pron.

argsinten, en argsint människa.

K. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7. en
pron.

en l. an

I bebyd. 'någon', 'en viss person'

dær ~ va ~ an ~ på ~ bjærgs-
hólm, han ~ gik ~ o ~ mól.
Det fanns en (man, person)
på Bjersjöholm, han gick
och malde (d: skötte kvarnen).
R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ena

adj.

ena

enda

han va ja ena barn

(enda barnet)

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ena

ẹ̄na, oböjl. adj, sing. och pl., ensam.

dsd e ẹ̄nte rø̄let o ạ̄ltid sr̄da ẹ̄na. Bromma.

ja e ẹ̄na hw̄ma i da. Baldringe.

tw ẹ̄na folk. ẹ̄na pī̱a. Öja.

Brukas ej med obest. artikel, räkneord l. pronomen.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*ena
adj:

ẹ̀na

ensam

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja va ẹ̀na hùma. Jag var ensam hemma. N. f. 80 / han sad ẹ̀na i en ẹ̀ara-báz. Han satt ensam i en charabang. K. f. 86. Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ena
adj.

hon va ène po sín sìa. Hon var enda släktmedlem på sin släkteida (: ensam till att ärva). K. f. 86. / vi e ène om én. Vi är ensamma om den (tidningen), dvs. vi håller tidningen ensamma (har den ej gemensamt med en annan familj). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

ena
adj.

han ‿ ble ‿ ẹ̀na,
kvìŋan dǿ. Han blev
ensam, hustrun dog.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena
adj.

ẹ̀na

ensam

han vàgar ènte lèqza ẹ̀na
om nàtorna

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ena
adj.

ẹ̀na

ensam

tɛ en ẹ̀na mèn̲ɛga a bɷ́ =

för en människa som är ensamboende.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ena
adj.

ena

ensam

dær va sòma, som hade lìded stèle; di mæte vara èna jø
I: utan lejd arbitskraft

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ena

adj.

ènа

ensam

ja e ènа hèima i da.

P. Larson 1901. Baldringe, Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ena;

ena adv.

ensam;

nu har vad ena
i flera år;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ène

ensam

ena

adj:

ja va ène hima.

Jag var ensam hemma.

han e ène

M. f. 90 / arvíŋa. Han

är ensam arvinge.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ enannan

enán

varandra

si enan sàniyen = träta

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enas

v.

ènas, pret. =

bliva enig

di ènas ènte (pret.)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Enastående

Ènastàene

Líban han e ènastàene mán

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enbart

adv.

ènbȧ̀rt

endast, enkom (Kapr- Cån)

dí hàḏe, di ènbȧ̀rt

ti, bàgarȧ̀nen. Det hade

de endast att elda bak-

ugnen med.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enda

2
ena

enda

de va 2 ena 1 Åsen (enda dottern).

M Areskoug 1926.

Lt Kopinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enda

ènda

vi ha àlri vad
ovéns me en ènda
mèn̲i̲ʒa. Vi ha aldrig
varit ovänner med en enda
människa. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
pron.

ène m.; ène f. o. n.

I förb. med best. frist. art.

dan ène (s: dörren) nö

dør ètor (nådde där

efter)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

M. f. 79.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

ène, -ad,

växande enbuske, samling af
sådana el. enris.

alskáw la mést i ène fór.

P. Larsson 1901. Baldringe, Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
pron.

m. ène, f. & n. èna

de èna spògzad tár ànta de ándra.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

pron.

neutr. de ènǫ́

de ènǫ́ ble nérréved

J: huset

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene

pron.

den ène den ene;

den ène den ena; den

ène det ena.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
sb.

ène n.

enris.

Med hackat enris ströddes stuggolvet, och av enris gjordes ett avkok, eneos; av enbären bryggdes enbärsdricka.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

ene
pron.

han sta på snéd
o víg, den ène hésen.

Han stod snett och skest,
den ena stacken.

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
s.

ène, -ad

enais

a líd ène
(strödde på golvet)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ene

ẹ̄nẹ, n., -d, utan pl., kollekt.,
växande enbuske, samling af
sådana l. enris.

Anm.

alskaw̱ la̱ mes̱t i ẹ̄nẹ fo̱r.
Baldringe.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
s.

ène, -ed

enrîs, entrá m.m.

de smàgte aw ène sa gót

(näml. ölet)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ene
pron.

ène

obs. korrespondera inte den ène.

småla i den ène ènan

a bèa i den ène.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ène

ene
pron.

i sammanställningarna: den ène (mask.), den ena (fem.), de ena (neutr.)

M. f. 80
K. f. 86

háns han gik o kloda bórt den ena. Hans han gick och slarvade bort den ena (klockan).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ene
pron.

so va den èna
dǿr, so va den ànra
dǿr. Så var den ena där,
så var den andra där.
M
~~K~~ / f. 80. / den èna tán. Den
ena tån. K. f. 86 /
ja har ónt i den ena
tán. Jag har ont i den ena
tån. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

ene
pron.

ja har ónt i
den ena hánan (sic!). Jag
har ont i den ena handen.
K. f. 86. / da glé ti èna
sìan. Det gled till den
ena sidan. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

ene

prom.

dòras den èna "deres den ena", dvs. deras ena dotter, en av deras döttrar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*eneborgana

enebórana best. sb. pl.

eneborgsborna

M. f. 80
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebuske

ẹ̄nebòs̱ke, m., -n, pl. -ka, -na, enbuske

ǡwan ẹ̄nebō̱r la jō̱ren i svạr o sa vạ dar nun yn̄ffa ẹ̄nebòs̱ke.

Bromma.

№ 300 Herrestads Ld

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebuske

ènebòska m.

enbuske

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enebärsdricka

ènebærsdrika n.

enbärsdricka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enegren

ènegrèn m.

engren, gren på enbuske

en, leden, ènegrèn

K. f. 86. / en liten engren.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enegubbe

ènagòba pl.

l. kringkörande

kringvandrande försäljare

av enris

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enekorg
sb.

ènakóran bf. sg. m.

korgen av envidjór.

Jfr × vikrakorg

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enekorg

ènekór

korg flåtad av envidjor

K. f. 86.

Jfr. × vikrakorg

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eneos

eneos

dekokt på enris.

Vi har så lidet miltj ti kalana; kog eneos å rör sien i litta havragryn, så dricker kalana di, å di står si.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x/. eneos

èneós n.

avkok på enris. Härmed skölj des laggkärl, för att de skulle få en frisk doft.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× eneos

ẹ̊neọ̀s, m., – en, utan pl., enlag, dekokt på enris. Användes till utfodring af spädkalfvar.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *eneos

èneós, ̀ – ́ – ́ en

os av bränt enris.

med enris rökades stundom

i dagligstugan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enepigg

ẹ̄nepìdz, m., -en, pl. -a, -na, enbarr.

Gẹ̄tefalsbòjsorna va vạ̄sa som de hạ̄de vad ẹ̄nepìdza.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x enepinn

ènepíŋ pl. -a

pinne av ēn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enérgisk

energiske a.

förtruten

dr e sa enérgiska, fartúdna.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enenis

ènenis, -ad. n.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eneris

ènerís -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enenis

ènenis, -ad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enerik

enerögj lär ènerögj

ö

rökning av stugan medelst enegren under
dimmigt väder till skydd mot smittosamma
sjukdomen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enfaldig

inzfäldi l. -or, m. och f.,
n. -det, pl. -dia, komp.
-diare, -diast, enfaldig
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enfaldighet

inzfáldihèd, m., -ha, utan pl., enfald, enfaldighet.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

engelsk

ä[1]zelg l. -or, m. och f.,
n. -zelst, pl. -zelga, utan
komp., ängelsk.

brö[1]len hade ä[1]zelgor pels
me rett giz o rett vä[2]lmal.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enig
a.

ẹ̀ni, pl. ̀-ia

ja se dá vá hær fólk som
va ẹ̀nia.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enkel

ägtkalt n.

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ensam

ensamens adj.

ensam

han e 2 ensamens

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enstammen

enstamen

enstam

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ensammen

adj:

ènsámna pl.

ensam

so. blę. dr. ènsámna. Så

blevo de ensamma.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ens dan

a.

éns dán, pl. éns dàna

die éns dàna àla tré

= likadana (om tre hus)

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ens dan

éns dánt = likadant

så e de éns dánt i mån.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ens dan

adj.

éns dán, pl. éns dàna

likadan, likartad

di e éns dàna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ens dan

ens tan

likadan

kostan ble ens tan

(liksom förut, ändrade
sig icke)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ens-dan

pl. énsdàna = likadana

di e ènte énsdàna

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte

se * inskifte

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte

rzhúte, -'ed

(odlad) mark till ett hus l. ett hemman, hemmanets areal, ägofigur.

vi ha ja ṇ̀te so stórt rzhúte. Vi ha ju inte så mycken odlad jord, hèla rzhúted hela det odlade området. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte

se x inskifte.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte

en fjärdedels mantal.

de enskiftade tegarna.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 303.

enskifte

se * inskifte

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enskifte;

en gúgte, – ed s.

de vá, nor har va

en gúgte;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enslig
adj.

ènslat n.

enstaka, som står för sig
själv

at, ènslat grés ett en-
staka grässtå.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enspännare

enspénare

I uttr.: tzøra enspénare

köra med en häst.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[enstaka] × enstika

enstígza 1) adj. enstaka, enda.

Ingelst. Herrest. | nour enstígza tre Ingelst. Herrest.

2) adv. enstaka, ~~för~~ särskildt. Ingelst. Herrest.

ska di ~~[illegible]~~ træd sæls enstígza Herrest.

32. A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× enstika
adj. adv.

enstíga
enstaka

Äldre enstíyza i
Herrest. hd. enl.
H. Malm.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enstiga

× enstika

enstaka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enstyverskaka

énstivorskágor pl.

småkakor som kostade 1 styver (= $\frac{1}{2}$ öre).

K. f. 86.

Jfr styverskaka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enton,

Linton, - na s.

agnar,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

envis

envis

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enögd

enyjad

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

erbjuda

Sup. erbjuded

Inlånat

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

erinra sig

erínra si

de kan ja ènte erínra mi

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

erinra sig

erinra si

ja kan ente erinra mi

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ersättning

ersé<u>t</u>nig -en

han vi<u>l</u>e rejé<u>l</u>t di skoe<u>l</u>e

ha ersé<u>t</u>nig

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eslövstidning

áslovstiniyan best. sg.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ess

hs, n., 1 kd, pl. =, 1 kn,
äss. spelkort.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera He

estemera ; -r, — ; — ; -d, -d.

anse

hum va ente sa estemerad

sam di anra tjänstepiorna.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera;

akstaméra, -ar, -a, -ad;

nur akstaméra di ad ànta;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera

ekstemera -ar -a -ad

hålla till godo med, finna sig i

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera

ekstemé̲ra -ar -a -ad

di ekstemé̲rar ènte pì̲ya-
- stǿ̲la :

(= hålla till godo med).

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

estimera

ekstemera, =

hålla till godo med

ekstimérade pret.

part. obest. pl.

K. f. 86. / du va inte

ekstimérade. Folk ville inte

umgås med dom, höll ej tillgodo

med "deras umgänge". K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ett

et — a sa

för det första — för det andra

et sa väste ja ente har mød de tog,
a sa håde ja sa brat, ja håde ente
hd a sta dar.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ell.

et räkn.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elta

èta, -an

siffran 1; has el. kennen som
har detta nummer.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eller

Se ståleder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

etter

ēdor, n., - ed, utan pl., -
etter. Ormens gift ol en åkomma
(blodforgiftning) i fingrarne.
ōrmen o drāgen sprūdar ēdor
anajinsmāns hum kūne bōda
ēdor i fiŋra.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. etter sb.

Se stäletter

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. etter
adv.

ítor

I vissa uttr., t. ex. en ítor
ráh smág en förfärligt
otäck smak; ítor rálat
förfärligt otäckt (om smak).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ etterkoppa

edorkópa, -an. -or. -orna

= spindel

Bjeresjö (enl. kand. Steiman)

№ 300 Herrestads hd

30/10 1935 S. S-s. Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ettenkoppa

ederkåppa, -an

spindel

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ettekoppa

edorköpa, f., -n, pl. -por, -na, spindel.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eldningsmaterial

eldningsmaterial pl. -er

bränsle

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ettermässla s.

edornåla f. ; -or

ettermässla

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ettersässla

edornélor pl.

edornélor dr. e. skärpa.

Ettersässlor är skarpa.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

etternässla

edornélor pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×ettertand

edor|tán; pl. --tén sb.

de första tänderna hos späd-
grisar; knepsar med en
tång för att modersuggan ej
skulle plågas under digiv-
ningen. K.-f. 86 / grìsa hada
edortén. Grisar hade "etter-
tänder".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

etertänd

edertann. pl. edertänn

Svarta tänder hos grisar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ettertänd
adj:

edortänd

mycket argsint

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ettertänd

edorténd adj:

mycket argsint (t. ex. om hundar)

en edorténd höj en mycket ilsken hund. R. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

elfhundratva 6

ét honratvå

R. f. 28.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ettöring

étöre pl. -a

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evangelium

vanjelom, n., -ed, pl. =,
-en, evangelium, benämning
evangeliet på sön- och tög-
tidsdagarne i salmboken.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evangeliumsbok

vanjelomsbog, f., - en,
pl. - bogzor, - na, eg. evangelii-
bok; benämning på salmboken,
förorsakad af dess innehåll
af evangelierna på Sön-
och Höglidsdagar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evighet

èvihéd

i èvihéd: uttryck för något
långdraget.
di' sprla kànt, a de vàra i
èvihéd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

evändlig

evi̱ändeli

de han vá̱d á̱l evi̱ändeli tí̱d.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

examen

aksámen

skolexamen

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekamen

eksámen

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

examen II

te eksámen sa bàra tvèta

di gáled

(årsexamen i folkskolan)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ekamen

aksåmen

(åsekamen i folkskolan)

vi fick ta aksåmens me

träska på.

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

examen

aksáman

dìna aksáman, sa jér di dom hárs en lìdan nát fràga.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exempel

i'atte. for eksempel,

till exempel.

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exerçera

eksé̱ra -ar -a -ad

de va ì̱yan já̱ va u̱de a

eksé̱ra

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exercera

ekséra, -a -ad

kåpral Albarj lärde dåm ekséra po en lo ---- di jöre di fån di skole ente va så tafatta når di kom ti tvedöra.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exerçera
v.

eksera -a -ad

göra rekryt-tjänst

jfr av-exerçerat.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

exercera

eksé̱ra, =, -´ad

fullgöra sin värnplikt

M. f. 80. / den stóste ek-
K. f. 86 sé̱ra. Den äldste
sonen gjorde sin
värnplikt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

existera(s)
v.

eksistéras, pret. =

Inlånat med deponens-böjning

de eksistéras ènta (pret.) =
det förekom inte.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fabrik

fabarik, -ar, -or, -orna

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fabrik, s.

fabrik

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fabrik

fabrik. -ad.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fackförening

fákforénen, -en

Ordlinkom i början av 1900-talet.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fackförening

fá<u>k</u>forén<u>e</u>ng pl.-or.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

faḍer

fa̱r

min fá̱r vá̱ fjœ̀vrjabá̱

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader II

vi lá, nar mór a fár
kom húm a skola èda.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader

fa̱r, ten

hèṉas fá̱r ɑ mí̱n fá̱r

di va bró̱ra.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader

far, obest. genit. 1 – shs,
öfriga kasus i obest. sing. = nominat.,
best. 1 – hn, pl. 2 – a, – na,
fader.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fader

far, -en m.; gen. -s;
fàrana best. pl. (trol. mera ovanlig form).

Äv. om den talandes fader,
t. ex.: fárs tgìsta e
èna 2 fra - ʃùtanhonra-
tálad. Fars (klädes)kista
är ända från 1700-talet.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader

fa̱r, 'en

hánses mo̱r a hanses fa̱r.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader

far, gen. fars

hanses fäs gär

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader
sb.

far, -en m.

dina grevens far.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader

fa̱r gen. fá̱rses

i fá̱rses ti̱d hà̱de di – di hade et hǿrn di tùeda i, nær di skoḻe sàmlą̃s.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader II

min fár va fuíd tratiét

(1831.)

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fader

han e fár ti dina hǽr. Han är far till denne (här). M. f. 80. / di skola ga o møda fár. De skulle gå och möta far (om den talandes fader). T. f. 86. / fàrana va brøra. Deras fäder voro bröder. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fader

far, -en m.

Tilltalsordet far användes enl. uppg. än. av tjänarna på gården till husbonden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fader vår

Fader vår

(Herrens bön)

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fager

fàgra best. n. sg.

Förekommer i versen: nú kωmor, tár me, sit, fàgra hégz, han, lòkar små, bárn úd ωzor, végz. Nu kommer tor (= mars månad) med sitt fagra skägg, han lockar små barn ut under vägg.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fagerskinn

I.

fàgorhíŋ

Förekommer i versen: sín komor fár i fàgorhíŋ, han lòkar dóm bæda úd o íŋ. Sedan kommer far i fagerskinn (= april månad), han lockar dem

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Fagerskinn

(d: barnen) både ut och in.

K. f. 86. — Betr. föregående

vers se u. tor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

faktiskt
adv.

fáktest

(Modeuttryck, som inträngt i målet)

so men mènegor har ja fáktest àlri sét.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fal
adj.

fal

hål = tillgänglig, disponibel
i ordspråket:

den ène vilihéden jon den
ándra fál.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fal

fal

i uttrycket den ene villiheden
jår den andre fal = gör man någon
en tjänst. får man en gentjänst.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falaska
sb.

fa̰la̱ska

aska som upphört att glöda

(): dær ‿ blḛ ‿ n̥ta ‿ mér

íl ‿ i ‿ ed. Det blev inte mera eld i det). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× falen
adj.

fàlen

vissnad, gulnad
(om växter)

dén ser so fàlen úd,
den har vel ǹte
fad ̥ ván. Den (blomman)
ser så vissnad ut, den har
väl inte fått vatten. K. f. H.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fall

fal n.

I uttr. som: i àle fál

i alla fall

der jítz i àle fal. Det

gick i alla fall.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

fàla . pret. fàlda

1954. Baldringe. Hemest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

fåla / 1 lor, pl. 2 la, falt l. fålde, pl. =, falt l. fåled, fålen m. ah f., n. - led, pl. -lna, fal, (l. falt 2 en) intr., falla.

tagstålen fålde for vos, o vi tråde hela huused håde fåled. ja je o falt po en isflening i gar o slo hawten.

den kwinzan, e fålen for o rena. stat o falt ud i våned kånge!

Bromma. stürr

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla
v.

fàla put. falt

pótsen falt áw.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

fa̲l̲a . pret. fa̲l̲da

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

fàl/a

Pres. 1 or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ifr zhápafált hopfallet (om bröd som ej blivit tillräckligt uppjäst). och K. f. 86. / zhápfálda med böjd hållning.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

pret. fälde

falde nér

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

pret. fàlda

fàlda på gàlad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

fàla put. fàlder

sa falder han í a blík dær

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla vb

fäla ; ¹– or , – ; fälda ; fälen

fälad

falla

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla
v.

fàl̲a pret. fàl̲de

han fàl̲de a slá̲ si eye i stá̲n.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fall, s.

/ ; / fålen

all. 2

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

64. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fallfärdig

fälefæri pl. -ia

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fallfärdig

fàlefǽri

dó tuṯe ja deṉ làŋan
va fàlefǽri.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fålna

fålna, =

vissna, få gulnad
blast (t. ex. om betor
och potatis)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falna

fàlna, =

slockna (om glöder)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fals

fals, -an; -or, -orna (sl.

(snickarterm)

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falshówl m.

(att fasa kanter med)

falshyvel

sedd med undersidan ugp

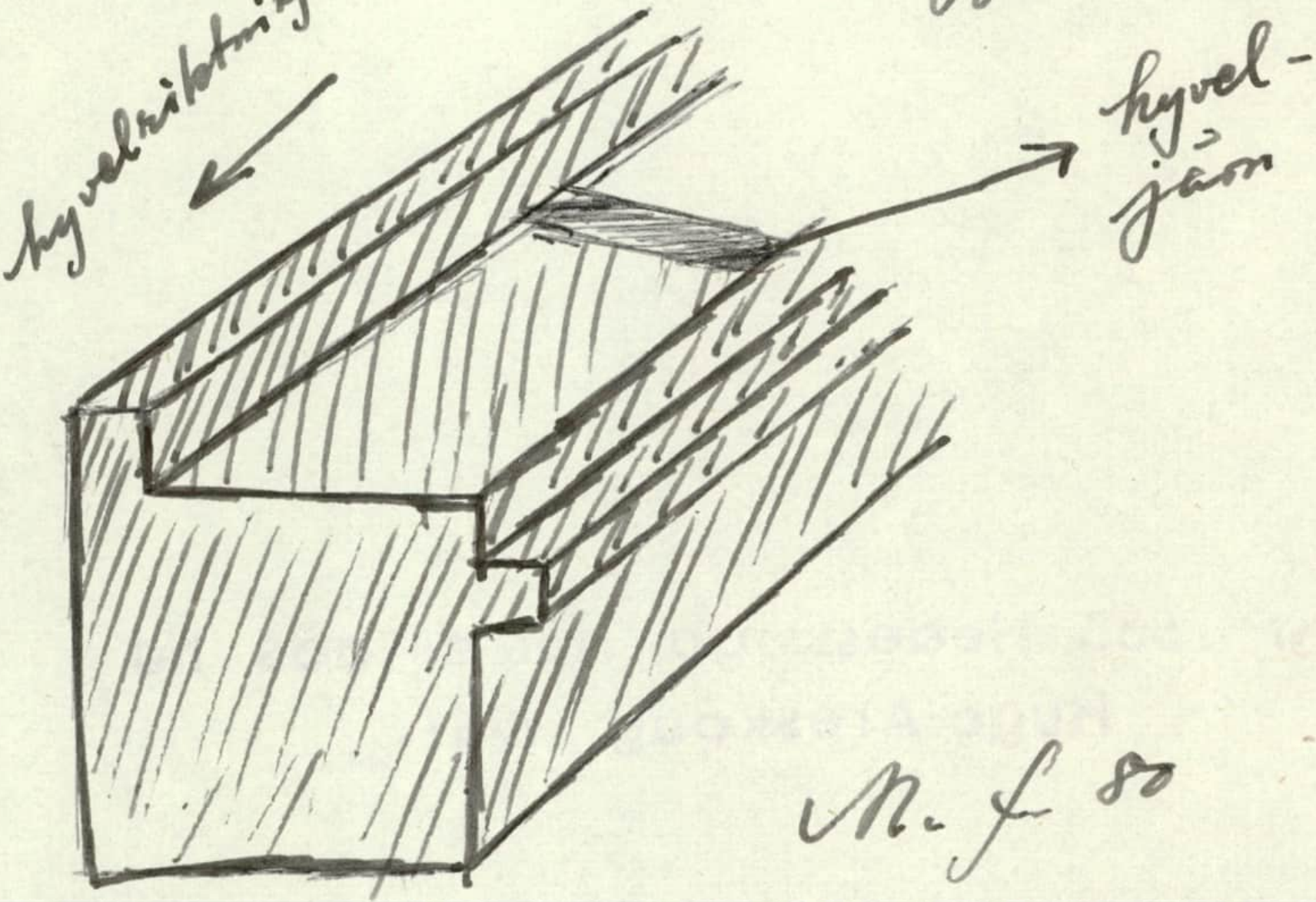

M. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falsk

falsk; pl. ¨a

bedräglig, ej att lita på

(t. ex. om lösa vägkan-

ter).

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

familj

familia, f. -n, pl. -lior, -na, familj.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. familj

familj

Äldre ritual, numera troligen
helt utdött men känt av
K. f. 86.

familj, -ar, -or

där va nån av di
gamla o sa familj. Det
fanns någon bland de gam-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

"la", som sade (utsalade) "famelj".

K. f. 86.

familj
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famn

fajn; pl. -a

mått på torv och ved

en fajn tór En famn

torv. Uppgavs vara en

torvhög av en och en halv

meters höjd och 2 X 4 meters

yta.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famn
s.

fajn m. -a 4. fæjn

även ss. längdmått.

se II.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famn II

dær tá han na i fæjnen

a sín la han na i fjìstan!

M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famn

fajn el. fæjn. -an. -a.
-ana

äv. s. långsmått

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famn;

føjn, -en s. føjn

-à, -na;

dar é tìe fòjna;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famn

fæjn, m., 1 en, pl. 2 a, - na,
famn.

gak ute et par fæ̊jna hø
o je fjø̄rna!

en fæjn tor. fræ̊ne.

Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famna

fæ̊jna (-ar, -a, -ad, -ad, blott
i n. sing., -a, pl. -n l.-nen,
pres. particip fæ̊jnanes ~~t.~~
-~~nenes~~) intr., famna.
tred va fjø̊kare en en kar
kune fæ̊jna.
ha kø̊mor dm/hær fæ̊jnanes for?
halt ærmana hos di sel!
öja.

Härr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× famna,

fæjna, -ar, -a, -ad,

måta upp med famn-

mått,

sin fæjna di ed,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fàjna, = famna / vb.

räcka över något (med armarna), ha stort räckfång

sòmlia fàjna ~ vor, somied. Somliga räcka med armarna över så mycket.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× famnbränne

fågnabrène n.

famnved

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ famnabräne

fäjnabräne -ed

famnved.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famntorv

fäjnatòr, f., -en, utan pl., kollekt., famntorf, med famnmått uppmått och i stapel af 1 famns rymd satt brännetorf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famntorv

fàjnatór

bränntorv som stäplats som en kub med sidan = 1 famn (= 3 alnar)

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

famnvis
sb.

fàjnavis

Inttr.: i fàjnavis i famnar räknat (t. ex. om ved o. brännt orv)

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fan sb.

fan, -en

blast (t. ex. på betor

och potatis).

Jfr *bet- och *pantoffle-

fan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan
s.

fa:n. -ad.

blast på rotfrukten etc. i Synes
förekomma i pl. att döma av följande
ex.:

de va höja fa:n.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fān
s.

fan, ˈen

blast.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fan;

fan, ´ ed s.

betblast;

di fòra me fán;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan
s. n.

fan, n., 1 ed, utan pl., kollekt., blast på potatis och rotfrukter.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan

fan

di kómon ifra sàtan te fán
(om statfolk eller tjänstefolk vid
flyttning till annan husbonde)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan
s. m.

fan, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na
mindre brukl., fan. Djäfvulen.
han ha ōlat en fans hø pänja.
fan tr kar tr jywa.
den fänen han tøk for mied
for kafed. Bromma.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan
sb.

fan

I svordomar

va fán va de di sá?

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan

fan

fáns tuelpánor, vårtn. =
vild vallmo

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan m.

fan s.

au fan

fan

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan

fan

de vét i fán

" det vet i f-n "

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan

fa̲n

já for fán

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan

fan

va fán va de dé va ?

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan III

Svi får änna fan!

„säges då en käring hört något obehagligt"

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan II

bu flyttar ifro fan å ti satan

(tjänare-vedspråk).

Når fan stänjor en dör, öppnar vår

Harre en anen.

Högestad. Herrestads hd

Nr 3906

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fan

fan

hum hade jed si fán i vål

fán tan srt. lán ijén.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

fana

fàna f.; pl. -or

figur bestående av fyra parallella lodstreck med eu korsande snedstreck, vilken markerar uppnått antal av fem. ||||

fém-fànor o. tréstrík

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fana

fàna f.

flagga

K. f. 28

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Lt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

fana

Fem fanor (= 25) och
tre streck

m. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fana

fåna, f.,- n, pl.- nor,- na,
fana.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fana
sb.

fàna f.

figur bestående av fyra lodräta streck med ett snedstreck över för att markera uppnått femtal vid räkning.

IIII ← fàna

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fanjunkare

fanjóztkare m.

n. f 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fanken
sb.

fázken (sic!)

fan (i bedyrande uttryck)

va di fík, ed, aw, dí
vite fázken. Vad man
fick det (ostlöpe) av, det
vete tusan. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

far

x (i) far

son e i far : son är med grisar

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ far

fa̱r, genus obestämbart, oböjl., förek. blott i uttr. i fa̱r, dräktig, om suggan.

2.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häur.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara
s.

fåra, s., -n, pl. -ror, -na.
fara.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara
s.

fàra

Obl. cas. i uttr.

dra fàre pa si:

di dra fàre pa si = blevo betänksamma, anade fara.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara
v.

fåra (far, pl. ² a, før, pl. ² e, fåred, fåren (l. fårhn m. och f. n.-red, pl.-rna, far, pl. ² en), pres. particip (intr) fåranes, tr. och intr., fara.

kwiŋan hum far låŋa våja me sit krem.

hoŋen før po mi o bed mi.

den tiden e bude gan o fåren.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara, v.

fåra, får, fåred

fåre, kond.

får, pres.

får, imper.

fåren, pret. pte.

fåre, pret. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

117. 118. 119. f3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gara, vb

pres. sg. gar

" pl. gara, garan, gara

pret. sg. gar

" pl. gara, garan, gara

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara v.

fàra, fœr, fœred

fara ìla: elor sa mìed som en har frùsed a fœred ìla.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara
v.

dén fœr jø pó ---

di hade fœred úd ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fàra, far, fàred — fara / vb.

Pres. far

dén han flæyor o. fár.
Den han flänger och far
(s: far vårdslöst fram)

Nr. 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

du ha fàred | fara vb.

mìed, men mést me-
lógn. Du har farit myc-
ket, men mest med lögn.
K. f. 86. Skämts. talesätt. /

so fǫr han hén i barn-
vázznen o ta óp glúten.
Så for han bort i barnvagnen
och tog upp barnet. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara v.

fåra; far, —; før, føre; fåren

fåred

fara

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fara i kring

met. fara i kring

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farbroder

fa̱rbrø̱or l. fa̱brø̱or, m., - ka, pl. - brø̱ra, - na, farbroder.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farbroder

fá<u>b</u>r<u>ω</u>r, pl. fá<u>b</u>r<u>ω</u>ra (!)

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farbror

fárbrør

(enl. genuint språkbruk endast om någon besläktad)

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåbror m.; fåbrøra

farbror

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farbror

fábror m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fare

fare

= mars månad.

Fare me sitt fagra skäggj
lockar alla små bårn onge väggj.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farfader

fåfar

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farfader

fåfor, m., -en, pl. -fra, -na, farfader.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarfar

táfor

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåfor m farfar

farfar

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farfar

fárfor m.

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig

fàrlig; -ed

Äv. förfärlig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

de var fàrled, var
dum e hìed idá.
Det var förfärligt vad du
är nervös och orolig idag
M. F. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig

fa̲²rli l. - lior, m. och f.,
n. - let, pl. -lia och efter for,
för, 1 - li o. s. v., komp. 2 - liare,
2 - liast, 1) farlig, 2) faslig,
förskräcklig. dr va fa̲²rlet har
i jy̲²wen. - fa̲²rlia va̲²ja sa ra̲¹lia.

Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

farlig

fàrlp, -ed l. -et, -ra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Äv. förfärlig

en fàrlp masa
mùsa. En förfärlig massa
mossar.

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig

fàrli, n. fàrlet

el. fàli

hær va fàli fàtidóm

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig:

de e ànta fàrlat, tre
kràonor kóran for bùgzabràna.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig

fàrli, n. fàrlet

de va ènte fàrlet a màla dí.

s: svårt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig

neuta · fårlat

" vårligt "

fårlat slíd

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig;

fàrli a.

fàrled n.

de ẹ ente fàrled;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) fàrlig

fàrlig, fàrlet, pl. -- a adj.

Äv. förfärlig

de va en fàrlig tòga (förfärlig dimma) hær é, ùde. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

farlig
adj.

de e fàrlet har
de har rygdat dí zhóp.
Det är förfärligt, hur de
har rört samman det.
M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farlig

fàrli neutr. -at

já, de va rént fàrlat

= alldeles verhört.

de va fàrlat rént.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

farlig

et farled jøre

ett förfärligt arbete, ett besvär-
ligt och tidsödande arbete.

K. f. 86. / de e en
fårli fr̀de han gar
o bár på. Det är en förfär-
lig fetma han går och bär på.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

farlig

dǽr far han ja et fàrlet arbág. Där får "han" (s: ni) ju ett förfärligt tidsödande arbete. K. f. 86. / dr. e. fàrlra. De äro farliga (om getingar). M. f. 80. / dr. fortzénar en fàrlr hápor. De förtjäna en förfärlig hop (pengar). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

farlig

anors hínriksen

han ha vad fàrli ti

o slìded. Anders Henriksson

han har varit förfärligt

duktig till att slita och

arbeta. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farligt
adv.

fàrlet
våldigt

han e sa fàrlet snél a vènli

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farligt

farlet

vådligt, oerhört

Di glor så farlet, det glöden (brinner) så vådligt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farligt
adv.

fàrlet

i bet. myçket, våldigt

han forgrýste si fàrlet.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farligt

fårlad (adv.)

1/ farligt

2/ mycket

de har snut (snöat) fårlad i da

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farligt
adv.

fårlat
"väldigt; mycket
regen kan va fårlat snål.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farligt

fàrlad l. fàrlat adv.

förfärligt

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

vàgana rág so fàrlad.

Vägarna rök så förfärligt.

M. f. 79. / de drúsor so fàrlat. Det dråsar så förfärligt ur axen.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

farligt

fàrled l. fàrlet adv.

förfärligt

ja ‿ hade ‿ so ‿ fàrled

lét for ‿ o ‿ làra. Jag

hade så förfärligt lätt

för att lära. K. f. 86.

Nr 7555 Hedeskoga; Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

farligt
adv.

sáŋen va fàrlet

hóŋ. Sången var förfärligt

hög. K. f. 86. / stadéntorna

i lón di pràta fàrled

bàneled. Studenterna i

Lund de tala förfärligt

bondskt. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

farligt

adv.

en fårlad

står skam. En förfärligt

stor skam. / so fik han

K. f. 86. / fårlat me

skrób nor han

kom héim. Så fick han för-

färligt med benor, när han

kom hem. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farligt
adv.

fàrlet

ung. = väldigt, myçket

frúen e ènte sa fàrlet làyer
sin hon dó.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farmoder

fa̱rmo̱or, f., -hn, pl. -mo̱ra, -na, farmoder.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-farmor

farmor f.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårstu
sb.

fårstue

förstuga

(Genuinare: förste l. föste;
se förstuga)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fart
s.

fart

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fart

fart

här = tillträde

hær va ùpan fárt ta gøn

Nybro

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gart 5.

gart

52. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fartyg~~

fartý n.

et stórt fartý

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fartyg

farty' n.; pl. =

Jfr segel- och ångfartyg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farvål

farvél! farvål, interjektion
som brukas som afskedshälsning.
farvél me di, mans!

Bromma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Farväl

Farvél

adjö"

K. f. 86.

Torde numera vara mindre

brukligt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fàsa

fàspa, = vb.

(fasa av med hyvel)

fàsa kàntor fasa av kanter (på timmer).

R/f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fasan

fasán; pl. -'or

K. f. 86; n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fasen

fàsen

wordom (fan)

va fàsen va de han hàde? Vad fasen var det han hette?

M. f. 87.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fast
adj. & adv.

fast

beya fást

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fast
konj.

fost

fost ja kan änte si ad
vi svält, änta.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fast
adj.

fast l. 1-or, m. och f., n. fast,
pl. fasta 2 och efter for, för, 1-sta,
komp. 2-stark, 2-stast, fast.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fast

fast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

54.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fasta
vb.

fàsta, =

Pres. part. ~ anes

nar - di - skola - ga - ti -
natvárden, dá skola - di -
fàsta. När man skulle gå
till nattvarden, då skulle
man fasta. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fasta
vb.

på fastanes
måva på fastande mage.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fast att

fóst ad = fast. fastån

fóst ad snòran va ènte

nérríven i mín tid.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastandesrègze r. × fastandesreke s.

saliv på fastande mage.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåstor f. i fåstra fasten

faster

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 302

fasten

fåstor, f. -n, pl. -stra,
-na, fåster.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastor sb.

fástor f.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

faster

fástor

han har en pág, som frúen
e fástor tr

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

faster

fástor

raméliaseus kvèya va
fástor te hànom

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fasterman

fästorman

man gift med någons faster.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastgjord

fástjórd

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastighet

fàstihéd; pl. ̀ – – ̀ or

stadsfastighet

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästhèd r. j -or fastighet

fastighet

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N:r 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fad n. ; pl. —

fat s.

fat

M. Areskoug 1926. № 303.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlag

fastelán s.

de vá ti fastelán,

fastlag.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlag

fastelåwn[1], m., -en, pl. -a l. -or, -na, Fastlag, fastlagshögtid.

Öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlagen

fastelån

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlagsbulle

fastelåwnsbolle, m., - n,
pl. - la, - na, fastlagsbulle.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlagsbulle

fostelánsbóla pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

(: dí bòlana hade - di - sáfran - í. De bullarna hade man saffran i).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlagsbulle

fastelannsbåll. pl. -a

vetebullar på fastlagsmåndag.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlagsgille

fastelánsgíla n.

kalas under fastlagen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlagsgille

fostalánsgille
kalas under fastlagen

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastlagssöndag

fastelansönda

står i obest. form

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastna

fàsna -a -ad

når hum skole gå ud. (så) fasna den ene skoen i tjäran.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastån
konj.

fóstan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastän
konj.

fóstan

fóstan ja véd ad de hør
te skålastødnegen ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastän

fóstan

vi stédzor ànta nad fzýd.

fóstan vi e èŋa.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fastän
konj.

fosten tryckw.

ja ‿ fik ‿ gá ‿ dær,

fosten ‿ ja ‿ va ‿ stór.

Jag måste gå där, fastän

jag var stor. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fat

fad, lad, =, lan

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fat

fad, n., 1 ed, pl. =, 1 en,
fat (gröt-, stekfat o. d).

Allm.

at fad grød. Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fat

fad, ˈad, pl.=. ˈan

sùa an ét fád

jbr supa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fat
s.

fad, n., pl. =

skåva av ett fåd = med sked intaga mjölk eller soppa ur ett fat (för hela hushållet gemensamt)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fat

fad. -ed. pl. =. -en

många monga jair tomma fad,
men många hännor jair ett snällt arbäj.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fat

fad, -ad, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dær sú vi àlihópa aw
di fáded. Där "söp" vi x)
allihopa ur det fatet. K.f.86.
dá sú vi a ét fád. Då "söp"
vi av ett fat. K.f.86

x) åt mjölk, soppa o. annan su-
panmat.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fatt
adv.

fat i uttr. fa fát i

de va ènta mìed vánt nær

já frk fát i ed s: huset.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fat

fatt
adv.

I uttryck som: ha fát-r,
fa fát-r;
ja far ha fát-r fàjlan
(fiolen). M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fatt

fat

I uttr. fa – fát – i få

tag i.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fatt

fat

Jutr.: fæ - fát - i få

tag i.

han - fik - fát - i - en.

Han fick fatt i honom.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fatt

so va dær en

hàger, som hagder fát.

Så fanns där en hake, som

högg fatt (grep i). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fàṯa, = fatta / vb.

begripa

de fàṯa fort. De hade lätt för att fatta. R.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fàṯas, =

fattas
vb

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ja ved ṇ̀te vat, dær fàṯas dén, men hum bàslar, sz, so. Jag vet inte vad som fattas den (kon), eftersom hon vill lägga sig ner. N. f. 79.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattas
v.

fàtàs

(denna form i hela temat)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattas

inf. fàtàs

saknas, fela.

Nr 5116 Hedeskoga Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig

fàti neutr. -et d. -ed

de va sa fàtet for dom, sa de

kone ènte sémre vàra

--- a fàted vá de.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig

fàṯi. pl. fàṯia

best. f. di fàṯia

di rìgza di jóṛ nạd for di fàṯia nụ́, men de jọra di àḷri fóṛ.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig

fàti, n. fàtad

á, de va fàtad i den gàmla tíden.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig

fatti

Di e farlet å va fatti, får då sior di, en har ente nod.

Ja e fatti men ärli.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig

fàṯi. pl. -ia

di va jo fàṯia àḻa.

men de va montrǿ fàṯad

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig II

di va fàtia, mied fàtia va di

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig III

di va fàtia àle, bade
buénor a arbétare

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig

fåti l. -or, m. och f., n. -tet, pl. -tia och efter for, för, fåti o. s. v., komp. 2-tiarh, 2-tiast, fattig. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig

fàti. neutr. -et

fór va de jo mỳed fàtet for folk.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattig II

dær va mỳed fàtet
i hàresta.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattigdom

fåtidòm, m., -en, utan pl.,
fattigdom. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattigdom

fàṯidóṉ -en

hær va fàli fàṯidóṉ

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fattighjälp~~

fattigvård

sockenhjälp åt behövande

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattighus

fàtihùs -ad

hànesta fàtihùs

gammal stiftelse i H., skänkt
på 1830-talet av kommerseråd
Lundgren.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattighus

fattighus, -et

spec. om en byggnad i Sövestads by med fria bostäder för mindre bemedlade, som ha sitt uppehälle

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattighus

fàtihúes -ed

han bòder hér i de kalas

fàtihúesed

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattighus

fàtihùs -ad

--- sa kalad i fàtihùsad ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattighus

fàṯihúṯs -ed

nǽn kɔm nér i fàṯihúṯsed

a bǿ

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattighus

fàtihúus, -ed

di kom i fàtihúused a bó

di sate nán íŋ po màlme slót

a nán i fàtihúused.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattighus

fåtihùs, n. ,– ed, pl. = ,– en,

fattighus.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattiglånga

fàtilágan = fàtihúsad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattigmansbarn

fåtimansbòrn, n., - ed, pl. - bòrn, - en, fattigmansbarn.

fåtimansbòrn ma sa bra, sa rîdzemansbòrnen ma ènte bètor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattigvårdsordförande

b.f. fåtivaarsonföranen

ordf. i fattigvårdsstyrelsen

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattigvåg

fåtivæj, m., -en, förek.
blod i best. ~~i bes~~ sing
och blod i uttr. ga fåtivæjen,
gå fattigvägen, kämpa med
fattigdom.
ja ha måtad gad fåtivæjen
rejult. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattigväg

b.f. fattivajen

du får gå fattivajen = bli hjälpt
fram med understöd o.d. (om en
fattig pojke som vill studera)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fattigsäd

fàtisǽ -n

säd till fattighjonen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

– februari

februárr

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

februari

feborvári, m., = i alla kasus, pl. obrukl., månaden Februari.

Allm.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

februari

fåbor vårz

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

feja

fàja, fàjda

sopa

fàja - stẽnáren sopa den stensatta gårdsplanen.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

feja
v.

fàja . fàjda . fajt

sopa:

di fàjda nastan skosténan
var +/ fjòrtane dá (sotade)

+/ Repr. påv. form.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fejà
v.

fæ̀ja . fæ̀jde . fæjt

sopa

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåja ; fájor, — ; fåjda ; fajt feja vb

sopa

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

feja
v.

fæ̱ja pret. fæjde, sopa

dǽr fæjde mǿr, a sa sæ̱na

di me sǽn ---

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

feja

fæ̊ja (1-jor, pl. 2-ja, 2-jde, fæjt, fæjd, m. och f., n. fæjt, pl. 2-jda, fæj, pl. -2-en) tr. och intr., sopa.

bÿ̊nze skõ̊na gi̊nza, sa ska jä̊ fæ̊ja äw dom. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

feja

fæja, fæjda

sopa

fæja ǿnen rensopa bak-
ugnen.

K. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåjelsa r. x fejelse s.

eller fåjelse

sopor

di håde gad a trøt yor

en fåjelsa, dr va nar di håde fajt,

sa köpe fåjelsen lrdza ve dören.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fejelse

fæ̊jelsa, f., -n, utan pl.,
sopor.

tro ẽnte ỹor fæ̊jelsan, for
då blor du ãlri jut!

Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Häur.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fejla

fàjla, -an f.

fiol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

M. f. 90.

han - tø nona - strøg
pø - fàjlan. Han tog
några "stråk" på fiolen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fejla
sb.

fàjla, -an

fiol.

stìgnom kœne di sz fàjlan (o: i st. f. "fiolen"). —

ja far ha fát, i fàjlan. M. S. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fejla~~

fàjla, -an f.

fiol.

(g. fjól)

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fel

fel
adv.

felaktigt

jan lääd fél. Jag lade det
på ett felaktigt sätt.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fel
adv.

fel

di kan jo mala fél ósa
(måta)

Nr 4062. Bieresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fela
vb.

fèla, =

fattas

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja - sá ṇta, va - dær -
fèla - mr. Jag sade inte
(o: för läkaren), vad som
fattades mig.

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fela
vb.

--- nær ‿ dær ‿

va ‿ nød ‿ som ‿ fèla ...

när det var något som brast i hälsotillståndet (): använde man hoffmansdroppar).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

felfri

felfri l.- or, m. och f.,
n. -frit, pl.-fria, komp.
-friare, -friast, felfri.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

feiltag n.; pl.— feltag s.

misstag

dɛ va bara feiltag, hon
skole ɛnte led na saued
ɛzan hon kom hid.

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

feltaga sig

feltá si

pres. -- om jà ènter feltár mi

I: misstager mig

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fem

fem

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fem

r.

fem

va dær mér en fém hús på hær rå?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fem

fem
räkn.

mellom fyra o fém år.

N. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fem
1.

de hål femtiden

ungefär kl. 4.30 fm. eller 16.30 em.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fem

fem, oböjl., påleneordet fäm.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hären.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jem, k.

Jem

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

91.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fem

fem

fém år fem år

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fem

fem

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vr. sad ~~ó~~ óp klokan fém.

Vi steg upp klockan fem.

K. f. 86. / so va dær

fém fiejja i en házk.

Så var det fem fittjar i en
garnbank. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fèm̲a, :an femma sb.

femkronorssedel

kan. du. vèsla dén

fèm̲an tr. máj? Kan du

växla den femman åt mig?

K. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femte

fe²mte, m., -ta f. och n., utan pl., fämte.

glaiten e po fe²mta ar.

Bromma.
Aum.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemte, s.

den gämte

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

115.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femte

femte, fem. femta

den femta (om något kvinnligt väsen)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femte

fèmte, f. & n. fèmtə

de fèmtə stèlad

Nr 4878. St, Herrest. Herrest: hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fémte

fèmta mask.

fèmta fem. o. neutr.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femtio

fémti

en fémti lás ungefär femtio lass. / én o fémti om dán. En M. f. 80. / krona och femtio öre om dagen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femtio

femti

femti kronor.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femton

femtan

el. femtån (tillägg 1956)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femton

fèmtan

fèmtan pár. Femton

par (hästar)

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femton
r.

fèmtán

fèmtán krȍnor

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femton

fèmtan

han har stødérad sin
han va fèmtan ár

näml. Otto Steiman,
nu 65 år.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femton
r.

fèmtan el. fèmtán

jà va fèmtan ár nar

dén han láss. (s: bron)

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femton

fämtan, oböjl., räkneordet

fänton. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

femton

fémtan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

tìa elor ~

fémtan ~ ǿre

M. f. 80.
K. f. 86

lítorn. Tio eller

femton öre litern.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

femton

Äv. i betyd. 'ett mycket stort antal'

so slar dr op femtan igén. Så slå de (=: tistlarna) opp femton (rötter) igen (=: för varje rot, som skuritsar).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femtonde

fä²mtene, m., -na f. och n., utan pl., fämtonde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Häuer.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gentonde, n.

gèntene m.
-na g. o. n.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

67.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*femtonfiffig
adj.

fèmtanfíf

mycket klipsk och förslagen

Bl. a. i sammanställningen

fèmtanfíf o. àtakánte femtonfiffig och åttkantig, med samma betydelse.

Kf. 86

Nr 7535 · Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

femtonhundratalet

femtanhundra tåled .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jena, s.

Jèna, -n, -not, -norna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

109.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fernbock

farnbök, m., -hn, utan pl.,
fernbock. Ett slags färgträ,
hvari man färgar påskägg
röda.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

festa
v.

fèstą̃ , pret. =

di fèstą̃ jo mỳed po
dén tíden

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

festa v.

fèsta -a, -ad

så hade di' fèstad lid.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fèsta

fèsta, =

rumla, svira

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fet

fe̱d l. ¹̱or, m. och f.,
n. fi̱t, pl. fe̱²da och efter
for, för, fe̱¹da, komp.
fe̱²dare, – dast, fet.
de va̱ min ge̱l e̱²ṉte sa
fi̱t for bu̱¹ṉorna ihe̱¹ḻor i
mi̱¹n opvy̱¹st. Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fet

fed, fet, -a

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× feta
vb.

fr̲ɛ̀d/a , =

göda svin, gäss o. d.
till slakt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

dr. skola – fr̲ɛ̀dan.
De skulle göda den (grisen)
M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x feta, v.

fìda
= gõda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× feta
vb.

fèda, =

göda (till slakt)

fèdan göda den (d: grisen).

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fete

fr̥²de, m., – n, utan pl., fetma.

se̥²ta tr fr̥²des, ställa till gödning, göda (djur).

So̥²ma me̥²nesor ha anl̥ág tr fr̥²de. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fȩ̀dagrȩ́s *fetegris

l. fȩ̀dagrȩ́s, ⸗ – ⸗ an sb.

slaktgris, gris som gödes för slakt.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fetegris
sb.

fr̃degris m.

gödgris, gris som gödes
till slakt

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fetesvin

fädesvin fädesvin

gödsvin

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fedlåd l. – or, m. och fetlagd
n. – låt, pl. – låda, komp.
– lådark, – lådark, fetlagd.
stem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fett

fr̲t̲, -'ad

flott (stekflott, ister-
flott)

an ⌣ b̲dan ⌣ smula ⌣
fr'̲t̲. Ẽn liten smula
flott. M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fet n.

fett s.

fett.

flott

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

Lt. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fell;

fet, -' hd s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fett

fitt, -ed

= flott

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fett

fit, n., 1- ed, utan pl.,
fett, flott.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fett

fet n.

(ister)flott; är. stekflott av fläsk | brø o fit kom vi ód. Bröd

M. f. 80. K. f. 86 | och (ister)flott kom vi*) åt (låstes ej in i skafferiet).

*) o: tjänstefocket.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fette
sb.

fr̀de m.

fetma

de e en fàrli fr̀de

han gar o bár pò.

Det är en förfärlig fetma

han går och bär på.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fetthalt

fɪthált
(på mjölk).

Nyare ord, spritt genom den moderna mejerihanteringen (i Bara hd: fɪthält) 1-s

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fäted

x fettig a.

fettig

flottig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fettknuta

fitknwída f.

da e ṇ̀ta w̃dan en fitknwída. Det är bara en fettknuta. K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fettkofs
sb.

fìtakóws

en ~

en ca 2 dm hög skål
utan öra, avsedd för ister-
l. stekflott

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fettkruck

fitakrók, ⏑ – – ⏑ en sb.

kruka med isterflott

fitakróken o brøstiggad.

Flottkrukan och brödstyc-

ket. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fettmat

fìṯemád -en

brödskiva med flott (fiṯ)

vi kaṉa èda var fìṯemád

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x feltmat II

de va et stefje fètemåd.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
i. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fettemat
sb.

fìtamád; pl. ̀ – ̀ – ̀ a
brödskiva påbredd
med isterflott l. stik-
flott.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fettemat
sb.

fìtemád; pl. ̀ – – ̀ a

brödskiva med ister flott l.

stekflott på.

K. f. 86. / dǿr sate vi vós
o ad fìtemád.

Där sade vi oss och åt "flott-
mat". K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fettmat

fittamåd -an.

hårdskiva påbredd med flott.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fettemat

fìtamád; pl. ̀ – – ̀ a

brödskiva påbredd med

ister – l. stekflott

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fettmat

fittemad. pl.-a fi̱t̲e̲m̲ȧ̲d

flottmat; brödskiva påbredd med flott.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fettmat

fi̯ṭemàd, m., - en, pl. - a, - na, brödskifva med påbredt svinflott.

po jul̯alèdzana fe pi̯orna har̯s en fi̯ṭemàd. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fettulk

fettúlk m.

1. korpulent man, isterbuk

2. Larver av ållonborren.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fi̱be m.

x fibbe
sb.

slö o. oföretagsam man l. pojke

de va en rèkti fi̱be, han vile ṇ̀te ḡu̱ta, nòd
(uträtta något)

K. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fideikommiss

fideikommiss¹, n., -et, pl. =, -en, fideikommisser.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fideikommissherre

filekomis̱hare, m., – n,
pl. – ra, – na, fideikommis-
sarie.
dær e kom̱en nyor file-
komis̱hare tr hydzesta
gos. Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̊dja ; -r, - ; - ; -d, -d x fidja v.

fördela garn i mindre bunter
eller knippen (fr̊djor)

nar di̱ håspar et gårnstiffe

sa fr̊djar di̱, di̱ båra lédzor

tran amkárs ø̱vanpo enánen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̥²dje r. ; ²-or

x fidje s.

garnbunt, del av ett större knippe. (f.)

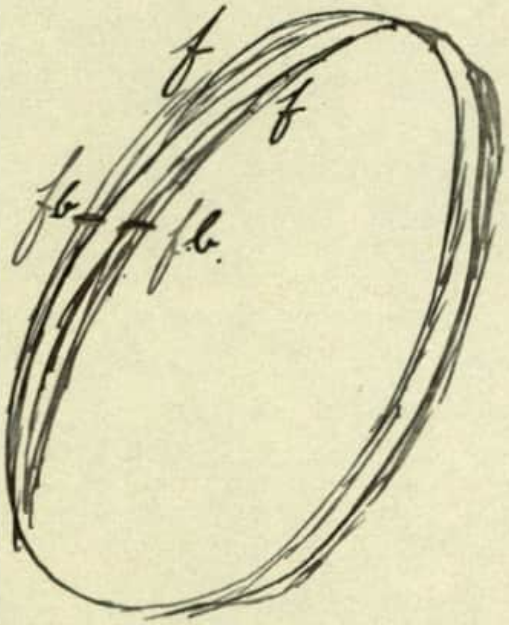

sammanhålles av ett fr̥²djebòun (fb.)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̄djebàun n.; pl. — × fidjeband s.

band som sammanhåller en fr̄dje (se d.o.!)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

figur

figuren pl. -or

jfr riktig

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fikas

figjas figgas

skynda sig

vi få figjas

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fila

fil/a , = , ˈad

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filbräda

fìlabrǽda f.

(vid tvätt)

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filbräda

fílabráda f.

(vid byk), där trätt filas el. gnides.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filbunk

filabázk

Nyare ord. Jfr Hòrjad
miltz skuren (surnad)
mjölk. X
M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filigransknapp

filegrámsknáp; pl.

— — ⊥ ⊥ a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälked; n. = *fälkig adj.

slipprig, slemmig, hal

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filkig

fil̲ffed l. - or, m. och f.
n. - ffed, pl. - ffeda och efter
for, för. fil̲ffed o. s. v.,
komp. fil̲ffedare, - dast,
slipprig, hal genom väta.
vejen e sa fil̲ffed aw de
mänza rejned. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filtgad

*filkig
adj:

1. hal, slipprig (om väglag)
2. hal, slemmig (t. ex. om kött, inälvor o. d.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filtrerhatt

filtrérhat, m. 1- kn, pl. - a,
- na, filtreringsapparat (för
rening af sprit).
Så den tiden folk brände sele
brännvin, då hade di inga filte-
rérhala. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× filtsbrätt
sb.

filtsbrät n.

handtagsförsedd brädbit, på undersidan klädd med filt, använd för finputsning av murytor

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

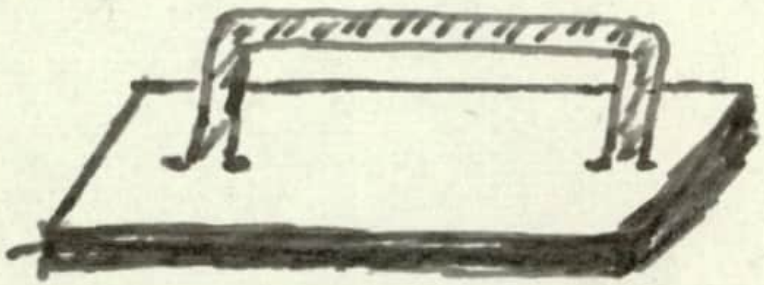

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

filtschal
s.

filtgål, -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fin, fint, fina gin a.

fin

lärad (lärft) de va de

åra finasta.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fin

fin, n. fint

va de nud fint?

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fin

fin, finåa

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. { fínor
{ fin, -t, -a

fin
adj.

fina vòvnador
fina (vackra)
vävnader.

K. f. 86. /

de jor sona fina bo.
De (getingarna) gör vidara
fina bon. / en gróor sajt o
en fínor sajt. ~~en~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fin
adj.

grov mjölsikt och en fin
mjölsikt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finger

finjor, -en fíyor

virra om finjoren = binda om fingret

Hum skår si ente i fingrana = är frikostig.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finger

fi[1]ʒor, m., – hn, pl. fi[2]ʒra, – na,
finger.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Alänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finger, s.

finor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

30. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finger

fɛ́yor . -en. fɛ̀yra . -ana

tvǽrt óvor fɛ̀yrana

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finger

en fingor

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fíŋor
fíŋor } ´-en; m. finger (sl.)

pl. fìŋra, fìŋrana

de drá sá i fìŋrana.
Det drog (spände) så förfär-
ligt i fingrarna. K. f. 86.

den lìla fíŋoren lillfing-
ret. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingerborg.

fízorbór

Ifr syring.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingerborg

fi̇ŋorbòr, n. ,- ed, pl. =,- en,
fingerborg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingerborg

fíʒor|bór x/ (genus ?)

l. ī — bór xx/

x/ M. f. 80.

xx/ K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingerborgsblomma

pl. fingerborgsblommor

Digitalis purpurea (L.)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fingersnytta

fingersnutan best. sg.

fingertoppens köttiga yarti

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingerring

fizoriz, m., -en, pl. -a, -na,
fingerring. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fingersnytta

fiŋorsnúʈan best. sg.

fingertoppen (kanske sär-
skilt partict under nageln)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingervante

fìŋorvánta; pl. ̀ – ̀ a

vante med särskilt rum

för varje finger.

M. f. 90. Hr påsvante

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingervante

pl. fingjorvanta fijorvänta

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fizorvänte (sic!) fingervante

fizorvänta pl.

K. f. 86.

Hf fåsvante

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingervante

fizorvante, m., - n, pl. - ta, - na, fingervante.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fingerände

fizoräne, m., -n, pl. -na, -na, fingerände.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finhäckla
s.

finhägla -an

finare häckla

jfr grovhäckla

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finhet

finhet -en -er -erna

granulat; finare varor, lyx

Nr 4879 - Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finna

fi²nja (¹ njor, pl. ²-nja, fa̱nt,
pl. fø²nje, fø²njed, fø²njen, m. och f.,
n. -njed, pl. -njna) tr., finna.

sa¹n̲en me²n̲ega som hum̲ e
e²n̲te go̲ o fi²nja.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finna, v.

, fant, fùnd

fùnne, pret. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

32.gy. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hanke, S.

Hanke

31.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̥ŋa ; ¹ – or , – ; fa̱nt , (fɑ̊ŋe) ; finna ob.

(fɑ̊ŋen) , fɑŋed

finna

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ finnaholm

fìyahálm

= råghalm.

Nr 3906 Sövestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finnas

pres. han finns ----

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finnas

put. fa̱ns

dær fá̱ns jo ènta ...

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finnas

de fiŋs, fa̱ns, fòṟzas l.
-ṟzads

123.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finnas

pret. fa̱ns

kli̱stor fa̱ns hær jø ènta

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finnas

sup. fò<u>n</u>ads

di har vé<u>s</u>t ad dar har

fò<u>n</u>ads n<u>ø</u>ntry

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finnas

Pret.

fans

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hær-fáns n̥te tý. Här fanns inte tyg (att köpa).

K. f. 86. / hær-fáns n̥te so-tjók mènisha som-hón. Det fanns inte en sådan tjock människa som hon. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† finne

finje, -en

kärnan i säden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fint

fint
adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so ~ ägte ~ de fint.
Ja° (ja° ta° sån) äkte
man fint. N. f. 86. /
aga ~ fint åka i finvagn.
N. f. 86. / de ~ svor ~ ps. fint.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

De (kvinnorna) "svor fint (adv.) på fint" (använde lindri-gare svordomar). K. f. 86.

Jfr u. själ.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fintersten

flintorstèn, m., - hn, 1/ ntan pl., kollekt., 2/ med pl. - a, - na, flinta, flintsten.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiol

fiǿl, f., - en, pl. - or, - na,
fiol.
fiǿlen hum lýor bra.

Bromma.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåur.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiol

fiål -en

även friål -en. Kanske
individuell form, använd av spel-
mannen Nils Mårtensson (Rusken)
+ på 1890-talet.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fijól, - -en

fiol
sb.

Jfr fejla

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fiol

fyól

spela - fyól spela fiol.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fiol

fyól

rökt fårbog (se ur. u. sistn. ord).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ziǫ́l i span, en dans fiol i spann

Ljunits
Herrestad.

folketym. till folie d'espagne?

Se Sv. Landsmål XIV:1 nr 212.

300. Sövestad, Herrestads hd.
A. Helm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiolstråke

fjølstrøga m.

K. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fira vb

fira ; -r, — ; — ; -d, -d.

med stenar slå ner ett djur från ett träd.

nu ska vi fira ner dräd!

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fis

fis, -en.

en fis i sänjen jår lia mied som
en tår i kackelonen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fisa

fi̱²sa (fi̱s l. fi̱¹sor, pl. ²̱ so; fe̱s, pl. ²̱ e; fi̱st l. fi̱²sed; fi̱st l. fi̱²sed, bloū i n. sing.; fi̱s, pl. ²̱ en) intr., fjärta.

"i̱, twi̱ for je̱²velen, ja tro̱r i fi̱²sen!" sa kla̱vs, nar han kom̱ i do̱¹ren. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fisk

fif, m., 1 hn, fisk, 1/utan pl., kollekt., 2/med pl. 2 a, - na.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gisla, s.

gis, gísan; gísa,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

42.57.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̲e̲h̲ m. ; ̲2̲a fisk s.

fisk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̥ʰa ; -r, — ; — ; -d, -d fiska vb

fiska

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gisha, v.

gi'ga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

42.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiska

fi²fa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade, - a, pl. - n l. - fhn) fr., fiska.

fi²fa sil, tof, a̲l.

Bjeresjö².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskare

fi^{2}gare, m., -n, pl. =, -rna,
fiskare.

Allm.

Må^{1}nen e o dry^{1}or te en
fi^{2}gare i da. Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskare

fi<u>g</u>are -en pl.=, -arna

D. L. 1901. Bjeresjö. Herr-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskare

fiskare, ̀ -en, = m.

fiskarens jés = fiskmå-sar (skämts.)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskare m. ; pl. — fiskeare s.

fiskare

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskare

fiskare

(Den genuina formen är fi̱ʒare)

ýsta fiskare.

Jà e fiskare óp fiǵd. Nybro.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskare

fiĝare -en pl.=, -arna

Allm.

P.L. 1901.

Herrest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskarebåt

fi²sarebàd, m., -en, pl. -a, -na, fiskarbåt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiske, s.

figa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

42.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskekrok

fiskakrog r. j-a

metkrok

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskeläge

fìʒalàja n.

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fɛskarí n. (kollektivt) × fiskeri s.

även pl. fɛskaríor

fiskar

dan dǿrnada kåsan sam

fɛskaríad bler i nær di sátor

ud dǿras nǿt.

di tø hɛm dǿras fɛskaríor a skøla dela

dam

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiskeri
s.

fiskeri -ad

fiskvatten

mån hvem sälde säl donas fiskeri.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fisklage

fiskaläja, -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fisklåge

fi²galcèje, n. ,- d, pl. = ,- n,
fisklåge.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fisklåge

fìskalǿja, -ed. pl. =, -en

(Mera genuint fìǦalǿja - enl. P. L.)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fisklage

fiskelåga n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fis-Gunken

fise-jonken

föga varm, knappt ljum.

kackelonen e bara fise-jonken.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fitje

fèdje, n.

avdelning av gamhåva. (rasma)

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fitta

fi²ta, s. -n, pl. -tor, -na, vulva.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fittefår

fittefår

skällsord

A ja. di e et rektet fittefår.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fìdjǝ; pl. ̀-a

x fittje
sb.

l. fìgzǝ; pl. ̀-a m.

viss avdelning av en garnhank.

so va dær fém fìdja i en hánzk. Så var det fem fittjär i en hank.

K. f. sb. / en fitz

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ta - áw én

figza. Man fick ta bort

en fittje. K. f. 86.

x fittje
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fittjetråd

fìgzatrá sb.

tråd bunden om en fittje, dvs. viss avdelning av en garnhank.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjel

fjel, m., 1- kn, bräde,
1/ utan pl., kollekt. fjelen e
dyr o fjeva, 2/ med pl. 2- a, - na.
fjerna häde fjela for pannan.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjel

fjel. Lan

båda, både; skiva.

spel. = en träskiva som sattes

för bakugnens öppning.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* fjel

fjel. - en. -a. -ana

bråda, bråde.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjel f. ; ²-a

× fjel s.

bräda

dær va et järta i mótoren
sam hon härzde pa

M. Areskoug 1926
Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjel

fjel. -en. -a. -ana

båda

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjel;

fjel, – hn s.

bräda;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjel

fjel. -en. fjèla. -ana

båda i träskiva

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjẽla ; -r, - ; — ; -d, -d

x fjela vb

stoppa i fjälster

fjẽla pülsa : stoppa korv.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjela v.

fjèla -a -ad

endast i utte. fjèla pùlsa, stoppa kow.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjelagul, n. ,- ud, pl. =, -en, brädgolf. + fjelagolv

ja hůsar ůnte om dar va fjelagul i stůan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjolle

fjöl̲e, m., - n, pl. - l̲a, - na,
fjolle, fjant, tok.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjolling

fjö²led l. -or, m. och f.,
n. -led, pl. -leda (efter bor,
bör fjö¹led o. s. v.) komp. ²-ledare,
²-ledast, fjolling, fjantig, fjoskig.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fjor

fjo̱r = förra året

ène̱as tr i fjo̱r

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fjor

i fjø̱r = förra året

han trèfte mi i fjø̱r hø̱r

ùde

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjor

Fjor, m., -en, utan pl.,
fjor. i fjor.
Best form brukas blott i
det skämtsamma uttrycket
i hin fjoren = aldrig.

Alm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fjord

i fjø̲r

han dø̲ i fjø̲r , i fjor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjorton
r.

fjòrtan

pa fjòrtan dá.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjorton

Gjørtan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjorton

fjo̊rtan, oböjl., räkneordet fjorton. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjòrton

fjòrtan

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjortonde

fjȍrtene

di fàjde nestan skosténen
var fjȍrtene dá.
(var, nyare för har).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjortond

fjørtene, m., -na, f.
n. -ne l. -na, utan pl.,
fjortonde.

pågen e po fjørtene ar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjortondedag jul

fjortenedajul, m., -en, pl. -a, -na, eg. fjortondedagjul; dagen efter Trättondedagen.

fjortenedajul hålt dränzana frimända. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjorår

fjorår, n., -ed, pl. obrukl.,
fjorår.

Vi hade et gót fjorår.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fjortonmarka-bröd

fjortanmarkabrö

bröd som vägen 14 skälpund

stynjom kone ja fäed fjortan-
markabrö, å stynjom ed pongabrö-

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjånig

fjànad, neutr. =

de e sa fjànad sa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjårig

fjà̲nad, neutr. =

fjartig, fårig

ja̲, de e fjà̲nad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjånig

fjå̲ned l. – or, m. och f.
n. – ned, pl. – neda och efter
for, för, 1 – ned o. s. v., komp.
2 – nedare, – 2 nedast, fånig.
johå̲na hum sa̲ fjå̲ned ved.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fjånig

fjà̲ned, neutr. =

fjantig, fånig

de va bà̲ra fjà̲ned, for hær e tì̲dneyor nók̲ (yttrat med anledn. av uppsättandt av tidningen Södra Skåne)

1952 Bromma, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fjäs

fjås

min fjås = "min älskad fästman"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäder

fjär, -en

du liggjor i process me jässen, du
vid ente om di ska blå dun ella fjär

sagt av en piga till en 18 årspojke omkr.
1870 och tidigare (om den spirande
skäggväxten)

Högestad m. fl.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäder

fjær, m., 1- bn, pl. 1- bn,
1) utan pl., kollekt., 2) med pl.
2- a, - na, fjäder (fågel-).
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjäder

Fjäder

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäder

fjär. 1en

lät e de som de va en fjär

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäder

fjær, -en, -a, -ana

Äv. om mekanisk fjäder

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) fjäder

Genus trol. fem. att

döma av pafúlafjær

f. påfågelfjäder

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Aresskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fjäder

fjær, -en, -a, -ana

Nr 7553 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Koll. fjær

Åv. om metallfjäder (åtm. i sg.).

M. f. 80, K. f. 86. / han hade stopad fjær i forládningen. Han hade stoppat fjäder i förladdningen. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fjäder

di va dí vared, som vá ovor fjæren. Det var det bolstervaret, som var över fjädrarna. K. f. 86.

de va vel bàra vared, ùdan fjær. Det var väl bara överdraget till dynan, utan fjädrar i. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

fjäder

so stár di dár o lìrtzar o fordárvar fjæren. Så stå de (barnen) där och lirkar med låset och fördärvar fjädern i det.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) fjäder

Genus mask.

(d: kátan har hát - en, dvs. lekt med en vacker fjäder).

K. V. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäderkräk

fjærkrédz, n., -hd, 1/ utan pl. kollekt., 2/ med. pl. =, -hn, fjäderfä. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fjäderkräk

fjærkrédz koll. sb.

fjäderfä

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjädervagn

fjäravögn m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjädervagn

fjǣravòyn r. ; -a

fjädervagn

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjädervinge

fjǣravinge, m., – n, pl. – ŋa, – na, fjäderviska bestående af en fågelvinge.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjærvinge r. ; -a fjädervinge

gås- eller hönsvinge
till dammtorkning.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäderving

fjäderving m.

ving på en fågel.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäl

Se sängfjäl

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fjäla
vb.

fjèla, =

stoppa korv

I uttr.: fjęla i pùlsa
stoppa korv

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fjäla
vb.

fjèla, =

stoppa koro

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäll, s.

fjal

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

13. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjälster

fjälstor n. ; pl. –

fjälster

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjälster

fjélstor n.; pl. =, sb. ' -en

tarmar för korvstoppning

(Äv. tòrma pl. tarmar)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjälster

fjälstorna best. pl.

(tarmar för Korvstoppning)

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärde;

fjøre räkn.

de é den fjøre

gózen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärde

fjära m.

fjära f. och n.

den - fjära kön den

fjärde kon.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärde

fjärh, m., -ra f. och n.,
utan pl., fjärde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjärde, n.

Gjärde

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

13.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fjärde

fjæra mask.

fjæra fem. o. neutr.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

den - fjæra súpen.

Den fjärde supen. / da - fjæra páred. Det fjärde paret hästar på en bondgård. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fjärde

ø̀gzapágen skole.

kona tzzøra de fjøra

páred. Ökpåken (en av de

yngsta drängarna) skulle

kunna köra det fjärde pa-

ret hästar (på en gård).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjærendel r. j – a fjärdedel

fjärdedel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärdedel

fjäradel

l. fjäradel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärdedel

fjärdendel pl.-a

en fjärdendels sökon a en fjärdendels kåfa

hån = 1/4 skålpund

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärdedel II

dær jek fìra fjærendéla te
et skælpóy

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärdedel

gen. fjärdendels

en fjärdendels kåfa

= 1/4 skålpund kaffe.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fjärdedel~~

fjärdedel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjärding

gjärrn

29. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärding
sb.

fjæriŋ; pl. ˈ-a
m.

mindre tunna

en fjæriŋ síl en fjär-
ding sill.

Nr 533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ifr kutting o. åtting

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärding

fjæ̀rizor pl.

mindre silltunnor

hàla fjæ̀rizor halva

fjärdingar

N. f. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjädingsman

Fjärdingsman -en.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärdingsman

fjìèreysmán

pa dí dána va tór

fjìèreysmán.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjärdingsväg

fjærinzsvåj, m. ,- en, pl. =, - en,
fjärdingsväg, fjärdedels mil,
tre fjærinzsvåj. Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hjärdingsväg

en hjärdingsväj. 1/4 mil.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sc "sängfjäl"

fjäl

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjärdingsman

Fjärdingsman m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäril

fjærílfa, -ana pl.

rspos- ord.

Jfr sommarfågel

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjät

fjed n.; fjéden best. pl.
märke i marken l. snön
av fötter; fotavtryck.
de kan se fjéden.
man kan se fotavtrycken.
K. f. 86. Jfr tocka fjät.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I fjel, pl. = fjät
steg l. [redacted] fotavtryck
efter steg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jfr tock, hund-, hors-,
ko-, *tock- och *o"k-
fjät. / man, kan, sé
hans, fjél, har, han,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fjät

har gád. Man kan se hans fotavtryck, var han har gått (: av fotavtrycken se, var han har gått)

Uespårad form av *fjed?

J-s.

Jfr *tråd med sagr.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

fjät

sá mòza fjél ska. du. tá. Så många steg skall du ta. (vid uppmätning av en sträcka ute på fältet).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjed n. i pl. —

fjät s.

fjät

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjät

fje̱d, n., 1 ed, pl. =, 1 en,
fjät, steg.
en kan se̱ mårtens fje̱d
i sni̱en inu̱.
Ska tø̱sen tro̱ i mø̱orens fje̱d,
sa ja min gaṉ far hum måna
glu̱ta. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjöl, s.

Gjel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

94.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fjös
sb.

fjøs, -an

mullskopa.

Se mullskoffa

Ibr fjösa ob.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

fjø̀sa

x fjösa
ob.

Pres. sg. -or

fösa

fjø̃sa, ó̜ŋan fösa undan
(t. ex. jord med en skyffel)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× fjösa

han - gar - o - fjøsor -
jár. Han går och föser
undan jord (med en
skyffel).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fjösa
vb.

fjøsa, yén

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

fösa igen, fösa jord
ner i ogämnheter i mar-
ken med hjälp av en
mullskoffa. Hr x fjös sb.
M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flabb

flab

sla flab = prata mycket

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads b
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flabb

flabb

mun. vanligt i uttrycket: hål flabben.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flabb

flab, m., 1 bn, pl. 2 a, na, flabb. Föraktfullt uttr. för mun. – Brukas ofta som skällsord på flabbig, skräflande person.

Anm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x flabb

fláben best. sg. sb.

munnen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Inttr. som: fa-pa-fláben få ett slag på munnen. K. f. 86. / hól fláben-pa-di. Håll mun! K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flack

flak; pl. -a m. sb

bar fläck i besått

fält

(Äv. mista)

M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåkedor, flåked, flåkeda a. × flaekig

flack, låg

ruen han ser sa dærna lågväxt

flåkedor ud.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flackig

adj.

flàkad; n. =; ̀ -a

med ej besådda fläckar här och där (om ett åkerfält).

de e lid flàkad / deser so flàkad ned.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flackig
adj:

flàked; n. =

med bara fläckar här
och där (om besått fått).
(Äv. mistig mìstad).
M. f. 90. / mìstad o c
Öja / flàked.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fladdra
vb.

flàdra, =

flaxa med vingarna

dr flàdra só me

vìnana. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flagermus

flagormus¹, f.-en, fl.-mus¹, -en, fladdermus².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Fläder.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaggstång

flagstäz -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flake
s.

flàga pl. flàga

flak. träskiva.

Bromma.

Nr 5987. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ flake

flage, -en flåge

några bräder sammanslakna, flak.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flamma
s.

flåme r.; ²or

flamma
låga

flåmen sto ud háromkrez

(på ett spritkök)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flan

*flan
adj:

med arflått skinn;
t. ex. på händerna

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flan
adj.

flan

avflagad, flådd (om hud)

han var flán på hánorna. Han var avflådd på händerna. (visten!)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flankalsad

flankálsad

bar om halsen, med obetäckt hals

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x flanhalsad
adj.

flanhálsad

med obetäckt hals, utan
skydd av bläder kring
halsen.

N. f 86.

hon-e-so-flanhálsad

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flase
86.

flåsa m.

råbarkad sälle, bk. a.

man som är rå (obscen)

i sitt tal.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ flase

flàse, m.

tölp, rå, ohyfsad karl.

en ráli dówl, en ráli flàse.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flaset
a.

flàsad

ohyfsad, rå

gláns han va sa flàsad, nar
man kom ég om døren.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flasig
adj.

flåsed; pl. ¨ – a

råbarkad, rå (obscen) i

sitt tal.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaska

flåsk, -an f. Å. uttal.

Numera: flàska

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaska s.

fla²ʒa f. ; ²-or

flaska

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaska

flàskka, -an, -or, -orna

f.

X. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaska

Flaska, -an

Han ska alltid se bännen i flaskan (om en frikostig spenderare, som tyckte om brännvin)

Nr 3906 Högestad-Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaska

fläska, f., -n, pl. - kor, - na, flaska.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaska, s.

flàska

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

4/2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flat
adj.

flad, neutr. flat.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flad, flad, flåda flat

flat

ma flad log : med flat lock.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flat

flåd l. 1- or, m. och f.,
n. flåt, pl. flåda och efter
for. för, 1- da, komp. 2- dare,
- dast, flat.

Anm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flat
adj.

flad neutr. flat

best.f. pl. di'dæ flàde.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flat

flad; pl. -a

di va ṇte rént fláda.
De voro inte alldeles flata.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flatlockad

fladlögad, —, fladlögada

med flat lock.

fladlögada fjistor.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flex

flex l. flèxa

60. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fler

fler
pron.

(innebär jämförelse)

dær e flér som ha tzèlna kàta en ví. Det är fler än vi, som ha inställsamt smeksamma katter. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fler

fler
pron.

N. g. 80

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fler(a)
pron.

fl<u>e</u>r

fl<u>é</u>r star a l<u>ý</u>s bagom dò<u>r</u>orna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flera
pron.

flèra

vi var flèra på dé stàlad,
dær já fjèrte

Nr 4312. St.K[illegible]pinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flera
pron.

flère

dó va dær flère óm den
(nämb. tidningen).

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flere
prm.

flèra

flera, åtskilliga

flèra gòŋa flera gånger

N. J. 90 Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flere
pron.

flère

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

flera, åtskilliga

èlas so va hær flère tzzìlor. Annars så fanns

N. f. 80.) här flera källor.

den e flère hønra ár gámal. Den är flera hundra år gammal. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flest

Se mest

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flik

flɛ̱dʒ; pl. -̀a, -̀ana (sb.

kjolflik o. d.

flɛ̀dʒana hæŋda - for -
lóŋt nér. Flikarna (på
kappan) hängde för långt
ner. R. X. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flina

flina -ar-a-ad

du flinar alltid.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flina

flinka, =

Pres. -ar

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flinemiddag.

flìnamìda f. sb.

kvinna med benägenhet att
flina

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flink

flinkj el. flinkjon

frisk; rask.

e din fan flinkj! (frisk)

flinkjon påg = en kvick och rask.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flink

flinʒʃʃ l. 1-or, m. och f.,
n. flinʒt, pl. flin²ʒʃʃa och efter
for, för, 1-ʒʃʃa, komp. 2-ʒʃʃare,
2-ʒʃʃast, 1/ flink, rask. en
flin¹ʒʃʃor kar, 2/ kry, frisk.
jag e ²ente re²ktet flinʒʃʃ i da.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flint r.

× flint s.

flinta

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flis

flis. -en

flat kalksten -

anv. till trappstenar. bordskivor

och till fyllnad i konstruktion.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flis-sten

flìs stèn, m.-a

stor flat sten; förekommen använd
ss. fyllnad i konstruktionsvägg. alltså
uppstående, och icke så vanligt som
längre österut.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flock

flok, m., -en, pl. -a, -na, flock.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flok, -en, -a

flock sb.

skara, hop

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flock

flok, -en, -a

stàra flòka stora flockar

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. flock
sb.

flok n.
lös/ludt på tyg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flockas

26.

flökas, =

samlas

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flockig

flöttad n.

luddigt (om tyg)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flòdu

x flodig
adj.

tjock och kraftig, frodig
(om gröda, t. ex. sad).

dan. e. flòdu (om sad).

N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ flodig

flø̱²di l. -or, m. och f.,
n. -det, pl. -dia och efter
for, för, flø̱¹di o. s. v., komp.
2-diare, -²diast, frodig.
pø̱¹gen han hø̱ udslei̱t på
kröpen, men li̱²a flø̱²di e han.

St. Köpinge.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ flodig

flodi

= storvått

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

florsiktad
adj.

florsáytad n.

om mjöl som siktats genom den finaste sikten.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

florsiklad

florsäjtad l. -or, m. och f.,
n. -tad, pl. -tade; utan komp.,
florsiklad.

florsäjtad mel, bro.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Klår.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flossa
vb.

flosas - óp, =

fransas upp; nótas så att
ludden lossnar (om tyg)

tzólen flosas - óp.

K f 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* flossband

flosbån n. sb.

på kjölens underkant fastsydt band, vilket hindrade kjölkantens nötning.

K. Y. 86.

Jfr skoning o. flosskant.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

flossband
sb.

för hade du
flosbån nèrevé.
Förr hade man flossband
nertill. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flosskant

floskánt; pl. -´-or (sb.

ett på kjolens nederkant fastsytt band, som hindrade tyget från att fransas upp.

Jfr skoning o. *flossband

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flota

flø̱²ta, f.,- n. pl.- tor,- na, eldflamma. Åfven ilflø̱¹ta. Vi stø̱ hu²m̱a o sø̱ har ilflø̱¹torna fløj omkrin̄.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Slårr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† flott

flått pl. -a

ett slags ohyra, något större loppor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flott

flot, m., 1 en, pl. 2 a, - na, flått, fästing. Insekt.

flötana di börar hödeded inz i kröpen po folk, o dä sr̄dor di o sular blo, sa di blor störa som nydor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fluga

flu̲ͤa, f., -n, pl. flu̲ͤor,
-na, fluga.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fluga

flua -an -or -orna flùa etc.

bn får slå två fluor i en smäll = uträtta flera ärenden samtidigt.

Nr 3906 Högestad-Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fluga;

flùa, -an s.

-òr, -na;

dar sǽdor en flùa

pu hǿu̯nen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fluga, s.

flùa, -n; flùor,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

6.79.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ flugmög

flu̲²ämö̲dz, n., - ed, utan pl.,
flugsmuts, - träck.

Öja.

flu̲²ämö̲dz e fa̲²rlet o fa ä̲m̲¹,
nar de blo̲r rä̲²k̲tet i̲z̲¹b̲r̲ded
i tre̲d.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flugsmäll

fluesmäll flu̲e̲smäl̲

ett rektangelformigt läder på en käpp,
varmed man slog ihjäl flugor på bordet.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flugsmåll

flåcksmål, m., -en, pl. -a, -na, flugsmålla.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flundra

flin̲dra, f., -n, pl. -dror, -na, flundra.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flundra
s.

flùnra pl. -or

Nuvarande uttal: del genuina
är flìndra enl. P.L.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flundra
sb.

flinror pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fly

v.

fly. flyde. flyt

räcka. överlämna.

fly mi hammaren!

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fly

fly (1-or. pl. fly, flyde, flyt, perf. particip obrukl., fly, pl.-n) tr., lämna någon i handen, räcka.

bwhålaren han flyde mi läpen ijsn. Hedeshoga.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Häre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fly, -da

fly
vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. -r

(över)räcka, överlämna.

flý, mr sásen!

Räck mig saxen!

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga

flya. flöjj. flöjjed

I da flöjj di åpp = lystes första gången.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga
v.

flỳa, flø, flø̀ed

fúelen flǿ

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga v.

flyͤa ; ⏑ or ; – ; fløj , fløjͤe ;

fløjͤen , fløjͤed

flyga

dør fløj en .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga

flyga. flog. flögjed

Kabusa

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga
v.

flỳa, pret. flø

han flǿ sin væj

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

flyga

flỳa, flø, flòjad vb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

dén flø /

de (hönsen) skola flya-

óp po pìŋana o. ˜sìda

for náten. N. f. 79.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

da flø áw stìgjom

flyga
vb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

flyga

flỳa, flø

Pres. part: flỳenes

dí va, vára, for, dí

flø, tr, nabǿens. Det var

N. f. 80. / värre (3: att vakta gäss), ty de flögo in på grannens mark.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

flyga

so flø̃ di hén

iblan stùdabènen. Så

flög de bort bland oxbenen

(:: benen på oxarna).

M. f. 80. / én góz de òska, so

flø̃ mùlepólen áw. En gång,

då det åskade, så flög kvarnkup

olen av. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

flyga
vb.

gnìstorna flø̱
omkríz. Gnistorna flög om-
kring. K. f. 86. / bø̱en flø̱
ja ‿ nér. Fågelbona flög
ju ner (från träden). K. f.
86. / da ‿ va ‿ vǽrtz, som ‿
kom ‿ flyenes på ‿ ẹ̱n. Det
var värk, som kom flygande
på en. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

flyga
vb.

dǽr hìla ja mi
o flø sá i vágen. Där
snavade jag och flög handlöst
ner på vägen (i vägbanan).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga, v.

, flög , flögad

flyger, pres.

fly, imper.

flögan, pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

119.f.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga, vb.

pres. sg. flýr

" pl. flýa, flýen, flýa

pret. sg. flög

" pl. flöga, flögen, flöga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

124.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga

flỳa . flø̱j . flø̱jad

Uedeskoga. Bromma

300 Herrestads hd
P. Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga
v.

flỳa, flọj, flòjad

sǿan flǿj lǽzt

cl. flǿ, flǿad I: vid sådeskastning

da flǿ di jo fóa i tiden
(I: i dansen).

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga
v.

ja så presis som de
hade flöad av mögen på mi.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga av

flya áw, pret. flø áw

flyga bort

de va frægan om a bèŋa sækort,
for èla flø de áw. N.H.

om halmtak

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyga upp

flya óp (-yor, pl. -ya, fløj, pl. fløje, fløjed, ópfløjen, m. ah f., -jed n., pl. -jna l. fløjen óp, m. ah f., -jed n., pl. -jna, fly, pl. flyen) intr., flyga upp.

Mi̱na hy̱nor di̱ sē̱dor óp̱fløjna.

Bromma.

Hänr.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flygel

86.

flygel m.

Kopa-Län; de genuina torde vara medbygga. L-s.

flygelbyggnad

en ny flygel på

tzörkan. En ny flygel

på kyrkan. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flygsand

flýsán, -en

yngre flýsán

rèna flýsánen

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyda ; ¹–or, – ; flød flyde ; flyta v.

konj.pret flyde ; flyden flyded

anars sa flyde alt i høpans flyta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyda

x flyta vb

skumma (grädde)

flyda mr̊ltʒakrò<u>k</u>ana

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. flyta

flýda, flød

N.-L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. flyta
vb

flyda - flød

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Enl. uppgift lägga in råg i den varma bakugnen för att den skulle bli torr, innan den skickades till kvarnen, och därefter sålla ifrån

flyda - rál

förorenande mindre partiklar (med ett rätt stort såll).

K-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. flyta
vb.

flyda awi ǫ́nen

"flyta" ur ugnen (ta ut den i bak-
ugnen torkade säden och sålla
den).

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. flyta

flỳda, flød, flỳgdad vb.

Impar. sg. flyd

skumma grädde
från mjölk

ga. o. flýd dén kròkan!

Gå och skumma den krukan!

K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyta

flyda

även i bet. "skumma mjölk" (med en rund sked. trinj ske).

jå ska flyda miltj.

flyda ru = hopa råg för hand.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyta

flyda (1 dor, pl. 2 da; flod, pl. flyde; flyded; flyden m. och f.; n. -ded, pl. -dna; flyd, pl. 2 en, pres. particip flydanes) intr. och impers., flyta.

hused rent flod i van.

hostakana va flydna te hin sian om an.

de flydor am ornen.

Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyta II

flyda (1 dor, pl. 2 da; flød, pl. flydk; flydkn, n. - dkd, pl. - dna; flyd, pl. 2 kn) tr., med såll rengöra spannmål, gryn o. d.

En mø̄tk sta̱ po lø̱kn o flyda ål rw̱kn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stäre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flyda ap ; flude ap ; flüded ap. × flyta upp
(även flöded ap)
sålla.

sm sköle früentumorna ud a flyda ap
rúen (sedan den "kastats").

Tillgår så: ja sälar ed i en rönrg
me et saul. änor a vrpe a stra, sam
di ente ha könad fad au nar di kästar ed,
sämlas i mrtoren. ~~Vänd~~!

M. Areskoug 1926.
St. Köpinge Herrestads hd. № 303.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i gar flude ja op ruen.

ja har fluded op ruen.

även: ja har flødad op ruen

se II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x flyta upp II

i gár fluda ja áp rúen.

ja har fluded áp rúen.

Även: ja har floded áp rúen.

303 St. Köpinge Herrestads hd

Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytsot

flydsø̱d[1], m., -en, utan pl., eg. flytsot; oljigt, flytande sot.

skorstenen han e sa gålen[2] te flyda[2] me flydsø̱d[1].

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flùṯa -ar -a -ad
el. flùṯá etc.
di flùṯa ópad pa den
ándra làŋan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

v.

flùṯạ̀ el. flùṯa, -a, -ad

di flùṯa ad nér hár sa læ̱ge.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flùtta -ar -a -ad

nar dì flutta hìd--

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flùta -ar -a -ad

di flùta nèstan àlri ùdom

forsámlingen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flùta

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flu̇̄ta (-ar, -a, -ad, -ad, fl.-ade, -a, pl. -n l. -ṯhn) tr. och intr., flytta.

flu̇̄ta ǫdz, fjǫr, fǫr.

pi̇̄an e flu̇̄tad i fortid.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flùtà

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flùta, = , -ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

oso fluta han hér
nér. Och så flyttade
han hit ner. M. f. 80. /
ja kan fluta
mi ögan. Jag
kan flytta mig undan.
K. f. 86.

M. f. 80. /
K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta v.

flùta pret. flùte sup.
flut

sín flute han te stán

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta;

flùg̱ṯa, -ar, -a,

-ao;

so flùg̱ṯa vi pu

en ạ́n lạ́;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flytta

flytta

bu flyttar ifro fan å ti saton.
(tjänarens ordspråk).

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flütajöla n.; pl.— flyttgille s.

kalas vid flyttning.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x flå
s.

flæ, rg.

blåst, vinddrag

sa va hær sónen flá hér òpe
s: innan skogen blev planterad.

Nybro.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flå
s.

flæ, rg. eller mask.

flöte (av trä el. kork)

ja. de e en flǽ som di bɛyor
pó reskǽv.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flå
vl.

fl<u>a</u>, -de, -t

Pres. sg. -r

Äv. 'flå omkring', 'färdas omkring'

han flàda på vàjana.

Han for omkring på vägarna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flå;

flø̱u̯, -r, flø̱u̯de, flø̱u̯t;

han skuḻe flø̱u̯ ø̱dz;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flå°
v.

flå

flå mår : flygga och fara omkring;
om fruntimmer

3340 Hjeneryd. Hemestads kn
14. Åberg 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flå

fla (flar, pl. fla, flåde, flat, flan, m. och f., n. flad, pl. flåna, fla, pl. -n) tr., flå.

Sinned va rent flad am rydpen. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flå

flå, -`de, -t

han, ta, dom, huém o, flàde. Han tog dem (s: mullvadarna) hem och flådde dem. K. f. 86.

Jfr är. adj: *flan och *flanhalsad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flå s.

flå, m., -n, vtan pl., blåst, storm.

En kan knaft stå po jören i dine flan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flå, v.

flå, flåda, flad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

6.85.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläbuse

fläbuse

„ en som flyger och far i väg ".

Nr 3340 Bjere jö. Herrestads l

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flående

flåne

flackande. farande.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flåkra
vb.

flògra, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. -ar

flaxa (om fjäderfä, t. ex. höns) nor. dær. kómor en. ház, so. flògrar. de. När det kommer en hund, så flaxa de. (hönsen)

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flåkra
vb.

flògra, =

flaxa (om fjäderfä)

dr. flògra, so me-
vìŋana. De flaxade så
förfärligt med vingarna.

Nr 1474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flåkerig

flögrad adj.

alltför ystert uppsluppen (om kvinnor).

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flabb

fleb̲.-en : lägg.

hæŋa fléb̲ : vara surmulen.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flöbb

fleb, m., 1 en, pl. 2 a, - na, föraktfullt utt. för läpp, på munnen.

den nåjaste fleben kan hum ente ta tr si, udan han hämor rät ner.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fläbba
vb.

flèb̲b̲a, =

Pres. sg. -ar

gråta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flä̀bba, = × flä̀bba / vb.

gråta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

ha. star. du. o. flä̀bar. för? Vad står du och gråter för?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fläck

fleffs, m., 1 - en, pl. 2 - a, - na,
fläck. Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Fläck.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläck

flecks; pl. =a

(på kläder)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flăcka
v.

flèfja, flàte, flat

klyva, splittra.

Gỳvan e flát pa de lìla bǿred

300. Bromma, Herrestads hd
P. Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåcka

fleffa (1 ffor, pl. 2 ffa, flåte, flat, flat, pl. 2 a, fleff, pl. 2 en, tr., fläcka.

Kopana e flåta, men dar kan driffas mied kafe aw dom inu. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläckig

fläckad l. -or, m. och f.,
n. -fläckat, pl. -fläckade och efter
bor, för, l. -fläckat o.s.v., komp.
-fläckare, 2. -fläckast, fläckig.
Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläckig.

fläckad

(om kläder)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

flåka

vb.

flàtza, {flàta, flàt
{flakta

flåka timmer (träd)

dr. flàta trad. De
flåkte trådet

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläckfår,
fläckafår, - En s.
slutfåran vid
plöjning.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. fläka

so sad vi o flekta bugnor (på löftend). Så satt vi och fläkte bönskidor (på vinden) (: öppnade bönskidorna för att få ut bönorna). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåmt

flæmt, m., 1 en, utan pl.,
kvickdrag. En hästsjukdom.
la mæren ēda sa med kørn
hum vil, nar de blømar, sa
blør hum nok aw me flæmten.
Öja.

Slärr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flämt

flämt sb.

en sjukdom i hästens andningsorgan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flänga
vb.

flàŋa

Pres. -or

fara vårdslöst fram

dán han. fláŋor o.

fár. Den han flänger och

far. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flänga på

flänja pó

= arbeta hastigt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flänge
s.

flæ̱ŋe, n., pl. =

yta, areal, område

só̱na stȍ̱ra flæ̱ŋe som di
hade a hø̱ra ø̱vor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flänge
sb.

flæ̱ŋe n.

jordområde, fält

et stórt flæ̱ŋe ett stort fält.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† flärpa

flärpa, -an

ett slags hemmagjord flöjt (barnleksak).
Man skar ändan av en gåspenna ombunden
två tum och skar ett skår från änden
mot sig och flöjten var färdig.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläsk

flag, -ad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläsk;

fleg, -ed s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåsk

fleß, -ed

y. flesk, -ed

fléßed va-ràged.

Det var kötränder i

fläskot

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåsk

fleg, n., -1 ed, utan pl.,
fläsk. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flask, s.

flaG, fláGad;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

42.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

flåsk
sb.

fleʒ n.

y. flesk

mest om rökt flåsk, rökt skinka. – Även i versen:

vélkómen nýkóʒ o vélkóm-en hàre me fléʒ o me bøste o gót kórn om

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. flåsk

høsten. K. f. 86.

Se närmare u. nykung.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flaʃ n.

fläske s.

fläsk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fläskböste

flèska böste, -ed

stort fläskstycke

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fläskböste
sb.

flèʒabø̱ste, ̀ – ̀ ed; pl. =,
̀ – ̀ en

bog på slaktat
svin (oftast rökt); skinka
dr. hade flèʒabø̱sten
på láwted. Man för-
varade skinkorna på vinden.

Nr. f. 86.

Nr. 7566. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fläsksida

fläsksi̱a f.; ̀ – – ̀ orna best. pl.

stycke (rökt) fläsk, skinka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fläskgubbar

flàhagóba pl.

fläsktärningar på en skiva bröd.

Jfr 2. gubbe och × sovel-gubbar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåsksida

flåhasi̲a̲, pl. ̀ – – ̀ or f.

stycke sidflåsk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flåsksvård

flèhasvár, ̀ – ́ en

flåskwål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fläsk-svård

flåsaswæ̱r, m., -en, pl. -a, -na, fläsksvål. Fordom flåsaswæ̱r. ~~Bro~~. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flåskesvärd

flèsasvær

flåskesvål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta
s.

flåtta. -an

vill du ente tia, ska ja slå di
po flåttan (till en uppstudsig flicka)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flàta
vb.

flàta

Inf. pass. -as

dr far flàtas imàlom.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta
v.

flèta pret. flète

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta
v.

inf. flåta

flåta bén, ett slags dans-
steg, då man hoppar och åmsesis
låtter högra benet för det vänstra
och tvärt om.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta

vb.

flåta

.. o. flata. kòra. å

... så flåta korgar av

n.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta r.; ²or

flåta s.

flåta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta v.

flåta ; ˈ or , — ; flåta ; flat, flat

flåta

måran hum flåta månen po hästana.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta v.

fle²ta (¹ tor, pl. ² ta, fle²ter, flet, flet, pl. ² a, flet, pl. ² en) tr., flåta.

vén¹ta tr ja far ffemt o flet hána¹!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåta s.

flå²la, s., -n, pl. -lor, -na,
flå⁴la.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. flåta
sb.

flåta; pl. -or
hårflåta

--- gråna flåtor med
röa sidenbån i. Vackra
flåtor med röda siden-
band i. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. flåta
sb.

Jfr hårflåta o.

margaretaflåtor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. fläta
vb.

flèta, { = flèta

flåta håret

mór flèta áltíd máj.

Mor flåtade alltid mig.

K. f. 86. | flèta, dùgatrá
utföra konstmässig
flätning av kant-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

trådarna på en duk. / 2. flåta vb.

dær va gàmla, som
sad o flèta. Det fanns
gamla personer, som satt
och flätade duktråd. H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flätelad

flä̲tel̲à̲ n.; pl. —, best. f. flä̲tel̲à̲n

band i rött och guld
som hängde ner från kluten
och räckte till rø̲ven.
Ju flera sådana, dess större
rikedom.

se II.

~~Vänd!~~

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

la e et la sam høre tr láken
(som hör till láken). láken sédor i váred
a e flåtad au hørgarn. sa e flåtelàn
(best. f. pl.!) fästa i láken bágte i et
kars sam sédor i láken, dr e au
flåtelà dr me. di fästes dær me knäpe-
nala læzk far læzk me lygkor a hänza
ena ner po endan

se II och III

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåtelad II.

la e et lá sam høre tr láken. láken sr̲d̲or i vǽred a e fleṯad au hòrgarn. sa e flèṯelán (best. f. pl.) fèsta i láken bágṯe i eṯ kárs sam sr̲d̲or i láken, dr e au flèṯelá di mé. di fèstes dær me

303 St.Köpinge Herrestads hd se III
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flåtelad III

knàpenǽla lǣzk for lǣzk me

lỳk̲or æ hæ̲z̲a èn̲a nér̲ po èndan.

303 St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flöda
vb.

flø̃a ‿ áw ‿ sɪ

Pres. flø̃ar ‿ áw ‿ sɪ

mingere (om större husdjur, t. ex. hästar och nötkreatur)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sc vattenflöde flöde sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flödning

flöney pl. -or

översvämning (?), stormflod.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flæj r. ; 2-a

x flöj s.

flöjel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flöjel

flöjel, m., – en, pl. – jla, – na, flöjel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flöjt

flojt, m., 1 en, pl. 2 a, - na, flöjt.

Bromma.

Knifsepizen han blésor flojt.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flöjt

fløjt

han kon̲e bl̲æsa flǿjt má

= oçksä

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Höjt
s.

höjt, -an

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flöjt

flöjt
sb.

so blåste hån i en flöjt. Så blåste han i en flöjt.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x flöt
sb.

flyd (genus ?)

grädde

(y. gräda

M. f. 87 grädde K. f. 78)

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×flöt
sb.

flugd, -ad

grädde

Y. gräda, -an

M. s. 90. / ält flugdad

en grädde

Nr 7474. Ojar Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) 'grädde' × flöt sb.

Äv. bf. sg. flugden mask.

den mòrza flugden den

myckna grädden.

M. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Ares oug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flöt
sb.

flugd, -ad

grädde

Numera föråldrat och ersatt av gräde

Nr 1535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

× flöt
sb.

Genus mask. (och neutr.)

ál den gàe flugdan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

'Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flöt
s.

flyd, -en

grädde

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flöt

flud (flyd)

grädde

hum smorde flud po brösjývor

(näml. i brist på flott)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*flöt
sb.

flugd, ¹en

grädde

N. f. 79

kátan han lava ál

flugden áw

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flöde r.

flöte s.

grädde

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ flötkanna

fludakanna flygdakana

gräddkanna, -snippa

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flötkar

flugdakarad bist. eg.

bunken med grädde, grädd-

krukan

M. S. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flötkrus

flygdakrus, sb. ud

krus med gvädde

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× flötsätt

flygdasätad best. sg.

bunken med grädde.

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fnarrig

fnårad

ojämn i huden, fnarig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnàred

× fnarrig
adj.

fnarig i huden

fnàred i hiyed fna-
rig (narig) i skinnet.

K. f. 86.

Jfr × visten adj. o. × rabbig
adj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fnas
sb.

fnas, -ed

finfördelat avfall, t. ex. trådändar och mycket små tygremsor.

nar en klipte sömba tygor×/, so ble dær so med fnás aw dí. När man klippte somliga tyger, så blev det så mycket fnas av det.

R. J. 86

×/ Rapa-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnatta

Refl.

fnàṯa, sz, =

fnatta sig, lindra klåda efter ohyra o. d.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnatta

fnàta, sz, =

klia sig (om djur och män-
niskor)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnissa

fnissa, =

m. s. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×1. fnittra sb.

fnédra f.

koma med benägenhet att fnittra.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *fnittra
sb.

fnr̃dra f.

fnittrande kvinna, kvinna
med benägenhet att fnittra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnr̲dra, = 2. fnittra / vb.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnèdra, =

2. fnittra
vb.

l. fnèdra, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *fnittra
sb.

fnídra f.

kvinna med benägenhet att fnittra

K. f. 86.

de - e - en - rèkti fnídra. Det år en riktig "fnittra".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fnittra
26.

fnidra, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnittra

fnr̥²dra (- ar, - a, - ad, - ad, blott i n. sing., - a, pl. - n l. -ren, pres. particip fnr̥²dranes l. - renes) intr., fnittra, fnissa. Dr tri̱vere̱¹d hum kom̱¹or fnr̥²dranes o fli̱²nanes.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fnittrebyxa
sb.

fnèdrabójsa

person med benägenhet
att fnittra.

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fnittrig
adj:

fnèdred

som har benägenhet att
fnittra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnittrig
adj.

fnådrad
som gärna fnittrar, med
benägenhet att fnittra

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnòr̲a

fnurra
sb.

I uttr.: en fnòr̲a på trán en fnurra på tråden (i bildlig betyd.).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fnusk
sb.

fnusk n.

fint stoft, damm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

fnyka

fnag fnùgad v.

yra omkring (bl.a. om snö)

due kan trá, at de har fnùgad omkríz.

Nr 8028 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

fnyka
vb.

dén fnag íŋ (om snö)

M. f. 79.

dér ha de fnuged yénom.

Där har det yet igenom

(om snö). M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fnyka

fnìgdz/a

fnùgad

Pres. sg. -or

yra (om snö l. sand)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr. 7474. Öja, Herrestads hd fnyka
Hugo Areskoug 1960.

de fnygzor ig i
sprìtzorna. Det (s: snön)
yr in i springorna.
de hade fnuged ig i
stwan. Det hade yrt in
i dagligstugan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Pret. fnyka
Sup. vl.

fnag, { fnygzad
fnåged

Pres. fnygzor { K. f. 86., M. f. 80.

fnygzor trycks.

yra (om snö, damm o. d.)

dár fnág de - fàrlet,
nar - di - hàrpa, där
yrde det förfärligt, då man

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fnyka
vb.

harpade säd. K. f. 86

Jfr *innefnuken / dá fnygzor-
han. íŋ. Då yr den in (om
snö). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* frösk

frusk, m., 1 en, pl. 2 a, -na, frösksvamp.
Nar di skulle thna il, sa flinta di, ts di fiff il po en frusk. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröske

frösk, n., – d, utan pl., fröske.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foder

fo̱r. -ed (för djur)

di skola̱n ha fó̱r ifra ò̱jagá̱ren.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för n.

foder

lammskinn

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foder

fø̱r, n., 1-ed, 1/ utan pl.,
kollekt., foder. i fjø̱r va̱
hær ø̱nt om fø̱red, men i a̱r
e hær gø̱t om ed, 2/ med pl.=
1-en, foderration, så mycket
foder som på på en gång
gifves åt ~~de~~ hästar d. idisslare,
ø̱dzen fø̱ ét fø̱r ho ete vä̱nerd
men hi̱na fø̱ren e na̱kelse.

Bromma. Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foder

før, 'ed

husdjursfoder

de tretzor mied

før. De krära mycket

foder. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foderbeta

fòdorbèda, pl. ̀ – – ̀ or f.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foderbeta

fǫ̀dorbéda pl.-or

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foderbeta

fǫ̀dorbéda pl.-or

Obs. Ot enkla foder heter fǫr.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foderbeta

fȯ̱dorbḗd/a; pl. ̀ – ̣ or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fo̱²rhu̱a f. ; -or

fodechuva

(lamm)skinnsmössa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foderhuva

farhúa

vintermössa.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fodenpös

forpös, -ed

di e et råktet for-pös
(fruntimmer som åter mycket)

Nr 3906 Högesta Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ foderpös

fo̱rpø̱s (n. ?)

matorak, som äter mycket.

St. Herreslad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodra

fòr|a, =, -ad

utfodra husdjur

K. f. 86. | di fòra me grønt.
De utfodrade (djuren)
med grönfoder.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fôrpa, = fodra vb.

utfodra husdjur

de fôra, dôm 2 svîna-

trûad. M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodra
v.

fåra -a -ad,
(om kreatur).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodra

fòr/a , = , ˋad

Pret. part. fòrad,
pl. fòrada
utfodra husdjur.
di e for skárpt fòrada.
De äro för "skarpt" ut-
fodrade (om svin).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Arenkoog 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodra;

fåra, -ar, -a, -ad;

so lège di fåra

me -fån;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodra

fo̱ra -ar -a -ad

utfodra

dær e mæ̀za som fjø̱vor a fo̱rar me (näml. rinster)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodra

fòra -a-ad

fora mi bra å sko mi vell,
så drar ja lassed sell,
tior ögjed.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodral

fotrál, n.,- ed, pl. =,- en,
fodral.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk

folk, n., 1 ed. 1) utan pl., kollekt.,
folk. hær e got om folk. –
dær blær ålri folk aw dén pågen,
2) pluralt, pl=, -1 en, människor,
gift par. tw önja folk. – hær
ska di gåmle fölken flåta hen?
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fog
s.b.

pl. fàgor, ⊥ – na

(vid murning)

krasa ‿ op ‿ fàgorna krat-
sa upp (i) fogarna (vid mur-
ning). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× foga
s.

fò̱ga -an -or -orna

fog i murad vägg.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòga, = foga vb.

mura fogar, mura i fogar

... spísher ti o fòga

må spetsiga murskedar

att foga med. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fogesked

fògefé

mycket smal mursked
med en ränna i undersidan;
användes till att kleta mur-
sruk in i fogar

M. f. 80.

↘ ränna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

folk

folk, -ad koll.

Pl. fólkan = människorna

gårens fólk gårdens folk, gårdsfolket (ägaren och hans familj jämte gårdens tjänare). / dár kona. M. f. 80. / folk, sèda. Där K. f. 86 / kunde folk sitta. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk

folk. 1-ad

já se fólked va ènte oplýsta dá ihélon.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk

folk

fólk fóst a sí̱en di som bá̱tor e̱. (säges hli den som vill vara främst)

3340 Bjeresjö. Harj. hd.
14. Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk

folk. -ad

i bet. man och hustru, äkta par.

grèvens di va snélt fólk.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk I

folk. -ad

han jek àlri úd a sata

nad fólk i anbéj

hår = tjänstefolk, personal-

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk II
s.

folk, n.

fólk vá han, sa de svárt
ætor -ed.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk III

ja, se dá vá har fólk
som va ènia.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk

folk, ´ ad

en ‿ hél hov ma ‿

fólk. En hel hop folk.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folk, s.

folk, -ad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

22.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

folk

dí fólken e-
komna-fra-östorlén. De
människorna har kommit
från Österlen (härstammar
från Österlen). / hòrza dr-
K. f. 86 / hade-tzène-
pa-fólk. Hundar
hade förmåga att känna igen folk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

folk

va ovéns me fólk.

vara ovän med folk.

K. f. 86. / dr. ø̱légor fa̱rled

mi̱ed, fólk. Folk ödelägger

förfärligt mycket pengar.

K. f. 86. / fólked är. = arbets-

folket på en (herr)gård. Hr andra

ex. på lapp V.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

folk

--- dær fólked

sad o ad madsétza

--- där arbetsfolket satt

och åt matsäck. R. f. 86.

de va i söndes, so

vá hær nøna fólk óper.

Det var i söndags, då var

det några människor här oppe.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. folk

de behøvor inte fortála fólk. De behöva inte förtala folk. K. f. 86. / vi va lìded fólk. Arbetsstyrkan, som jag tillhörde, var fåtalig. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòlkada obest. plr.

x folkad
adj:

I uttr. som: de e brå fòlkada.
det finns (på den gården) gott
om arbetsföra personer.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkakött

fålkatjyd

månniskokött.

Hum edor fålkatjyd = baktalen folk.

Hum edor fålkatjyd, som rust edor jäm

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ä. fòlkastorpana / folkestorpana

y. fòlkestórpana best. pl.

invånarna i byn Folkestorp,

Hedeskoga sn, Herrestads

hd, Malm. l.

M. f. 80, R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*folkestorpana

de e a de rìga fòlkestórpana. "Det är av de rika folkestorparna".

(: personen i fråga är en av de rika bönderna från Folkestorp.*)

Bönderna från Folkestorp höllos för burgna.

N. f. 80.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x folkestorpare

fòlkastórpare m.; pl. =;

Y. fòlkas-- .

invånare i byn Folkestorp,

Hedeskoga sn, Herre-

stads hd, Malm. l.

K. J. 86.

Nr 9533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× folkfjät

folkafjél; pl. = sb.

avtryck i marken efter
människofötter

Uspårad form av × folkafjéd?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folklig

fo̲l̲kali l. - or, m. och f., n. - let,
pl. - tia, komp. - tiare, - tiast,
folklik, hyfsad, human.
va̲ren nu fo̲l̲kalia, synt ni
han supt!
lagma̲n̲an va̲ a̲l̲tid fo̲l̲kali
imo̲d go̲sarna. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkligt

fo̱lkelet, adv., komp. – liare, – liast, folklikt, hyfsadt, människovärdigt, humant.

la mi se̱ du bo̱r di fo̱lkelet o̱d!

kåṉse di bo̱ra di dom klo̱gare o̱d o dra̱s fo̱lkeliare me fe̱narna e̱te di̱ta. Öja.

Sum.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folknarr
sb.

fólkanár n.

person som gäna
gör narr av folk, som
är ironisk i sina utta-
landen om sina med-
människor / et. fólkanár

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkpension

fólkpenhónen best. sg.

forùdan fólkpenhónen

förutom folkpensionen.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folksamling

folksámleŋ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folksed

folkasedor pl.

folkskick, folkvett

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkslag

fo̱̊lkaslàw, n., - ed, pl. =,
- en, folkslag.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkstuga

fôlkastúran best. sg.

daglijrum i bondstuga.

Där intogo husbondefolket

och tjänarna sina mål-

tider.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkstuga

fòlkạ́stu̱a -an

tjänstefolkets matstuga på större gårdar

di hada hu̱sforhe̱r i fòlkạ́stu̱an

på bó̱riagạ́ren

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkstuga

fòlkástúa, -an

tjänstefolkets matstuga på större gårdar

dær va rèkti fòlkástúa dá

di ád i fòlkástúan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkstuga

fólkastúa, -an

tjänstefolkets matstuga i större gårdar

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkstuga
sb.

fòlkastúlan bf. sg.

dagligrummet i bonings-
lànga; tjänstefolkets matstuga på
stóra gårdar.

N. J. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

folkstuga

fòlkastúa f.; ̀ — stúorna
best. pl.

dagligrum i boningslänga, där husfolk och tjänare intogo sina måltider och vistades på fritid.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

form s.

farm r.; ¹a eller ²a

form

dar va tvau fárma

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

formkaka
sb.

förmakågor

finkakor bakade i för-

mar.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forn
adj.

fòrna pl.

Hört i uttr: 2- fòrna tìdor. I forna tider.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort

fort
adv.

han kona fort striva mi. Han kunde lätt (råka att) strypa mig.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort
adv.

fo̱rt

sa fó̱rt dan va hú̱l pa
tó̱ged, sa stòp̱a vi bós̱ i̱.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort
adv.

Komparativ fòrtara
(den genuina formen är fort etc.)
mìed bétor o fòrtara
mycket bättre och fortare.

K. f. 28

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort
adv.

fo̱rt

de blek ènte sa fo̱rt va̱rmt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort
adv.

fo̱rt

de bòrja han me so fó̱rt
han hade le̱st for prástan,
a ligga po sòfó̱n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort
asv.

fort

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort;

fa̱rt adv.

di har slu̱tad fa̱rt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort

fort, adv., komp. 2- arl, 2- ast,

fort.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort
adv.

fo̱rt

sæ fo̱rt at di va go̱na
mid, sæ stæ̱yda han.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort
s.

fort. -ad

befästning

dar gar jæra prasís nera
va fórtad.

Killesjö

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fort
adv.

fort

komp. -are

K. f. 86. / de tòrde vél fòrtare. Det torkade väl fortare. /

dær gar so fórt lús på dòm. Det går så lätt löss på dem. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

háns han bler — fort adv.

so fórt umtánd, so han kan ṇ̀ta ẹda èbla. Hans han blir så lätt ömtänd, så att han inte kan äta äpplen. K. f. 86. / dìsa bler ju fórt svàla. De här (brödkakorna) bler ju fort svala (d: svalnade ju fort). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fo̲r̲ta sı̲

forta vb

forta sig
(om ur)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortning
sb.

fàrtnin

I uttr.: roka ti fàrtnin; eg.: rucka ett ur så, att det går fortare (om ett ur som vill bra sig efter). I överförd betyd.: sätta bättre fart på arbetet, "spurta".

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortsättning

forsätniz

Rsprsord. med anpassning
efter målets accentsystem.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foster s.

fôstor n., best f. fôstorad

pl. fôstor

foster

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foster

fóstor, n.,- ed, pl. =,- en, foster.

bådzen fóstoren va dofúda.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

foster;

fǫ́stor, — eð s.

--- am di kune

fǫu fát pu

fǫ́storeð;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fosterbarn

fo̱²storbàrn, n., - ed, pl.
- vòrn, - en, fosterbarn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fosterdotter

fo̱²stordu̱ṯor l. fostordu̱¹ṯor, f. -en, pl. -ṯra, -na, foster-dotter.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fostorlön r. j — or

fosterlön s.

fosterlön, uppfostringsbidrag

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fostorson

fo̱̊storsò̱n, m., -en, pl. -or, -na, fosterson.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fostra upp

fǫstra óp -a -ad

= uppföda

dœr fǫstra jǫ óp en gais.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fot

föd. län

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fot;
fad, – en s.
fígdor, – na;
fáden skule
lousas én i gàve-
stóken;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fot

fod, -en, fúdor,
fúdorna

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fot

fǣd, -'en

ǣ́n fǣ́d = otur. Någon blev född med det felet att ha en ǣ́n fǣ́d och gick med denna omkring och var otur i husen. Helst sågman att en sådan blev borta. En soldatkvinna i Högestad, Sugar Blanck, var född med en ǣ́n fǣd, men „di kane hum ente sël jälpa.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd Jacob Bergström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Nr 7474. Öja, Herrestads hd. 7. fot
Hugo Areskoug 1960.

tzøra - fǿd for - fǿd
köra fot för fot (s: yttersta
långsamt) med en häst. /

fǿt, -ed som längdmått
vid timmeruppmätning.

dr - hàde for - fǿted.
man hade betalt efter fot
(om upphuggning av timmer)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fot
i'nkerj.

fot

uppmaning till häst, då
man vill att han skall
lyfta på en fot.

Jfr × fota

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fot

fo̱d, m., 1-en, pl. fr̥ḡdor,
-na, fot (ben).

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fot, s.

fad, -an; fjäder, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

105.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fota
vb.

Refl.

fǫ́ta, dr!

Lyft på foten!

(uppmaning till häst)

Jfr 2. fot

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotblad

fàdablá, ̀ – ̀ d

n. s. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotblad

fo̱²dablà̱, n. ,– d, pl. = ,– n,
fotblad.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotogen.

fortifé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotogen

fortigén (genus 2)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotogen

fortigé

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotogen

fortigé

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotogen

fotogé

K. f. 86.

jfr bergolja

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fotografen s.

Fotografen r.

Fotogen

Kallas vanligtvis Olja

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotogenlampa

fotogénlampa f.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotsack

fodsák, — -ar
(till åkvagn)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotsack

fo̰tsák̲, – ´ en m.
(i åkvagn)

Repa-lån ?

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotspår

fodspór n. ; pl. =

n. f. 90 -

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fotsvett

fodsvéd

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

År. fodsvíd

fotsvett

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotsvett

fodswęd[1], m., -en, utan pl.;
fotsvett. Föråldrad är formen
fodgwęd[1]. Öja[2].

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fottrampa

fødtrampa, f., -n, pl. -por, -na, fottrampa i en väfstol. Äfven fødtrē.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fottrampa

fwḍtrómpor pl.

i vår

tól sìlvor o tól fwḍ-
trómpor. Tolv solver och
tolv fottrampor. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fottråd
sb.

fæḍtrǿn l. fæḍtrǽn
bf. pl.

vävtramporna

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fottråd
sb.

fœḍtrǿ n.

fotsteg

K. f. 86.

Jfr fotträ"

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fotträ

fò̱trǽ̱, n., pl. =

det trä som ligger nederst i Korsvirkesvägg.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fødtrǽ n.; pl.-

fottrã s.

trampa på spinnrock

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fodtrå n. i pl. fottrå s.

eller fodtrø

trampa i en väv

fodtrøn (tramporna) trørner

fälad

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fotträ

fwḍtrǽ, -'ed

fotsteg

du tröḏe pa fwḍ-

trǽed. Man trampade

på fotsteget. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fotträ
sb.

fæ̣dtrǽ n.

understa bjälken i kors-
virkesvägg (vilar på mer-
ken)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Her es.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fra, n., -d, utan pl., fradga, skum.

Allm.

× fradga

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x frad
sb.

fråa n.

fradga, skum (t. ex.
tvålfradga)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fra n., -d

x frad
sb.

fradga (t. ex. på mjölk)

dær - ble - frá. Det
bildades fradga.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̲à̲/a , =

× frada
vb.

Pres. ̀ar

fragga, bildas fradga

K.-f. 86. / da. fr̲à̲ar. det
fraggar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fràg/a

fradga
vb.

Pres. sg. -ar

vánad fràgar. Det bildas fradga på vattnet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fragg

frag. m., 1-ber, utan pl., fradga. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fram

fram, adv., fram.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fram
adv.

fram

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

retsa, frám räcka fram
K. f. 86. / frám o tebága
fram och tillbaka. Ds. /
en slétor tröja, som ṇte
nå frám. En slät tröja, som
inte nådde fram (om livet). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

han hygnde, vum de vá, iyan ya kom frám.

fram adv.

Han skönjde, vem det var, innan jag kom (hann) fram. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fram
adv.

fram

di dànsa te èna frám
pa màrenen misomansdá.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framaxel

framåsalen best. sg.
framaxeln i vagn.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framben

framben, n., -ed, pl. =, -en,
framben.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framflusad, —, framfluseda

framflusig a.

framfusig

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framhjul

framhjul, n., -et, pl. =, -en,
framhjul.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framkalla

inf. framkála, put. -a, sup.
-ad

di har framkálad màlnegor
s: i kyrkan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framkälken

framsilfse, m., -n, pl. -ssa, -na, framkälke, främre kälken på en släde.

framsilfsen lu ~~fo~~ för bagsilfsen iblån o båg iblån. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framläggesked
sb.

framläggé

soppslev

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Jfr förläggesked o. soppsked

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framlást

framlest

= som undergått konfirmationsunderviswing och är färdig att konfirmeras.

Går du å les? E ni framlesta inú?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framlåst

frámlést

som "gått och läst", konfirmerad

ja va presís frámlést

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× frammad

frammad

= främmande.

katten tvar si; han väntar frammad.

skaden skrittjar; han väntar frammad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. framad

fràmad, -- en främmande,
gäster, besökare

här, komor, fràmad. Här
kommer främmande.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framlåst

fraámlest

som gått å låst för prästen
(och blivit godkänd)
Ja va nylia fraámlest

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× framläst
adj.

fra<u>m</u>l<u>e</u>stor

som "lästsig fram": (ny)-konfirmerad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. frammad

fràmad ; n. = ; ̀ – e adj:

främmande

fràmade ǿǿ främmande

hästar (hästar från en

annan gård än hemgården)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.x frammad

fràmad, -en sb.

främmande, besökare,

gäster

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / nar skàden

gól, venta di fràmad.

När skatan skrattade, vän-

tade man främmande.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.x frammad

fràmad; n. =; ̀ -a adj.

främmande

fràmada glùta (ø̱gz)

främmande barn (hästar)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frammanför II

di sto fràman för mi

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× frammanför.

fràmanfor

pìorna di skole stá

fràmanfór bóred.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× framanfór

framanfór el. fràmanfór

framfór el. fràmanfór

me notbógan framanfór si

m. f. 73.

el. fràman fór

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frammanför
prep.

framanfór
framför

sòma (: somliga nybakade studenter) ha ja blòmorna framanfór, si.

K. Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× frammanom

fra²m̲anòm̲, prep., framom.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× frammanom

fra²m̲anòm̲ l. fra²m̲an om̲,
adv., framom.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framme
adv.

fràme

han holder sig fràme.

Han höll sig framme.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framsida

best. f. framsi<u>d</u>an

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framstående
adj.

framstående

lit mer framstående

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framtagen

fram tagen

konfirmerad, admitterad till konfirmation

har du ente blöd framtagen?

Nej, han har blöd ansatt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framtand

framtán, m., -hn, pl. -thn, -hn, framtand.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framtid

framtid -an -or -orna.

vården, vårsidan.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framtid

best.f. framtiden

väien, väisidan

de va på framtiden

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framtid II

de va då om framtiden, men
de va liavel kålt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× framtid;

framtíd, – en s.

vår;

ti framtíden bør

ja òutatifíra óur;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framtiden

framtiden bf. sg.; sb.
– ¯ orna bf. pl.
våren, tiden för vårbruket

Användes tool. blott i best.
form

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

...nar di vara (sysslade med
vårbruket) om framtiden /
M. f. 79 / om framtidorna
om vårarna.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

framtiden

framtíden best. fg.

o

varen

framtídorna pl.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frans

fru̥²n̲sor, genus obestämbart,
- na, pluralt, fransar.

Bromma.

ja tr̲ur du bejyŋ̲ar o va̲
fru̥²n̲sor ikriŋ̲ bøj̲²sorna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se Frygns

Frans
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̲r̲d oböjl.

fred
sb.

I uttr. nyda fr̲ŕ̲d få vara i fred

en fik n̥ta nyda fr̲ŕ̲d for dén (för honom).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fred

utan pl.,

frr̲d, m., 1 en, (1) frid. ja
ha hat̲ frr̲d i mit̲ jǣrta, si̲n
dr̄ brø̲wed kom̲, 2/ fred. gu
se law̲ hær e frr̲d i hu̲sed.
jag e tr̄ fris̲ ja ælri sa̲'n
for mina yen. Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fred

frǣd. Böjda former saknas.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Juttr. va ɪ frǣd vara i fred. / vɪ fɪk ṇ̊tɛ ha frǣd for dòm

K. f. 86. / Vi fingo inte ha fred för dem.

Jfr gudsfred samt husfred och ofred.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. fred

de hade ǹ̥te
frɛ́d i husen. De hade
inte fred (trol. för spökeri-
er) i husen. K. f. 86.

de far ǹ̥te nẽsa frɛ́d
for fólk. De får inte
vara i fred för folk.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fred

fre

de e basún̲orlat en ànta ska

lìqza ma fré om kvàl̲ą̃na

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fred

frrd

Jutr. som: ja far
ṇta vara i frád
for dóm. Jag får inte
vara i fred för dem.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

freda II

ja frede mina bön fro

tyggjare staven.

Nr 3906 St-Herrestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

freda
v.

inf. fre

språkprov. se under tiggarestav.

Högestad.

300 Hemestads hd. P. L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

freda

fre, frede, fret.

om nötterna jinje dränja did
får å fre dåm får spögje
(om pigor och käringar som skötte
eldningen i kölnan och brydestuan)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

freda

Refl.

frìr̲da ˏ sz , =

l. frè̲da ˏ sz

skydda sig mot angrepp

ja ˏ kan ˏ ṇ̊ta frìr̲da ˏ mz ˏ

for ˏ nom . Jag

M. f. 90.

Oja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Freda

Kan inte skydda mig för

honom.

M. f. 99

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

freda

Refl. fré̱ ˏ sɛ l. frèda ˏ sɛ

skydda sig (t. ex. mot en

ilsken hund eller gåskarl).

K. f. 86. | han ˏ kœna ˏ n̥ta

fré̱ ˏ sɛ for ˏ

hǿʒen. Han kunde in-

te skydda sig mot hunden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fredag

frédja, -an, -or

2. frédas i fredags.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fredag

frǽjda, f., obest. genit. sing
= nominat. i fråga om tillkom-
mande tid, frǽjdhs om förfluten,
best. sing. - dan, pl. - dor, - na,
Fredag. Nästan föråldradt;
numera vanl. fré̱da.
Äja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fredagkväll

frédakvélana bat. pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fresta
v.

fràista -a -ad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fresta

frìsta, =

Pass. inf. ̀-as

(över)anstränga

de frìstas ṇte so hórt.

De ansträngas inte så hårt

(om hästar)

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fresta
v.

frìsta -ar -a -ad

de frìstar ỳjenen mér

s: anstränger

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fresta;

frèsta, -ar, -a, -ad;

anstrånga;

~~de~~ di frèstar enta

ÿjenen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Frösta, Vb

Frösta

62. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fresta på

frista på

= vara påkostande, kosta på

Näj dutyttjon di fristar på å våna.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fri

fri
adj.

ja blyr ǹte frí-for-
en.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fri

fri l. 1-or, m. och f.,
n. frit, pl. fria och efter
for, för, 1-ia, komp. 2-iare,
2-iast, fri. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

35.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fei
adj.

fei. pl. = såsom pred. fyllnad.

di behåga a ga te skåwen
nar di va fei.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fri, frit, fria.

fri a.

fri

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fri
adj.

de va en såg han
skola vara fri! (h = ledig)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fri
adj.

fri; n. —t

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80.
K. f. 86

frí hús gratis-
skjuts. K. f. 86.
frí húsavárelse
fritt husrum. K. f. 86.

han sór sz frí. Han svor sig
fri (inför rätta). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fri
adj.

de hade máden
frí. De hade fri kost.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fria

fri̱a²/-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -an l. -i̱an/ intr., fria, begära till äkta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

friare

friare, m., -n, pl. =, -rna,
friare.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frid

med ssgr.

Se fred o.

ssgr här.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fieri

frieri[1], n., – ed., pl. obrukl.,
frieri. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frihet

fri̲he̲d

1. rörelsefrihet, oberoende.

2. ledighet fr. arbete eller skola..

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frihet

frihed, m., -en, utan pl.,
frihet. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frikassé

frikasö

soppa på mjölk, vatten och kalvkött.

Folketymologisk sammanblandning med

sö = soppa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fri kvart

fri kvårtad best. vg.

skolrasten

hela fri kvårtad. Hela

skolrasten. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frikôpa

sup. frifgúept

di har fad láw a frifgúept
doras hús po dìne sien
vájen.

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frikőpt

frizzúpta pl.

K. f. 86.

Om tidigare arrendegårdar under ett gods.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frimodig

frimódi; pl. -´-a

di va so frimódia.
De voro så frimodiga.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frimurare

frimurare. pl. =
(äv. troligen frimurare)
frimurare di hade jèd si' fan i vål.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frimåndag

frimånda, f.,- n. pl.-dor,
- na, fridag, dag då jord-
bruksarbetarne erhållit frihet
från arbetet. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

frimåndag

frímónda +1, frímánda ××1 (ä.)

1 från arbete ledig måndag

+1 N. f. 80.

×× Π. f. 86

2. Fridag som drängar och pigor tidigare hade.

Frimåndagarna skulle ha varit: várfrimánda (möjligen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

frimåndag

trɪdjɛdạpạ́sk tredjedagpåsk), márs tordạ́ (mars-marknaden i Ystad), jạ́rh tordạ́ (juli-marknaden i Ystad), øktøbors tordạ́ (oktober-marknaden i Ystad) och ètorhøstafrɪmạ́nda (en frimåndag under senhösten).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. — frimåndag

Eftermiddagen den 1 maj hade tjänarna ävenledes fritt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frisk

frisk

Kompar. ~ ara

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frisle, a.

, frist ;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

16. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frisåld

frisólda pl.

= frikópta

om tidigare arrendegår-
dar under ett gods.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritid

fritid
s6.

på fritid på fritid

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritt
adv.

frit

sälja frit

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritt
adv.

frit

di kœne jœrna sí di dànsa
frít
(eftersom man lade bara 5 öre
till spelmannen).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritt.

frit a.

vi dànsa frit.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritt
av-

frit

sla frit!

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritt
adv.

frit

den va di som fek ga frit.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritt
adv.

frit

dan tíden de blèste sæ
fjærda di jo frít.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

frit
ads.

frat

Nr 7555 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dó fik de ál tíz frít.
Då fick man alting
"frit" (d: utan recept;
om apoteksvaror).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fritt
adv.

du jek ṇ̊te

frit. De gingo inte fritt omkring (om t. ex. höns som voro instängda i en hönsgård). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fritänkare

fritänkare m. sb.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frivillig

frivilli, neutr. -et

de va jo frivillet.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× froedagen

fröadån

vårfrudagen

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

from

frómor l. from

om hästar: snäll och foglig.

en ~ frómor hest. / han ~

e ~ so ~ fróm.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

from

from
adj.

Om hästar: snäll och
foglig, lättanterlig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

front
s.

front, ´en

anv. i bet. fort, bunker

de e en frǿnt

om en anläggning vid Killesjö i Hedeskoga sn.

5116. Hedeskoga, Herrestads hd. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frust r.

frost s.

frost

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frost

frust, n., 1 ed, utan pl.,
frost.

i mo̱²res la̱ har wi̱²da
fru̱²sted po ma̱¹rken.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frust

frost
sb.

frúst i tárna frost i tårna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frùsta, = ˌ-ad frosta vb.

Pres. ˌar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bli frost, vara frost

de ˌ har ˌ frùstad i ˌ nát. Det har frusit i natt (varit frost i natt).

K. f. 86. / de ˌ frùstar. Det blir frost.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frostnatt

frustnot[1], m., -en, pl. -or, -na, frostnatt.

Öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fru

fru. f. 1-en, pl. 2-or,

-na, fru. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fru

fru, -en

sa reste frúen omkrég me
pàporen te búnorna

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fru

fru, -en

(endast om högre stånd)

e fruen klädd inú ? (audicas-sökande på Högestads slott)

Nr 3906 Högestad - Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fru, frun; frur fru s.

fru

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fru

fru, tan

frúan e dø for làŋa sín.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

78.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fru

frue, ten

fruéen e ènte sa fàrlet

làge sin hón dφ.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fru, ~en f., ~or, ~orna.

fru

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

m. f. 80, K. f. 86.

en av de största
fruarna. En av de förnämsta
fruarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frua
s.

frùa -an

fru. hustru

hanses frùa hon lú me
àndra kàra óse.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruedag

frö̲̊udà̲, m. ,- n. pl. =, - na,
Vårfrudagen, den 25 Mars.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruenatts

fruenatts

natten till Marie bebådelsedag.

Då Pitten Katt läggjen sin katt
då ska den liggja ti' fruenatts.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruenatt II

frys di om froenatt, så ska di frysa fårti nätter därette.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruhund

fruåhòng, m., -en, pl. -a, -na, damhund, knähund.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukost

frǿkóst

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukost

frǿkóst

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukost s.

frökast r. j-a

frukost

M Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukost

frókóst

eda frókóst äta

frukost

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukost

frǿkóst d. frǿkóst

frǿkost klokan séks

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukost

frǿkost

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ẹda frǿkost åta frukost

K. f. 86

Jfr dagvard o. ottemat /
da va tìlza vẹ̊ạd frǿkost.
Det var tidigt på morgonen som
vi åt frukost. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukt

frøjt, m., 1-en, utan pl., kollekt., frukt. Äpplen, påron, plommon och körsbär.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frøjt r. ; 2-or

frukt s.

frukt

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukt

frøjt koll.

dær - e - ṇ̊ta tíken ti-
frójt i - ár. Det är ingen
antydan till frukt i år.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ä. frøjt (K. f. 86)

frukt

Y. frøkt[x)] koll. o. ämnesnamn.

fält ma frøkt fullt av frukt.

hær e ȝta at tíken tr frøjt. Här är inte ett tecken (inte en tillstymmelse) till frukt (:: på fruktträden). K. f. 86.

x) M. f. 80.

x) K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukthage

frøjtahàwe, m., – n, pl.
– wa, – na, fruktträdgård.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fruntimmer

frùentúmor n.; pl. =;
ˋ – ˊ – na

(kvinna) frùentúmorna
màra – ja nestan –
mér. Kvinnorna
knotade och grålade
nästan mer (ɔ: än män-
nen). K. f. 86.

M. f. 80.
K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frukttråd

frøytatræ n. ; pl. =

l. frøytatrę

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruktträd

fr̀ȯktatrǽ, n., pl. =

Numera bruklig form: jfr fr̀ȯjtatrǽ
uppt. i Bromma 1901 av P. L.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruktträd

frõjtatrè, n. ,- d. pl. = ,- n,
fruktträd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

fruentimor, n., pl.=

kvinnsperson.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruentimmer

frùentúmor, n., pl. =

han jek i klàney lìasom frùentúmor.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̄ūentūmor n.; pl. — fruntimmer

best.f. fr̄ūentūmorad; fr̄ūentūmorna
fruntimmer

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

frùentùmor, -ad. pl.=,
-na.

kvinnfolk

sa sad frùentùmorna a tvrya
tvist.

Nybro

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruentimmer

frùentúmor, n., pl. =

ɑ hǽr va frùentúmor som

óse pàsa, ùŋa tǿsor jagú-ifje

L.N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer II

men de kan ènte jèlpas, for frùentùmorna vele jo ha ètemideskáfe forùdom màren-káfed.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer,

frùentigmor, – ed s.

–, – na;

sin só va dar

frùentigmor ti o

jòra ed bétor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

frùentùmor n.; sb. pl. =

kvinna

(Motsats kar karl.)

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

frùentùmor, n., pl.=

vanl. om kvinnlig i motsats till manlig.

dar va frùentùmor som gùte

metóren

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruentimmer
s.

fruentimmor . k.. pl.=

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fruntimmer

hær vá nod

frùentúmor, som hìda

jỳa. Här fanns någon

(en) kvinna, som heüe

Gya.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

frùantúmor, n.

émel, ha va dé for et frùantúmor?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

frùentúmor, pl.=

b.f. frùentúmorna

dær bòder tré kàra a ét frùentúmor i én stùa.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer;
fruentimmer, - ed s.
-, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

frùentùmor n.; pl. =

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer
s.

frùentúmor, n., pl. =,
kvinnfolk i allm.

frùentúmorna va mùrara a
kàrana va hantláyara
(vid lerklining av väggar).

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

frùentúmor, n., pl. =

kvinnfolk

frùentúmorna sad áltid dó ve den nòra sìan (näml. i kyrkan).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fruntimmer

fruentimmer n.; pl. =

K. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frusen a.

frusen frused frusna

frusen

de va frusna am fenzrana

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frusen
adj:

frusen
öntålig för kyla

du ska ṇte va so
frusen av di. Du
skall inte vara så fru-
sen av dig.

Nr 7474. Öja Herrestads hd. Ch. f. 90.
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frusen

frus̲en l. frus̲en m. och f., n.- ed, pl. -s̲- l. -z̲na och efter for, för, frus̲en l. frus̲en o. s. v., komp. -s̲nare l. -z̲nare, -nast, frusen, känslig för köld.

Nar en e gam̲alor, sa e en frus̲en. Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×frusenkyckling
sb.

frùsentgùlin

person som är frusen
av sig

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*frusen lira
sb.

frùsenlìra

person som är frusen
av sig

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fryna
ob.

fryna, -ta

Pres. sg. -or

förakt fullt rynka på näsan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fryna

frỳna, -te, -t vb.

Pres. -or

(förakt fullt e. d.) rynka

på näsan.

frỳna me i nèsan

-rynka på näsan.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fryns
sb.

frùnsor pl.

fransar (på tyg.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* frynsad
adj.

frùnsad

förredd med fransar
(om tyger, draperier etc.).

R. G. 86.

den, e, frùnsad. Den är
förredd med fransar.
R. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa
v.

frỳsa, frœs, frùsed

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa

p.p. frùsen

en bler frùsen, nar en e gàmal s: känslig för köld.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa
el. frùsed

el. frùsen frỳsa. frøs. frỳsed.
frỳsen. pl. frỳsna el. frùsna.

fúnstorna di va vìdá, so
fjènare di frøs mìed fór i
vúrden.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa II

alor sa mìad som en har
frùsad a fœrad ìla

m. f. 1874: frìgsad etc.
q. f. 1879: frùsad etc.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fryca III

--- nar de e frùsed a rǽled,
da har di et jǿre me dìse
bìlana

M.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa III

frỳsa = vara frostväder

sa snìde de a frǿs

de frǿs a va glát

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa;

frysa, -or, frøs,

frused;

de har frused

i nøt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa

frysa, frøs, fruesad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

fruesna pret. part.

pl. obest. form.

pantóflorna e. fruesna.
Potatisen är frusen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

frysa

Pres. sg. är. frys

frys, du om pipan? Fryser
du ("om pipan")?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa

frẙsa / frys l. frẙsor, pl. ̲ sa, fro̲s, pl. frus̲e, frus̲ed, frus̲en, m. och f., n. -s̲ed, pl. -s̲na, frys, pl. ̲ ha) tr., intr. och impers., frysa.

ed lit̲ kå̲rakrè̲dz: han bůde swe̲l̲tor o frẙsor sin fame̲l̲ia.

de frys har̲t om nå̲torna.

Bromma.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa

frỳsa, frœs, frùsad

frusad itúe, frusit sönder

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frysa

frỳsa, frøs, frùsed

so hade de ja frùsed. Så hade det ju frusit. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fra trycksv.

x frå
prep. adv.

fra - màren ti - mída
från morgon till middag

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× frå
prep.

frø trycksv.

från

dí fólkan e. komna
frø. Östorlén. De män-
niskorna har kommit
från Österlen (härstam-
mar från Österlen). K. f. 86.

Jfr × ìfrå.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

frørna di gálor, (× frå / prep.
dí hørda en áltid fra
èŋana, nar di gól.
Grodorna kräka, det hörde
man alltid från ängarna,
när de kräkte. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. frø (trycksv.)

frå(n)
prep. adv.

Se äv. i frå

frø̱rna de gá̱lor, dí hø̱rda en áltid frø̱ ǎŋana, nar de gǿl. Grodorna de kräka, det hörde man alltid från ängarna, när de kväkte.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× frå
prep. adv.

so kom di
fra tomelìla me
drìtza. Så kom de från
Tomelilla med svagdricka.
M. f. 80. / gárned skole spriza
fra bàltorna pa vòrpan.
Garnet skulle från bultorna
springa över till varpan. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fråga

fr̲ag̲a, ̲an, ̲or sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fråga

fràga, -ta, -t vb.

di fràgta mi, om ja hade skùdad pórten.
De frågade mig, om jag hade skjutit rigeln för porten.
M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fråga

fràga, -an, -or s.

nona - frágor några frå-
gor. K. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga
v.

fråga. fråga. fragt

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga
s.

fræga -an -or -orna

dìna aksáman, sa jér di
dom hárs en lìdan nát fræga

(i Herrestads skola)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga
v.

frìga pret. frìga

Imper. sg. frìg!

di frìga kónsaban om di fik dànsa ...

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga

v.

fråga, frågte, frågt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga vb

fr$\underline{å}$^{2}ṇga ; $\overset{1}{-}$or, — ; fr$\underline{å}$^{2}ṇgte ; fr$\underline{å}$ṇgt

fråga

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga s.

fråga, sf., -n, pl. -gor, -na, fråga.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga
v.

frå̄ga (1-gor l. 2-gar, pl. 2-ga, frå̄gte, frægt, frægt, pl. 2-a, fræg l. frå̄ga, pl. -n l. -gen) tr., fråga.

den dær frå̄gor ē̄te sit ē̄t vr̄d han blor ā̄lri klȫgare en han e ordspråk.

№ 300 Herrestads hd Bromma.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga
v.

fråga, frågte, frågt

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga
v.

fråga, frågte, frågt

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga

fråga . frågte . fragt

di hade fragt si vägen

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. fråga
vb.

fr̲àga, fr̲àgte, fr̲ag̲t

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so. fr̲àgte. de,
om. de. fik.
ta. dén óp. Så
frågade de, om de fick
ta upp den x) (om en ung ask)

M. f. 80
K. f. 86

x) gråva upp den.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. fråga
vb.

hon va hær ìnja o frègta ód. Hon var här inne och förfrågade sig. K. f. 86. / ǹta fraga àta núd vara likgiltiga för ngt. K. f. 86. / já frègta na ód. Jag tillsporde henne. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. fråga vb.

han fr̃aga ráks

n̥ta átor sit lív. Han

frågade alls inte efter sitt

liv. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråga efter

fræga ét̲or

bry sig om. ta notis om

de̲ fræ̲gter di ènter ét̲or

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

från-man

fró-man

=till höger: tillrop till dragare.

din jävla druell, när ja sior

froman, ska du väl ente vria te-man.

jfr. till-man.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ från manshäst

best. f. frámanshésten

= höger häst

jfr + tillmanshäst

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fräknar

fràjnor pl.

För att bli av med fräknar skulle man tvätta ansiktet med vitan av ett vipägg.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fräknar

fränor pl.
ansikts fräknar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fräknig

fràgnad; pl. -a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråkig

fråned l. - or, m. och f.,
n. - ned, pl. - neda och
efter por, pör, 1 - ned o. s. v.,
komp. 2 - nedare, 2 - nedast,
fråkrig.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fräknig

fràned

han va fràned i ansíktad. Han var fräknig i ansiktet.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

främmande

Se * framad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frälsare

b.f. frälsaren

när frälsaren blek

konfést ---

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

främmande

se + frammad

Nr 3906 4ö gestar Herrestads hd

~~Jacob Bergström 1926-27.~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fràmmande

fràmåd, pl. fràmåda

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

främmande

frå̄m̲ad r.

främmad

jé̲s̲en skre̲ʒʒ nɑ̲r dɑ̲r
kom̲ nɑ̲n frå̄m̲ad.

M. Areskoug 1926
Herrestads hd.
№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

främmande

Se frammad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fräsa

frèsa, -te

Pres. -or

om katter.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fräsa

frẹ̄sa (frẹs l. frẹ́sor, pl. 2-sa, frẹ̄ste, frẹst, frẹst, blod i n. sing., frẹs, pl. 2-en) intr. 1) fräsa. Kā́ṭen frẹs, nar en vil rọ̄ra fḗḷizana, 2) om det näsljud som höres, då hästar häftigt utstöta andedräkten. ạ, hū́ṣten han frẹ́sor; da hạ kwā́rfen lẹ̄nad. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frø

frø, f., -n, pl. frør, -na,
groda: rana temporaria.
frørna di gonza om
kwelana i Kären.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frö

frø, n. ,-d, frö, 1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. =,- n. stiz̊om kan dær kø̊ma nud yz̊ffa frø aw næ̊liffarna o liz̊za o grø. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frø; pl. = $\frac{\text{frö}}{\text{sb.}}$

so tar vi frø aw dí.
Så tar vi frö(n) av det. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fró
s.

frø. n.

pl. frø. frøna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frø f. ; ´-or

x frö s.

den fáste gaz en hør frøorna groda
kȫra sa ska en sīa far sı sel,
ga úded a vena sı mod dar en hø̄re
frøornakȫra :
" lapor a lus
rūtor a mus
au vā̄ra hus ! "
sen fşende en ūnte tr en hāde nȫna.

M. Areskoug 1926
Herrestads hd
№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frö:

fröna e fröna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frø n. best.f. frøed. frö s.

pl. frø, best.f. frøn frö

frøn de kåma sa tet.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N:r 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ frö

frö. pl. frön

de unga grodorna om våren

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröa
vb.

frø̀a, =

avge frön (om plantor)

dr. frø̀a so. hímst.

De fröade så för-för-

ligt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröa
86

fröa, =

sprida sina frön (om växter)

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröbeta
sb.

frøbédor pl.

socker - l. foderbetor, som
gått i frö; betor som
odlas för fröets skull.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× fröd

sb.

Pl. frø̱r, frø̱r-
na

grodor

frø̱rna di gá̱lor, dí
hø̀rde en áḻṯid fro-
ènana, nar di gó̱l.
Grodorna kvåka, det
hörde man alltid från

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× fröd
sb.

ångarna när de kräk-
te.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× frōd

frø; pl. -r, -rna sb.

(mindre) groda

Jfr × frödpugga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× frödpugga
vb.

frøpróga f.

(mindre) groda

dær - hopa - en - frøpróga.

Dær hoppade en groda.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frójd

pl. fròjdor

dén han hár sina fròjdor = roar sig på ett barnsligt vis (eller originellt)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröken

fr<u>ø</u>ken; samma form

användes är. som

Nr 7533 ~~Hodeskoga, Herrestads~~ hd
Hugo Areskoug 1961.

nar ja jik o syda,
va ja dén fr<u>ø</u>ken
gàmal. När gick i sylära,
var ju den fröken gammal.
K/. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröken

frøken, frøknen.

hon va hos dendárna rìgza frøknen

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd *frön
Hugo Areskoug 1960.

adj:

frugn ; n. fruunt

murken (om trä).

gå ṇta po dén grénen,
for den e frágn! Gå
inte på den grenen, ty
den är murken! / de va
fráunt. Det var murket.

Öja N. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fuchsia
sb.

fóksia; pl. -ior

(prydnadsväxt)

(Kallas är. kristi
blósdróga Kristi
blodsdroppar)

K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fukta
sb.

fåkta f.

fuktighet i jorden

N. f. 87.

Jfr våteka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fukta
s.

fȍkta -an

fukt

äv. i Baldringe.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fukta
sb.

fòkta, ̀an
markfuktighet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fuktig

fokti

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fuktighet

fåktihéd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den fule (den) fule s.

hin onde

gar de ente i den fule,
sa gar de i den fules ösze.

ungef. = lätt fånget, lätt förgånget,
något som man orättmätigt kommit över
skänker ingen välsignelse.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fal, falt, fåla full a.

full

en fal kar: berusad person

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

n. fult

dar e fúlt me
rùgda. Där är fullt
med var

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

full

fol, folt, -a

dr. fik. kòrjana fòla.

(Repr.-form)

De fingo korgarna fulla.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

fúlor

I betyd. 'berusad'; är. fol

dær va rént fólt me-
lig. Där var alldeles fullt
med ägg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

full

han tar mázen so fól. Han tar munnen så full.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

fɷl̲

äv. = berusad:

han e fɷ́l̲

han e fɷ́l̲, han e fɷ́l̲, sɷ̲ han.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full
adj.

fål n. fålt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

full på fula

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

fol. pl. fòla

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full
adj.

fal, n. falt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

full full

åv. i bet. „berusad".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. { fuel, -a
føl, -a

full

fuelt } n.
følt }

dær va fuélt me-
sóna. Där var fuelt
av sådana (blommor)
n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

full

fólt me frókt fullt av frukt / so va de ja M. f. 80. fùla bège tvá.

Så var de ju berusade bägge två. M. f. 80. / han e fúl. Han är drucken. K. f. 86. / et kár, som e fúlt. Ett kar, som är fullt. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

full

en ser àlrr non fól.

Man ser aldrig någon beru-
sad. K. f. 86. / vi ha hat
hèla grusgráven fól a
tzórel. Vi ha haft hela
grusgraven full av körvel.
K. f. 86. / so la dén o supte-
sr fuíl. Så låg han

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

och söp sig full. K. f. 86.

full

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full
adj.

fol

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

fuel n. fuelt

dær va smít et jǽrn; dær va fuélt ma rèŋa i dé.

jfr ringastav

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full II

i bet. berusad:

pl.: sa̱ fùḻạ̀ vạ́ di ---

di va sa fùḻa, sa di mo̱ta
fjø̱ra dom húm̱ i en vøjn.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fall

fall l. 1-or, m. och f., n. fallt,
pl. fal̲la och efter for, för,
1-la, komp. 2-larh, -last,
1/ fall, 2/ rasig. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

full l. fol

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

80.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full
adj.

fa̲l. n. fa̲lt

även ful̲. ful̲t;

fa̲l är isykänsk form.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

full

fɑ̄l̲ pl. fɑ̀l̲a

äv. = ausig

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fullbaggad

fullbágad adj.

knipslug, illmarig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* fullbaggad

fullbággad

ytterst förbehållsam.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fullfjädrat

fullfjärad

listig, utlärd i listighet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fulfóka, = x fullfocka
vb.

fullborda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nú har vi fullfokát x1
dí. Nu ha vi fullbordat
det arbetet. R. f. 86.

x) Övers. d:t fr. f. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fullfockad

fulfokad

Enl. uppg. = 'girig'

i Torna & Bara hdn = fullbordad, fullfärdig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fullnöjd

fulnöd

nöjd, belåten

i Torna hd: fulnöjd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fult
adv.

fult

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fullt
av.

falt

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fundera

fondéra, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jundera, v.

Jondéra

103.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*funderlig

fondérh

påhittig

K. f. 86. / han e so fondérh, dan lìlh. Han är så

påhittig, den mindre av de båda Ratterna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd,
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ funderlig

fondẹ̄rli l. -or, m. och f., n. -let, pl. -lia, komp. -liare, -liast, fyndig.

so̱ma e fondẹ̄rlia o sẹ̄ta il, for di ska fa branstud.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fur

fir. f. 1 kn. pl. 2 or, - na.

fura.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fr̲r̲ r. ; 2 or

fur s.

fura

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fur;

fe̱r, ´ en s.

de ẹ̀ ẹu den rọ̀e

fe̱ren;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fura

fura

fnurra el. knut på tråden
(så tråden snor sig och vållar besvär)
Honna di e, så kan dån komma en fura
po trån.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fura, s.

fir

fìror l. fíror

74.79. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fure
s.

fèra, -ad el. fèra

växtlighet el. dünge av fur.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fure
sb.

fùre n.

1. ved l. virke av fur.
2. bestånd, dunge av fur.

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fure

fìra n.

1. Ved l. virke av fur.

2. Bestånd av fur, furu-
skurge.

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fure
sb.

fìre n.

1. Bestånd av fur.

2. Ved l. virke av fur.

hǽr jík, di ve bjerhøhólm o plànta; gràne o fìre o ègze o àske. Här gick man vid Bjersjöholm

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

och planterade, gran (fure / sb.

och fur och ek och ask.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furekotte

pl. fi̇r̲ekó̲t̲or

trol. repr. lån (kotte finnes ikke i Skm.)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×furepurra
sb.

fìrepóra f.

liten (förkrympt) fur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Farir

Farér m.

K. f. 86, m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fɛ̄rh n.

furu s.

furuträ

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furu

fìra n.

1. Ved l. virke av fur.
2. Bestånd av fur

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furu

fi²r̲h, n., -d, utan pl.,
1) växande furuträd l. -skog,
2) furuvirke, -trå.
Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furudunge

föradöz

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furulund

fìrelóz

furudunge

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furulund

fi̯ʔelòŋ, m., -en, pl. -a, -na, furulund.

Vi dåʔnsa i en fi̯ʔelòŋ.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furuos

fìraós m.

furudoft

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

furuplanka

fìraplázkor pl.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*furupurra sb.

fìrapóra f.

förkrympt fur

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòska, = fuska
v.b.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fuxa
v.

fòksa -a -ad

i uttr. fòksa ustá =
köra i väg.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fuka
v.

fɔ̀ksa -ar -a -ad

driva. "kôra". skicka

sa fɔ̀ksar di dom dær di

har hæmå

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fuxa
vb.

× fòksa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I förb. fòksa - néd
köra ut, driva ut.
fòksa - kòorna néd!
Driv ut korna (ur ladu-
gården)! K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fuxig

fòksad; = ; ⏑̲ ‿ a

med röd(brun) färg

(om hästar)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fy

fy
interj.

fý skám, du! Fy skam på dig!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fỳla n.

fjäderfä

× fygle
sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fygle
sb

fỳla n.

fjäderfä (höns, ankor,
gäss etc.)

m. ha m̀ed fỳla. Vi
ha gott om fjäderfä.

Jfr *hönsfygle

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyle n.

x fyle s.

fjäderfä,

höns, gäss eller änder.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla, vb

fìla, , fìlad

(år)

fìlar, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

20.23.64.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla

fi²l̲a (- ar, - a, - ad, - a, pl. -l̲an l. -l̲en) sv., fylla. Förek. i uttr. fi²l̲a a̲r, fylla år.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla
v.

fùla -ar -a -ad

fula ár, fylla år.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla
v.

fuela -ar -a -ad

á, di fuelar í ósa ált

vársens ...

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla:

nu fùlar di ijén
detahóra hóled hór.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla
v.

fùl̲a -ar -a -ad

ful̲a óp

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fylla
ob.

fulla, =, -ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dr. har fulad dom

yén. Man har fyllt igen

dem (s: märgelgravarna).

N. f. 86.

fula ár fylla år. M. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fylla
vb.

furlad i fyllt i.

N. f. 80. / han har ja-
rént furlat di. Han har
ju alldeles fyllat dig med
sprit. N. f. 80. / dær blø-
mjed o furla i. Det blev
mycket (murbruk) att fylla
i. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla
v.

fùe̱la -ar -a -ad

vi fùe̱la pómpen me sáṉ

saṉ, nyme för sáṉ

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla
v.

inf. fýla

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylla
v.

fulla -ar -a -ad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllą

fỳ̱ḻą́ -ą́ -ą́d

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllbult
s.

fullabålt.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fylle;

fùg̱le, – ed s.

han smø̱ụgor ènte

fùg̱le;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fùla n. × fylle sb.

spritdrycker, frf. u. Brännvin

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fùle n. ×fylle sb.

spritdrycker

han strégzor a fùle.

Han stinker av sprit.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fylle

fülle, n., -d, utan pl., kollekt., föraktfullt namn på spirituosa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllebracka

fyllebracka

Skällsord till drinkare

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllegris

fyllegris, -en.

skällsord om drinkare.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllehund

fyllehong

skällsord till drinkare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fyllehund

fùlehóz -en.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fyllesnor

pl. fillesnorer

vävtillbehör

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fyllesnuta

fùl̲ersnú̲da, -an, m.

om drinkare el. alkoholist,

Nr 4062. Bjeresjö.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllesnuta

fu̇̄lesnu̇̄da, m. l. f., -n, pl. -dor, -na, fyllkaja. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllesvin

fyllesvin

skällsord om och till drinkare.

di e et rektel fyllesvin.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fylleso

fylleso

drinkare

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyllhund

fùlehóz m.

drinkare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fyllhund

fùlehóz m.

drinkare, suput

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fyllsnuta
sb.

fùlesnùda

drinkare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fyllsnuta

fùlasnùda f. sb.

drinkare, suput

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fu̲l̲asvi̲n n. ; pl. – x fyllsvin s.

berusad person

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fyllsvin

fàlesvin n.

drinkare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×fyllsvin
sb.

fàllesvin n.

fyllbalt, suput

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyr, -en

fyr
sb.

smidesässja

Äv. ètja ässja, sannolikt lånord från rspr.

M. f. 80.

di sa bode fýr o ètja. Man sade både "fyr" och "ässja". M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyr

fyr, -an

eld

tända - fyr tändaeld

m. f. 2o.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyr r.

fyr s.

fyr, eld

f ş ĝlna fyr : göra upp eld
ute på fältet.

M. Areskoug 1926
Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

fyr
sb.

fyr, -an

eld

dær va ṇta fyr i

pivan. Det var inte

eld i rökpipan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra
vb.

fyra stén

kasta sten (efter ngn)

han ‿ fyra ‿ stén ‿ ator ‿

dóm.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra II
r.

hær sto fìra sæ̀ya i én stùa

(nåml. i fattighuset).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra II
r.

spèla kòne di àle fìra

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fira

fyra

fyra (4)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra

4

fira

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fìra; fyra g. fyra räkn.

fìra krònor stìfsad

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra
r.

fi̱ra

fi̱ra vi̱da hèsta

dær la̱ en stǿr gǿr me fi̱ra làŋor;
di va̱ lersmɨ́dna àla̱ fi̱ra.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra
r.

fi̱ra

fi̱ra udbýq̱za

... man dær va ànta me̱r en
fi̱ra stýḵan a bò̱da „som bodde

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra II

r.

han hade en tré, fìra

drèŋa a sa pìor.

(om kyrkoh. Neander).

Nr 4062. Bieresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra
s.

fi̱ra, -an

siffran 4; hus el. hemman som
har 4 till nummer

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra;

fi̱ra räkn.

dar blåff fi̱ra

dè̱lor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra

fira, oböjl., räkneordet

fyra. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra
r.

fi̱ra

fi̱ra stȯ̱ra tòrtor pa bȯ́red

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra
1.

fina

her va fina stuon, sa
kalad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fira ä.

1. fyra
räkn.

Numera tvol. vanligast

fyra.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. fyra
vb.

fyra, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Inär.: fyra - stén kasta
~
sten efter ngt; äv. slå till
en boll (under bollekar)

dr. fyra stén. De
kastade sten. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. fyra

vb.

ja ~ fyra ~ först

sten ~ på. Jag kastade

först stenar på honom.

N. f. 80. / han ~ fyra ~

lost förbi. Han ~ slog till

bollen så att den flög långt

förbi (deltagarna i leken) N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. fyra
vb.

so fyra hán,
so de flø lózt øvor.
Så slog han till bollen,
så att det (:: den) flög
långt över (:: deltagarna
i leken, som skulle fånga
lyran). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra eller fem

fullafém.

obest. antal, 4 à 5.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra-eller-fem

fulafém

fyra till fem

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra eller fem
räkn.

fyra fém

fyra till fem

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra eller sex
räkn

fuel̲asæjs.

obest. antal. 4 à 6.

Nr 3906 4 ögestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra eller sex

filks-äjs, räkneord,
fäm? à säx.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra eller sex
räkn.

flasáks

fyra till sex

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~fyrhaven~~ afton
sb.

fýrhàven

tiden efter arbetets slut på eftermiddagen

nú e. de. fýrhàven. Nu är det "fyrhaven".

M. f. 80. Ty. Feuerabend.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyra hundra

fi̱ra hǿndra

vi har ǿlát nǿra fi̱ra hǿndra krǿnor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrastyverskaka

fyrastyverskågor pl.
småkakor som kostade 4
styver (= 2 öre).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrastyvenskaka

finastivonskåga pl.-or

Kaka som kostade 4 öre = 2 öre

Utryck ännu bruklig på 1880 talet.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyratiden

vi sad óp ve fìratíden.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fyrenfota

fi̇r̲enfó̲da -an -or -orna

ödla

P. L. 1901. Bjeresjö. Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fyrenfota

sb.

fi̱renfo̱da f.; pl. ⏑ – ⏑ or,

⏑ – ⏑ orna

sandödla

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrenfota

fi̊r̲enfò̲da, f., -n, pl.
-dor, -na, ödla.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrhålig

fyrhu̱ˈled l. - or, m. och f.,
n. - led, pl. - leda, utan
komp., eg. fyrhålig, som
har 4 hål, om en för klädes-
plagg afsedd knapp.
di̱ˀse hä̱ˈrna fyrhu̱ˈlede knäpana
di̱ hä̱ˈlor ä̱ˀnte i gingklä̱ˈr.

№ 300 Herrestads hd. Bromma.

Per Larsson 1901. Slåtte.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrk

picka fyrka

en pojklek med lerkulor.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtza pl.

skattefyrker

K. f. 86.

fyrk
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtʒ r. ; ¹–a

fyrk s.

fyrk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkant
s.

fyrkánt ; i fyrkánt

Obs. Räkneordet 4 heter fira.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkant

fyrkant

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkantig

fírkánti, pl. -ia

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkantig

fyrkánti; pl. -ˈ-a

1:a leden aspr. påv.

M. f. 87.

dr. va fyrkántra o-
lòza som sá.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkantig

firkánti

en firkánti brèdabíd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkantig

fyrkånted l.- or, m. och f.,
n. -ted, pl. - teda, utan
komp., fyrkantig.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkantig

fyrkánti; pl. –´–a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrkantig

fyrkánti; pl. – ´ – a
Snarast 'kvadratisk'

K. f. 86. / en fyrkánti
pàse. En fyrkantig
påse (d: att plocka ax i). /
... for ṇte tòrorna skola
ble fyrkántra ... för att toro-
styckena inte skulle bli fyrkantiga.x)
x) kvadratiska / K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fyrkappa

fyrkápa f.

rymdmått för torra varor = fyra kappar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fyrkappa

fyrkápa f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

skämtsam benämning på
ett litet hus.

han har bojt en
fyrkápa tr. làza. Han
har byggt en fyrkappa till
gårdslänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fyrkappa
sb.

fyrkápa f.

mycket litet hus

en-ledan-fyrkápa.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tyrspann

Tirspán, -ad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fyrspann~~

fyrspån

(vid körning med hästar)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtio
2.

fórti

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtio

fórti

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtio;

forti räkn.

ja hade fórti

krùnor nor ja

jùlte mi;

O. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtio

fórti

for en fórti ár tabága.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtio

fórtr

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtio

fórte

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtio

[1] fo̱rti, [2] oböjl., räkneordet fyratio.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtiofem

fortiofém

fortiofém år

n. f. 90. fyrtiofem år

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtiofem

fortifém, 45.

di hàda en fortifém
jàsleya.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtiofem

fortifém

vi ha fad lid fjùelna huém i
dá - de kòsta fortifém kròonor;
já ma fuésan ósa.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fyrtiofem

fortiofém

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fyrtio martyrer

fórtı matýror

Fyrtio martyrers dag i den gamla almanackan.

R. fr. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyrtionde

förtiene, m., -na f. och n., utan pl., fyrationde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fyrtiosex

fortiséks

ja har sedad o sýt i fortiséks ár.

Jag har sutit och sytt i fyrtiosex år. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fyrtiotvå~~

fyrtitvå

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få;

fø̱u̯, -r, fɛʃʃ, el.

fe̱, fø̱u̯ð;

ja fɛʃʃ mi̱en pryl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

få. får sup. fått

di får jo iväj

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

fa, fefg el. fek, fad.

en fefg arbæja for ègen tég.

ja har nók fad jælpad té i hár krøg.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få II

vi fèŋa vá̱rs en bí̱d æ sǽ

(va̱rs, nyare fór hæ̱rs)

di fefg spæ̀ŋá̱

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

ha du ènte fǽd ýsta
àlehánda? (en tidning)

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få III
v.

di hade nǽ ànta fǣd an úd

med dubbelt supinum:

do hade di fǣd svòltad-ijál

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fa°, vb

fa, fitz l. fe,

17. 84 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

el. fe

fæ, frfg, M.=, fæd

di frfg ènte ræ dom sæl.

dær har di tæd lérad, sien
ad líbar fe fát i ed.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fa̱ . {fiḵ , fa̱d få / vl.

{fe̱ uppgives som äldre uttal av K. f. 86;

Pres. fa̱r se ex. lapp XV.

Pres. pl. stundom fa̱

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja̱ har ̱ n̥te konad ̱

fa̱d ̱ ad ̱ ordéntlet.

Jag har inte kunnat få det ordentligt (gjort o. d.). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

få
vb.

hon ~ hade ~ fad ~
syt ~ at ~ par ~ skå.

Hon hade fått ett par skor
sydda. K. f. 86. / de ~ får ~
inte vara ~ i ~ fred. De
får inte vara i fred. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

få
vb

hon hade fad
prèsad vàlmalen. Hon
hade fått vadmalen pressad
(hade låtit pressa vad-
malen[x1]). K. f. 86. / fik
en ṇ̀te hél, so jzk ed
ṇ̀te o vèva. Fick man inte
skäl, så gick det inte att vara.

x1 Hrei på lara IV K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

hon, hada, fad (få vb.)
vàlmalen prèsad. Hon
hade fått vadmalen pres-
sad (ɔ: hade låtit pressa
vadmalen). K. f 86. / so
fik, di, fór, sɪ o, ga,
híd. Så fick de för sig
att gå hit. K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

få
vb.

dr fik ed ṇ̀ta tr o brèna. De fingo det inte till att brinna. M. f. 86. / dr fa ja stáren. De (: äldre personer) få ju starr. K. f. 86. / han fik gnáv tr mánen. Han fick agg till mannen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

få
vb.

vi fa sata en
rébòbe i pantófle-
stitzed. Vi få sätta en
fågelskrämma i potatis-
åkern.

K. f 86.

di fa ligza
ovor bàntzana o
strètza sz. De
(skolbarnen) få ligga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

~~få~~ vb.

över bänkarna och
sträcka sig (under gymnastiken)/
fa. skrób få bannor K. f. 86./
de. far. vel. vàra svínen,
dar. ad. óp. ed. Man
får väl antaga, att det var
svinen, som åt upp det.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

få
vb.

du - far - tòla - di.
Du får (måste) ge dig till
tåls. K. f. 86. / du - far -
ja - ha - tòlamód. Du
får (= måste) ju ha tålamod.
K. f. 86. / ja - har - fad -
jórt ált. Jag har måst göra
alla sysslor vid ett lantbruk.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

få
vb.

di. kona. n̥ta fa.

íl i. pìŋana. De kunde

inte få eld i pinnarna.

M. f. 80. / han. fik. àrma

o. bén áwslàna. Han

fick armar och ben av-

slagna. K. f. 86. (genom en olyckshändelse)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

du far - jèna - dòm. (få vb.)

Du får (bör, måste) mota dem (d: kreaturen)

K. f. 86. / vi - fik - ṇ̀ta tvàrýggana sàta. Vi hann inte med att sätta potatis på tvärryggarna. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

få
vb.

ja ‿ fik ‿ en ‿ àna

i ‿ ỳad. Jag fick en agn (av

eñ sådesax) in i ögat. K. f. 86./

bàra ja ‿ fár en ‿ bṛd ‿

brǿ --- om bara jag får

en bit bröd --- (d: så kän-

ner jag mig strax bäure).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

få
vb.

ja ved ṇ̀te,
har di fik ed krǿnt.
Jag vet inte, var man fick
det (s: måttet) krönt: M. f. 80.
ja vile nø̀ed jòrad,
men ja fík ja jòrad.
Jag ville ogärna göra det,
men jag måste ju göra det.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII.

få
vb.

en far ha gót
ynasíkte. Man måste ha
gott ögonmått. K. f. 86. / du
kan ṇte fa lṛgza åle.
Alla kan inte få lika mycket.
K. f. 86. / dúi ska fá po-
rogzrán. Du skall få ett
kok stryk. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

få
vb.

di fik vara mòrza.
det fick (måste) vara
många.*) / ja trøde vel
àlri ja skole fá dén
agúden. Jag trodde väl aldrig
jag skulle få (bli gift med) den
vildbasaren. K. f. 86.

---

*)): klöverblommor man
säg på, om man skulle kun-
na märka den söta smaken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

få
vb.

han fe mòŋa

pâŋa[x)]. Han fick många

pengar. (Så skulle enl. K.

f. 86 "de gamla" ibland ha

sagt). / du far ga o

vèsla. Du får (måste) gå

och växla (sedeln). K. f. 86 /

so fik en ha nèta hàmra.

Så måste man ha nätta hamrar.

x) pâŋa M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI

de fár di vel vå. få vb.

Det måste de väl (i all rimlighet) vara (i: nöjda).

N. f. 80. | dá fík di a rùtizen. Då fick de av rottingen (fick smaka rottingen). K. f. 86. | so hade han fåd lánt ed. Så hade han fått låna det. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII.

få
vb.

næ men kát! du
far ṅte lua só. dá
far du prýl. Nej män
kätt! Du får inte springa
så (vilt och besinningslöst).
Då får du stryk. K. f. 86.
so ha di fad tzért om
ètemidorna. Så ha de måst
köra om eftermiddagarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII.

få
vb.

dí fik ‿ blę ‿ doras ‿

éne, som fik ‿ jora ‿ dí. Det måste bli en av deras egna (barn, tjänare e. d.), som fick göra det (): åtaga sig den sysslan).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

fa, pres. far dock 2 pl.

fan, fefg,

kvèŋor, nú fan i sé i ana

parlárs' fgìsta.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få II
v.

han fefg lid sø a lid
skòmemélfg

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få

få. fittj. fåd

Lätt fåd e lätt gåd.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

fa, fɛfʒ el. fɛk, pl.

fɛ̀ŋa +/, fad +/ el. fɛfʒ

--- nar vi fɛŋa klòkan

i gáʒ ---

di féfʒ, de fingo-

men även fɛ̀ŋa

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få v. II

de fryn fjøva på mårknadon.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåu; fåur, fåu; fɛtʃ, fɛ̄ŋe, få ob

konj: fɛ̄ŋe; fåd eller fåt

-- amja hädle fåt dɛd såult. få

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

fa. pres. far, pret. fiff

nú far ja éŋ a seta
kàfa óvor = nu får jag begiva
mig in, etc.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få
v.

sup. fad blir fat ffr ord
som börjar med d:

de e dár fór at di har
fát den vànen.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få II
v.

di fefg mést dèrfgaabió
den méste tíden.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

få, fick, fått. få vb.

Pres. – r

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

ja ska se ja får dedé-
rade ànsad. Jag skall se
till, att jag får det där
lagat. M. S. 79.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

få
vb.

vi fa ta ostá o
fa na betékt. Vi få fara
åstad och få henne (märren)
betäckt.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

M. f. 79.

en fik ṇ̀ta nyda frí̱d
for dén̲. Man fick inte vara
i fred för honom. M. f. 79.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(3)

få
vb.

dr far flèt̲as imèl̲om.
Det måste flätas emellan.
M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få fatt

fa fat. fe. fad

övertaga,

dar har di tad lérad, sian ad líbar fe fát i ed

s: övertog Öja gård.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåfängelse

fafǣŋelse, m., -n, utan pl.,
fåfänglighet, fåfängliga ting
ss. gods och gull, timliga egodelar.
ha jor ed me sa mi̲en fafǣŋelse?

Högestad.

Läs: fafǣŋelse
J-s

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågel

fuel, m., 1 en, pl. 2 a, na,
fågel. Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågel, s.

ful, -an; -a, -ana

104.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fågel

1. fu̱ul, ´en, ̀a, ̀ana m.

2. fà̱gel (sic!) rspr.-form

Hedeskoga.

K. f. 86. / dær va non fà̱gel, som hàra.

Det var någon fågel, som skärrade (hade ett skarpt, skärande läte). / dí e dær en fu̱ul har kvìdrad óm. Det är det en fågel, som har

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Fågel

kvittrat om.

Betr. betyd. se u.

kvittra

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr personbinamnet Nils Fågel.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågel

full. -en. -a. -ana

Som fulana e, så lynjas di (= man gifter sig med sin jämlike i ekonomi).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågel II

Når vai Hare skavar fulen. så
skavar han åsse föan.

Hår en ful sjongon me sitt nåbb.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fuel m. ; $\frac{2}{}$a

fågel s.

fågel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågel

ful, -an

fulan flö

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågel
sb.

fu̲ul, ´en, ´a,
´ana
m.

fu̲ulana tá̲r ált zhóp̲.

M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågel

ful, -an, -a, -ana m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågelbur

fågelabur, m., -bur, pl. -a, -na, fågelbur.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågelede

fu̲²larigde, m., - n, pl. - da, - na, fågelbo.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågelskrämma

fulaskréma

en ~

Jfr × rädbobbe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fågelskrämma

fiulaskräma f

K. f. 86.

Jfr × rädbobbe

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fål

fol, genus obestämbart, oböjl., förek. blott i uttr. va i fol, vara dräktig, om stoet. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× föla

fo̱la (-ar, -a, -ad) intr.,
föla. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòla, =

× fåla
vb.

föla, föda föl

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòl/a, =

× fåla
vb.

föda fål (om sto) / fòlad
sup.
K. f. 86.

N. f. 80., K. f. 86.

Jfr fòla 1.

Nr 7,533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fåla
vb.

fòla, =
föla, föda föl

M. f. 90.

Hr y. 1. föla (fùgla).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fåla
vb.

fòla, =

få föl (om sto)

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fåla
v.

fòla -a -ad

föda föl

en mær, som hade fòlad ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòlle, ̀ en m. fåle sb.

kastrerad unghäst

(från och med ett års

ålder och de närmaste

åren)

vi kan tá fòlen.

N. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåle

fo̱̊le, m., - n, pl. - la, - na,
fåle, kastrerad unghäst.

ho̱formän̲ du så̱lde di vrů̱ne
fo̱̊lana? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fa̱u̥l r.; ²̱or fåll s.

fåll

di̱ hä̱de fä̱u̥lefʒà̱la a

fä̱u̥leklà̱kor, fœlt me fä̱u̥lor

rœnt am̱

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälla

fåla -a -ad

veeka. vika

tösorna fåla kan jerana åpa po

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fålla

fåla (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade, l.-ada, - a, pl. - lan l.
- len) tr., vecka, lägga
öfre kanten af en kjol i
likformiga veck.
öja.

Härr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jålla, v.

Jàla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

85.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fauletsjol r. j-a fållkjol s.

kjol med många fällar.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåulaklàka f.; -or fållklocka s.

kjol med många fållar.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fällkniv

fåleknif, pl. -a

fällkniv.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fålleknív

fòleknív, pl.-a.

fällknív

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fällkniv

fôlekniv m.

fällkniv

Jfr × stubbekniv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fållkniv

fàlekniv

fällkniv, hopfällbar kniv.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåneri

fjanerí, -ad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fånga

inf. fàgå

tillfångataga; uppfånga.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fånga
vb.

fòza, =

foza - kráws fånga kräf-
tor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fæzst r.; 2-or fångst s.

fångst

(av fisk)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x får

fa̱r, f., 1 -en, pl. 2 -or, -na, fåra.

fa̱ren sta̱ fu̱l me va̱n.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

får

fa̱r, n., 1 ed, pl. =, 1 en,
1/ får i allmänhet, 2/ tacka.
fa̱rud ha̱ två lom̱. Bromma

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

får

far, -ed, =, -en

dár sàta - dr fáren.

Där tjudrade man fåren.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåra

far, -en, -or, -orna

plöjd fåra

so hulda dén bèga

fàrorna. Så höljde den

(i den kluvna remsan mellan

fårorna) bägge fårorna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aröstrup 1940.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåra s.

(=sulens)

gar

76.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåra
sl.

fårfor, -orna
pl.

plogfåra

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fåra
sb.

far, -en, -or,
-orna

plogfåra

so gá di dár i
fàrorna. Så gåde däri
fårorna. K. f. 86. / di
tzørde i jén fàrorna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

man körde igen
fårorna. K. f. 86.

fåra
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fårachef

fåraskäf, -en

fårskötare å stöne gård; ~~kontamination~~

(kontamination av schäfer och chef)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fårahus

Fårahûsled best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåralår

fåralår, n.

dumhuvud, dumbom

dit fåralår!

St. Herrestad

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fàralár n. 1. fåralår
sb.

lårstycket av slaktat får
(ofta rökt)

K. f. 86.

en brøkága o. et
fàralár en brödkaka och
ett fåralår. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fåralår
sb.

fåralår n.

velig och obeslutsam

man, mähä

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fårarpana

fårarpana ~~best. pl.~~ sb.

Fårarpsborna, invånarna i byn Fårarp, St. Köpinge sn, Herrestads hd, Malm. l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbete

förabède, n., -d, utan pl.,
förbete.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fårbog

fàrabáw

rökt fårbog

nar di jik aw tjénst, so skola di ha en fàrabáw o et grávt bró, so skola di ṇte tìgŋa forélrana. När

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fårbog

de (d: tjänarna) gick
ur tjänst, skulle de (av
husbondefolket) ha en får-
bog och ett grott brød, så
skulle de inte (ekonomiskt)
ligga föräldrna till last
(d: när de vistades i för-
åldrahemmet). R. f. 86.
Jfr äv. 2. fiol.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fårbygel~~

fårabögal m.

bygel om halsen på
tjudrat får

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fårgamma

fåragamma

får-foderhäck.

Nr 3906 48 gestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fäigrimma

fäuragrima, -an -or -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårherde

fårahøra m.
fårvaktare, vallhjon
som vaktar får

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårhund

fa̱²rahòn̥ l. fa̱²ra̱hòn̥, m., -en, pl. -a, -na, fårhund.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårhus

fårahus l. fårahus, n., -ed, pl. =, -en, fårhus.

rowen va slöpen inj i döras fårahus o hade bredd åla fåren ijel. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårkoppel

fårakåppel

lånk i ända av tjuden för får.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårkräk

fårakrèdz, n., -ed, pl. =, -en, fårkreatur.

Vi finze grega et par fårakrèdz hos bunorna.

Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårkätte

fàratzáta m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårkätte

fåraftgåta m.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ får lyng

fåralyng l. fåralyng, m., -ber, pl. -a, -na, fårflock.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fårplår

fàralár

efterlåten person.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

får-lår

fåralår

äv. i bet. „mesig person", stackare.

Den som hödor å ente slår
e et rektet fåralår.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fårmöke sb.

fåramödz n.

fårspillning

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårapøla r.; -or × fårpöla s.

ohyra på får

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fårpåla
sb.

fårapålor pl.

fårspilling, fårlortar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårrumpa sb.

fårarumpa f.

fårsvans

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

får-sax

fårasås. -an

sax varmed får klippas – bestående av dubbelböjt stålstycke.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårsax

fårasåsen best. sg.

sax för fårklippning.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårskinn

fåraskinn n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårskinn

fårhiz n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårskinn

fårgiz, n. ,- hd, pl. =,- hn,
fårskinn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårslag
sb.

fàraslàvad
best. sg.

fårrasen

Hört i ett skämtsamt uttryck, varom se u. kattslag.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fårtalg~~

fåratål

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårtalg

fåratål

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårtjuder
sb.

fàratjør, ⸗ ⸗ ⸗ ad

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåratò r.

x fårto s.

fårull.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fæ n. få

Blott som skällsord.

dit. dòma fæ. Ditt dumma få!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fe, n., -d, pl. =, -n, fä. fä

Skällsord.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fa 1 s.

fc

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

86.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fàja fǿd

fãfot
sl.

I uttr.: ligga for fàja fǿd ligga för fãfot, ligga ouppodlad

de la for fàja fǿd

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåhage

fehåwe, m., -n, pl. -wa, -na,
kring gådselstaden befinntlig
inhägnad plats, hvari fåkreatur
och hästar bordom inslåpptes för att dricka
och motionera.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fähund

fehöz, m., – en, pl. – a, – na,
fähund. Skällsord.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåhund

fæház m.

(skållsord)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåkråk

fekrég pl.; fekrégen

nötkreatur

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåkråk

fekrę́dz, n.,- ed, fäkreatur,
1) ~~fo~~ utan pl., kollekt.; fekrę́dzed
e dyrt i ar, 2) med pl. =,- en;
fekrę́dzen e dẙra.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåkråk

fåkrédz pl.

nötkreatur

K f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* fäkäk

fekiegz, n., pl. =

nötkreatur

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fäkräk-bete

fekrégzabéde, -ed

bete för nötkreatur

dær skole vi jora dasværfje

for fekrégzabéde.

Matilda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

fåkrâk-bete

sa jek ja a jøre rét
for fekrégzabéde ve kàlsfélt
– jå jøre tjurgefira das-
várfje.

M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

– fåkräkmarknad

fikrégzamärknad

kreatursmarknad

(En sådan hölls i Ystad)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fäkta;

fòjta, -ar, -a, -ad;

hugm skrégz o fòjta

liasam en tòka;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fäkta

fæ̊jta (- ar, - a, - ad, - ad, blad
i n. sing., - a, pl. - n l. - ten,
pres. particip fæ̊jtanes ~~l. tenes~~)
intr., fäkta.

~~st~~ Slå̊taren kom fæ̊jtanes
me sin blifsep, men han å̊ta
si for tr slå. Öja.

Stärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fålad

fålan best. sg. sl.

betesmark

på dén fålan

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälad

fäladen best. sg.

uppgavs betyda ej odlad mark

använd som betesmark

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälad

fälad

skoglås, ofta ngt stenbunden betesmark, ibland med inslag av buskar. Avsåg enl. sagesmännen mestadels förhållandena i skogstrakter. M. f. 80; K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fälla
sb.

fäla f.

Jfr mus – och råttfälla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälla
vb.

fèla

fela e zhópa x/ fälla
samman (t. ex. en kniv)

M. f. 90 x/ Repr-form.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fälla

fälja, fälde, fält vb.

Pres. sg. -or

fälla hår

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

fälla
vb.

dr. fälda tänen. De (s: unghästarna) tappade mjölktänderna.

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falla

fàla, fàlda, falt

láyor trœr ja ènta de é

sin di fàlda dí. (trädet)

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälla

fälla, fällde, fällt

fälla råttjan = klippa ned vävräckan efter avslutad vävning.

jfr. under räcka.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fälla
vb.

fèla, fèlde, felt

fälla träd

dr. ha. felt dr. dor.

tréna. Man har fällt
de där träden.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. fälla

fälla, fälda, falt vb.

Pres. -or

bli ~~[illegible]~~ urblekt (om färger på t. ex. tyg).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. fälla
vb.

fèla, fèlde, felt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

fälla en tygräcka

Man knöt för inslaget och drog sedan ur eller klippte av kanttrådarna på varpen.

Jfr *fällände och varptrål.

fèla en rètza fälla en tygräcka. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fèlà x)

4. fälla

fèlla, -an, -or f. sb.

fälla för råttor, möss och stundom mullvadar.

n. tzupte fèlà ti den. Vi köpk fälla åt den (s: mullvaden).

Hr rått- och musfälla.

K. f. 86.

x) Med starkt bitryck på ultima, tvol. ngt starkare än semifortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälländar

pl. fillänna

de sista ändarna av varpen i vävräckan.

knylla fillänna.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fällände

pl. felána, -ana.

trådändar som avklippas från vävräçkan, då räçkan fälles=uttages ur väven.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× fällände
sb.

faléna, -ana pl.

de sista trådarna på var-
pen, sedan en tygräcka är
färdigvärd (drogs eller
klipptes av). faléna va-
de sista pa vórpen. Fäll-
ändarna var det sista på

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

×fällände
sb.

varpen. K. f. 86 /

sin dra- en- felénana

áw. Sedan (ɔ: när räckan var

slatvärd) drog man fäll-

ändarna ur. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fältskär

fältgén -en.

Nr 5116 Hedeskoga Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fånad

fånad

nätborkar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads Hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fångelse

fängelse, -et

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fängelse

fæ̀ngelse -ed

fæ̀ngelsed sa kalad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fångelse

fånzelse, n., -d, pl. -sor, -na, fångelse.

Kånan hum ha sårded po tultrý fånzelsor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fängelse

fägyalse , -ad

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fängelsestängsel

fängelsestängsel, n.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fängsla
v.

fäysla -a -ad

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fängslad

fæ̀ŋslade pret. part.

pl. obest. form

fjättrade

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

da lå dær fæŋslade.

De lågo där fjättrade (om får som skulle klippas).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fãnkål

fanykál

(Denna krydda lades i sikte-
bröd)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

fänkål

Äv. fajnkål

Lades i brod.

N.f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fänkål

fäzkål

änes o. fäzkål anis
och fänkål.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*fära
vb.

fæ̀ra, =, ̀ad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pret. part ̀ad; pl. ̀ada

laga, sätta i stånd

færa ̀hòsor laga strum-
por / fæ̃ra ̀vàja laga
vägar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fära
v.

fæ̱ra

laga, stoppa

fæ̱ra på hòs̱orna

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h[illegible]
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fära

fära -a -ad

stoppa stumpor (= ansa hosor)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× fära
vb.

nú e-di-fàrada.

Nu äro de lagade (: strum-
porna)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

færa, = × fära / vb.

laga klädesplagg

færa - bèjsor laga byxor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fǣra; -r, —; —; -d, -d. x färda vb

fǣra po hȫsor, sǣrtʂa. laga kläder

ja har sȫded a fǣrad i da hē̄le dan.

hum sad a fǣra hȫsor.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fary r. ; 2 -or

fäg s.

färg

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färdig

fæ̱ri pl. -ia

fræ̱na e fæ̱ria

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färdig;

färi a.

färed el. färet n.

färia pl.

nu skóvor di ed

färed;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färdig

fàrr ; pl. ̀ – a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

fårdig

fæ̀ret n.

du - far - raga - tí o - fa - dí fæ̀ret. Du får laga så, att det blir färdigt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färdig

færi, neutr. -ad

dær de vá færad, dær sta
vàdzana a flød ma ván.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färdig

fåri l.-or, m. och f., n.-ret, pl.-ria, komp.-riare, -riast, färdig.

folk e fåriare tr tro gålad en ret. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färdig

fæ̱r/r; n. -̀ et; -̀ra

fæ̱rra klæ̱r färdig-
sydda kläder.
K. f. 86

M. f. 80.
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färg

farj. pl. -or

so fàrja di i wlígza fàrjor, flèra kwlǿrtor, hǿna di vela há.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färg

färg, -en

en rättad grön färg.

En riktigt vacker färg

n. f. 90.

fay i Öja

enl. P. L.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

~~färg~~

Äv. fary

Huda - fáry skifta färg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färg

färj, m., 1- en, pl. 2- or, - na,

färg. öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Färr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

færy ; færyor pl. färg

K. f. 86. / mér en ‿ én ‿
færy mer än
en färg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färga

fàrja, =

l. fàrja

di ~ farja ~ pàska-

ég. man färgade påsk-

ägg. / di ~ hade ~ tzöreil

tr. o. ~ fàrja pàskä

M. f. 90. / ég.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färga

fårja (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade, l.-ada, - a, pl. - n l. -jen)
h., färga.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fänga
v.

fänja -an -a -ad

so fänja di i olígza fänjon

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fänga
v.

p.p. fångad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färga

færja, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dr. færja ládz i stènamós. Man färgade ägg i stenmossa. K. f. 86.

dr. færja jo i lødzaskål. Man färgade jn (ägg) i (en dekokt av) lökskal. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färgare

färjare, -en m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fäjare

fäjare

en fäjare i stån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färgare

fårjare, m., – n, pl. =, -rna,
färgare. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårjare

fårjare m. sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i färj

i färj = dräkkig. om svin.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fäja
v.

fäja -ar -a -ad

föda grisar (synonym: grisa).

grisasoen kon fäjar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårja ; -r, -r ; —; -d. fårja vb

grisa

som har fårjad.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× färja

färja -ar -a -ad

grisa. föda grisar

.

Soen har farjat.

Nr 3906 Sövestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fàrja, = × färja vb.

grisa, föda grisar

M. f. 79.

Jfr × i färj

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x färja
vb.

färja, =

l. färja, =

grisa, få grisar

K. f. 86.

Jfr x i färj

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färm
adj:

færm

rask (i arbetet)

han va ṇta so fǽrm.
Han var inte så rask i
arbetet. K. f. 86. / dán e
fǽrm. Han är rask i
arbetet. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färmitet

färmtét

raskhet i arbetet

dén har färmtét.

Han är rask i arbetet.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårsing

sb.

fårsing; pl. = -a m.

invånare från Fårs hd i Malmöhus l. Ansägos ha grönt blod.

de e en fårsing, för han har grönt blo. Det är en fårsing, för han har grönt blod! R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färsing
sb.

färsiŋa pl.
(från)
invånare i Färs hd,
Malm. l.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färsingtös

sb.

färsingatösor, ⏑ – – ⏑ – na pl.

flickor från Färs hd i

Malmöhus l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färsk
adj.

färsk el. färskor

färskor sòpa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

färsk

færg l. 1-or, m. och f.,
n. færst, pl. færga; efter
for. för, færga; komp. 2-rgare,
2-rgast, färsk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. fǽrskor

färsk

færst n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

fǽrst flésk färskt fläsk
K. f. 86. / nær dr skola
ha kalás skola dær
va klòsor i sòpan, nær
dr skola ha fǽrskor
sòpa. När ~~de~~ man skulle ha

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kalas, skulle det färsk
vara klimp i soppan,
när man skulle ha
färsk soppa. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fästa

fèsta, fèsta, fast vb.

Pres. ór

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sín so fèsta en
varmen 2 káklonana.
Sedan så höll man elden
(glöderna) vid makt i järn-
ugnarna (t. ex. genom att lägga
på torv). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästa
v.

fästa. fästa, fast

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.
1.

2. fästa

vb.

Refl.

fästa, -s, fästa, -s, fäst, -s

städsla sig, antaga tjänst (om tjänare, drängar och pigor). 2. städsla en dräng l. piga.

K. f. 86. | Jfr vb. ~~fäst~~ städja.

Jfr fästpengar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. fästa

han ~ fäste ~ sz. vb.

Han stadslade sig. *)

han ~ hade ~ fest ~ en ~ dräg. Han hade stadslat en dräng.

R. f. 86.

*) Åo. stat; se stadja vb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästa
s.

fästa, -an

„sannolikt kommunjord"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästa sig

fèsta si -ar -a -ad,

taga tjänst, städja sig

fèstad = stadd, som tagit tjänst

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästefolk
n.

fästefólk, n.

di vøre fästefólk

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästepengen

fästepänja

handpenning för den som tagen tjänst.
1 Rdr för dräng, 75 öre = halvfemte dalen
för piga, 12 skilling för vaktpojke.

Nr 3906 45 gestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästman
sb.

fàstemán m.; pl. ̀--̀-a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästmö

fèstemø̀, f.

hon va jo fèstemø̀ te ál̲fard̲

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästmö

fàstam ø, ⏑ – ⏑ n f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästning

fästning

anv. i bet. "fängelse"

han kom på fästning

Nr 3906 Kägeltal Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästning
sb.

fèstnin

Inttr.: sida på fèstnin sitta på fästning, sitta i fängelse.

M. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fästpenningar

fästepäŋa pl. sb.

städsla, viss penningsumma som en dräng l. piga erhöll vid städslandet. Mot slutet av 1800-talet 3 till 5 kr.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† fätte

fätte

= en oringel lin i linbunt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda
v.

fö

ja vill ente fö-n får bara mögjed

= han är så odugling till arbete, att han är ej lön värd, icke ens en gång födan.
(en bonde om sin dräng)

Sövestad omkr. 1880.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda
vb.

fø, fulde, fult

fø-óp föda upp, uppföda

fø-óp en-grís föda

upp en gris.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öja, -an

föda

sb.

m. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda
s.

fo̱²a, f., -n, utan pl.,
föda. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda
v.

fø / før, pl. fø, fuͤde, fut,
fud m. och f., n. fut, pl. fuͤda,
fø, pl. – n) tr., föda.
ja ha fut fem børn tr vården.
kredzen blyze for dølet fuͤda,
om di ente fize fjærne.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göda, vb.

gø, gùda, gut

gør, pres.

gø, imper.

gud, pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

121.122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göda, v.

pres. sg. gø̄r
" pl. gø̄, gø̄n, gø̄

pret. sg. gùdə
" pl. gùdə, gùdən, gùdə

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóva
v.

p.p. fyd pl. fỳda

dǿr e di fỳda

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fȯva
s.

fœ̱a -an

hum̱ kan rœ̱ra fœ̱a ihȯ́p̱a

tr vos̱

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda;

fø̱a, ̀ an s.

han hada fø̱an

hàg̱ma;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda s.

föda r.

föda

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda vb

fø ; før , — ; fu̇de ; fud , fut .

föda

han va grève fud a grève

lad i vägan .

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda
v.

fø. fuⁱde. fuⁱt

nar já blek fuⁱd

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda v.

få

= uppföda.

nu kan han den egen a den lilla spisen, so han kan få sin gamla kå.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda
v.

fø. fùde. fut. p.p.

fud pl. fùda el. fỳde. fyt.

di some fùda blèya di e
tỳffeliare s: än de som en
gång varit seende.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåda
v.

fø

hålla med fåda

dø skøle tøsorna fø hør sín dræy.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda

p.p. fud på fudå

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda, -an

1. föda sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. föda
vb.

fø, fùda, fut

Bl. a. i nttr. *fø̀ nòn ha
någon i kosten (tjänare, dags-
verkare o. d.)
dr. fik. fø̀ dòm. De måste
ha dem i kosten.

M. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. föda / vb.

fø̃ - óp föda upp.

uppföda (husdjur)

fø̃ - óp en - grís uppföda en gris. / jésen e - bìhare o - fǿ. Gässen äro billigare att föda upp (3: än ankor).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fö̊da
v.

fø

p.p. fuud

min fár va fúd tretiét

(1831)

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föda sig

fø̱ si, fỳḏe, fyṯ

di har séḻ fýṯ dom = fött sig.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fõdd;

fuɣ̱d a.

fa̱r ve ja knáft

hǿur han va fuɣ̱d;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

född

fuid; pl. -a

hon. var

M. f. 80. / fuid dær. Hon

K. f. 86 / var född där.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Födelsedag

fødsedå

K. f. 86.

Nr 7533 HedesKoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Födelsedag.

Fulsadå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

födelsegille

fulsegila sv.

födelsedagskalas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

födelsegille

fødelsejíle. -ad

födelsedagskalas.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Födelsegille

Fölsagila n.

Födelsedagskalas

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Födelsekalas

Fölsekalás n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-*födesvara

fø̱esvá̱ra

livsmedel, födoämne

ál má̱d e-ja-fø̱esvá̱ra.

All mat är ju födoämne.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× födesvara

födesvara

matvaror

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fødsel

fu̇̄sel, m. -en, utan pl.,
1) fo̊̄dsel. hum ha blod san̲
i fu̇̄selen, 2/ benämning på
yttre könsdelarne, hos honkön.
fẏ̄led sa̲d i fu̇̄selen o va̲ dut̲.
fu̇̄selen swo̲̊̄lna sa da̲nt sa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föl

fugl n.; pl. =

fúgl̲ad

fúgl̲ad lø̲ -

M. f. 90 / úd i vánad.

Fölet sprang ut

i vattnet.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fol

fyl. 1 ed

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h:d

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ful n. i pl.- föl s.

föl

M Areskoug 1926. № 303.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föl;

fugl, -' hd s.

-, -' en;

de kan kvälja

fugled;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

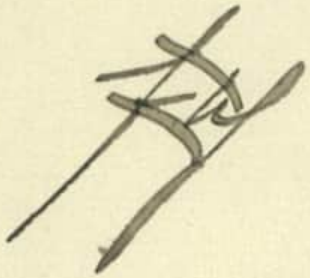

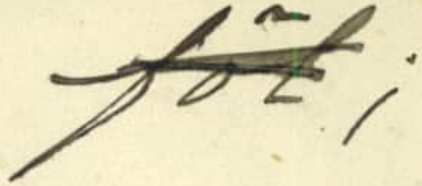

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Föl

Fogl n.; pl. =

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föl

föll, n., 1- led, pl. =, 1- len,
föl. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hästar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föl

fuil n.; pl. =, ¹ ln

M. f. 80. K. f. 86.

fugl, fugl
~ K. f. 86

fugl
~ M. f. 80

et par fuil om
åred ett par föl
om året (d: föddes upp)
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. fõla

fugla, =
(omston)

M-f-90
Jfr ä. *fåla (fòla).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. föla
vb.

fø̀la

I uttr. fø̃la - háins treva på en höna för att utröna, om hon har värpt.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fŭla ; -r, — ; — ; -d. fŏla vle

fŏla

nu har mæren fŭlad

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× föla

v.

föla

känna (med händerna), känna sig för, vidröra.

har du fölt hunden, om di har ägg?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ föla

fø̱²la (¹ lor, pl. ² la, ² lde, fø̱lt, fø̱ld, m. och f., n. fø̱lt, pl. fø̱²lda, fø̱l, pl. ² en) tr. och intr., känna, medelst känselsinnet förnimma.

fø̱l hy̱²nan om hum ha̱ edz!
fy o va̱ sa slø̱r pa̱g o fø̱²la
på̱²ten inu̱¹!
ja fø̱²lde pro ka¹ḵlø̱nen om han
va̱ va̱rm. Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fälla, =, -ad 1. föla vb.

föda föl

K. f. 86.

× Jfr. fåla vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *fõla
vb.

fø̀lla, -̀ da

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

känna med fingrarna eller händerna.

fø̃la - háins treva på höns för att undersöka, om de ha värpt / de - fø̃lda - háins man "földe" höns. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fölbälge

sb.

fulabälgen best. sg.

m.

fölkraken

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× föle

fø̀le n.

känsel

ja har ìŋed fø̀le i hénorna. Jag har ingen känsel i händerna.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fóle

fø̄le, n., -d, utan pl., känsel.

Ha du ān̄te fø̄le i knø̄na.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fø̀le n.

× föle
sb.

känselförmåga

han, har, ǹte fø̀le i, hénorna. Han har inte känselförmåga i händerna.

K. ✓. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölgrimma

fùglagrima f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fulahöm r. j—a

fölhamn s.

fölhamn

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölhamn;
figlahám, – en s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fólhamn

fy̨²lahàm̲, m., -en, pl. -a, -na, efterbörd hos ett sto.

vc̲²la di kri̲²va ijc̲¹m̲en en fy̨²lahàm̲, sa fa̲ di let̲ for o fo̲ ba̲rn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× följa

figlja pl. -or

fölsto.

byta figlja, dans som följde efter kadrillen, då herrarna ideligen bytte damer.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fólja

fr̥²la) 1 lor, pl. 2 la, 2 lde, fr̥lt, fr̥ld, m. och f., n. fr̥lt, pl. fr̥²lda, fr̥l, pl. 2 kn) tr. och intr., följa.
öja

fu̯²lja (1 ljor, pl. 2 lja, fu̯²lde, fu̯lt, fu̯ld, m. och f., n. fu̯lt, pl. fu̯²lda, fu̯lj, pl. 2 kn). ✓ St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa

speç. = följa till graven

séken en begrávnen dær va jård!

àle di stòre mànana di

fìglde -n.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa v.

fìglja el. fìylja, pres. -ar

pret. fìgl̲de el. fìyl̲de

dær va en kát̲ som fìgl̲de vos̲

ifra ǫ̀rabý a tr svénstorps ǫ́a

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa

v.

följa, -or pl. följa,

följde, följt

Impers. sg. följ! pl. följen!

P. L. 1901. St. Köpinge, Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa
v.

met. fylde

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa
v.

fulja . fulda . fult
eller fylja etc.
(Mathilda)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa, vb

fylde, fylt

fyla, fulde, fult

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

14. 22. 98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa

fùrlja . furlde . furlt

fá̱r han va ó̱se ḻid

mùrare, sa ja furlde ḻid

me há̱n strá̱s.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. följa
sb.

följa f.
ungstö

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Pret. 2. följa
vb.

fulda

Pres. fuelgor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han - fulda - må op.

Han följde med upp.

vi fuelgor havel-
M. f. 80. / må tiningor. Vi föt-
K. f. 86. / jer likvät med i tid-
ningar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. följa

dær - fulde -
gnistor mé. Det följde
gnistor med. R. f. 86.

Nr 7533 HedesKoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa med

fylja mé

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa med

pret. fylda má

ja va ùeda a fylda má

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa med

fylja mé, pres. fyljor mé

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa med

fylja mé

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

följa med

inf. fylja mé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

följe
sb.

fùlja

Tuttr.: i fùlja ma i sällskap med han fik ṇ̀ta rr̃a i fùlja man. Han fick inte vida i sällskap med honom.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Sc år. Lille Peters följe

följe.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölkätte

fuilatzgéte m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölkätte

fulafsäta

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölmän

fylmän, -en

fölsto

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölmärr

fulmær, – –'an f.

fölsto

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölmärr

fulmær, pl. fulmæror f.

fölsto

M. f. 80, K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölsing

fuìlszg m.

fölunge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fölsing

sb.

fölsing m.

föl, fölunge (smekord)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föltand

fùglatán pl.

mjölktänder hos föl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

fönster

fúnstor, ´-ed, = ´-en.
l. ´-na.

dén luta den ánra óp i fúnstored. Hon lyfte den andra upp i fönstret. / dær sad nøna o snàka ve et fúnstor. Det

M. f. 80.
K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster

fönster, n., pl.=

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fónster

fýnstor, n., pl. =

ỳ̲p̲na fýnstor a dò̲r̲or

el. fúnstor etc.

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster III

sa la ja fúnstored sta ùved

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster

fúnstor, -ad. pl.=, -na
eller -en

fúnstor a dòr̲or di va
bruenmá̲lade.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster II

fúnstorna di va vìdá,
so fjènare di frǿs mìad
fór i vǿrden.

(Mathilda)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönstret
s.

fönster. -ad

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster, s.

fúnstor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster

fönster, -et. pl. =, -en.

d. fönstorna

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fõnster;

fúnstor, – ed s.

–, – en;

vi har fø̱u̯ð nỳa

fúnstor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster

fuénstor, n. pl. =

Alde: vègue

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Fönster

Satt några och pratade vid ett fönster.

K-f. 86 / Den blågar på fönstorna, so kan kan inte se. Den (som) lägger sig i stora, våta flingor på fönstren, så att man inte kan se.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsten

fönster, -et, pl. =, -en.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönster

fúnstor, n., pl. =

àl̲e fúnstor a dòr̲or di e rén̲t bl̲est ég̲

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fünstor, -ed fönster sb.

(Å. vigyaved vindögat)

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsterbleck
sb.

fönsterbleck n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsterbord

fùnstorbår n.

pall för blomsterkrukor
i ett fönster

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsterbåge

fönstorbåge r. ; -a

fönsterbåge

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsterkarm

fönstorkårm

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsterpall

fönsterpål

ställning för blomkrukor i fönsterkarm

R. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsterputsande

s.

fùnstorpǿtsane

fönsterputsning

dær va àlri tǿl om fùnstor-

pǿtsane.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönsterruta

fùnstoriuda; pl. ̀ – – ̀ or

f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

adv. & prep.

för (starktonigt)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. för
prep.

for } tryckst.
for }

fór ud för
det. N. f. 80.

N. f. 80
K. f. 86

hon hade so
fór se. Hon trodde det, hyste den åsikten. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

for

1. för

prep.

tyckte.

Nr 7553 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja hade ṇte lúst
for ed. Jag hade inte
lust för det. / han va glá
for brènevin.
M. f. 80. / Han tyckte om bränn-
vin.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

adv. o prep.

för

di gàmla kan hat för si
mén an på én lé.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
prep.

for

han rùnsa di gàmla for páya

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

far

för

1) för, före

de e ränte göa a trefa fár. 2) på
(råka ut för)

3) (i utrop): hur många.

han dø lide gräne far jul.

löman va tom far páŋa.

o far röga dar e hene po de stefsed!

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

ask. e prep.

for

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

for

for trycksv.

för

prep. adv.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

for se sél för sig

själv / ja vraj krigtjan

M. f. 79. / (dörr vredet) fór. /

de skola flya óp pa pizana

o sída for náten (om höns).

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

prep. adv.

for

seta, skúded för. "Sätta" (stejuta) rigeln för.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

för

konj.

= ty

dr. skola - sala - pæza,

for - ṇte dr. skola -

mögla. x) Man skulle sola

pengar, för att de inte

skulle mögla. Jfr 21. sola.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x) kopi-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

adv. & prep.

for

di sater en trælém fór, a

dær skæler smidas mer lér

näml. för öppningen till bakugnen.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
adv. & prep.

fo̱r
= för, före

jà sá̱ en má̱ṉ a jiḵ fó̱r mi

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

for = före

de va fór vær tid han
bæde hær i dìta stèlad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
adv. e
prep.

for

dær va hálm slad fór
nedvándes.

nèjan fór.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. för prep.

Äv. 'räknat efter', 'per'

vr. hàde for. túsened.

Vi hade betalt pr tusen tegel-
stenar som vi tillverkade. /

M. f. 80. / for. ìgen tíg
för ingenting (s: gra-
tis).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 1. för

(Obs! att for i ett ex. som: strás for - júl strax före jul upptages under stickordet förr.).

de vá for - dán. Det var pr dag (s: avlöningen beräknades pr dag).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~III~~ V

1. för
prep.

--- at skúd o hueda
fór en skjutrigel att
skjuta för. K. f. 86. / de
va ṇta gat o kama
fór ʒ gàsa. Det var inte
trevligt att råka ut för en
gåskarl. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

1. för
prp.

dr. hade ṇ̀ta et
kóvorøre o tzøva fór.
De hade inte ett kopparöre
att köpa för. K. f. 86. /
dr. ùpna for en. De
öppnade för honom. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

1. för
prep.

ja vid ṇ̀te, va den kàlas fór. Jag vet inte, vad den kallas för. K. f. 86. / so fik di fór si o ga híd. Så fick de för sig att gå hit. K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII

1. för
prep.

de slo lèkte
fór. Man spikade läkte
för. M. f. 80. / --- men
présten han mèsa for
àltared --- medan prästen
mässade framför altaret.
K. f 86.

Repr. pův. form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX

1. för
prep.

du tzènte for
búnor. De tjänade (gjorde
hoveridagsverken) för bön-
dero räkning (om drängar
anställda av arrendatorer
under eū gods). M. f. 80. /
han va ṇta holen fór-
nód. Han var sedd över axeln,
ringaktad. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

1. för
prep.

dær va en
krigtga fór. Det var
ett dörrvred för (d: dörren).
K. f. 86. / hon é so mijed for-
blomor. Hon är så förfärligt
intresserad av blommor. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

1. för
prep. adv.

vi har lat
brena fór. Vi ha lagt ved
framför. K. f. 86. / trá for
trá tråd för tråd, tråd efter
tråd. K. f. 86. / da va for
2 gár. Det var gårdagens tid-
ning. K. f. 86. / vi slæŋor dóm
for dán. Vi kastar dem

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

1. för
prep. adv.

(v: lästa tidningar)
för dagen (så snart de lästa,
dag för dag). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. för

for (autid tryckst.) 'ty' knj.

dí va - vára, for - dí

flø - ti - nabwens. Det var

värre (:: att vakta gäss), för

de flög in på grennens

mark. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. för konj.

dr ánre kòrana
va for smá, for
de pøste ja óp. De
andra korgarna voro för små,
ty det (innehållet) pöste ju
upp. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

for (tryckv.)

3. för

konj.

finalt: 'för att', 'på det att'.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

di skola ga i tzòrtzan
fórst me klǽrna, for
di skola ble stàrka.
Man skulle först gå i kyrkan
med (de nya) kläderna, för att
de skulle bli starka. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

3. för

só for klèn̲ingorna konj.
ska stå ud. Därför, för
att klänningarna skall stå
ut (ɔ: har man vidtagit
det eller det arrangemanget).
K. f. 86. / ... for n̥te tòr̲or-
na skola ble fyrkán̲tia
... för att torostyckena inte
skulle bli fyrkantiga. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

3. för
konj.

jæren hade de o
sate ti drìtzad, for de
skole jèsa. Jästen hade
man att sätta till drickat,
för att det skulle jäsa. K. f. 86.
de lá dòm i pòsa, for
de ìnte skole mùelna.
Man lade dem (:: bröden) i
påsar, för att de inte skulle mögla.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

3. för konj.

de gné på ærmlinen, for de skola ble glànseda. Man gned (med en halvrund blank sten) på ärmlinningarna, för att de skulle bli glansiga. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

for trycksv. (kausalt) 4. för konj.

'därför att'

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

--- som bàra kóm, for de vila ha mád --- som bara kom, därför att de ville ha mat (om "matfriare").

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

for (alltid tryckss.) 5. för
adv.
alltför

dr ánre kòr̲ana va-
for smá. De andra kor-
garna voro för små. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6. för
adj.

fø̱r; pl. ̀ a

stark, kraftig (t. ex. om hästar)

ø̱gzan e ̆ fø̱ra. Hästarna är kraftiga. / hum ̆ va ̆ fø̱r. Hon (en K. f. 86. / kvinna) var stark och kraftig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för

prep.

for = före

ja di har halskåged folk
ósa i hàrestá, men de va
fór mín tíd.

Glans.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
adv. & prep.

for el. for
samme medd., f. ç-a 1870.

men de fek di àlri nad fór.

han hade lìdad fór-ad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för:

om di hade pæ̱ya a
tjœ̱va for ...

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

för

prep.

for (tryckst.)

for (tryckw.)

ja har àlr holt de för nud. Jag har aldrig lagt vikt vid det.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

för
prep.

vi hade for-
måled. Vi hade (betalt)
per mjölkning (s: antalet
gånger vi mjölkade).
Om mjölkerskor vid en herr-
gård.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för till att

konj.

for te a = för att

en skole ha svår terés

a svàra óvor ált for te a

begá si.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóra
v-

fòra

nú ska di jágu fòra han
i gáz

men di màtar ènte fora dom i gáz -

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra, vb

göra, görda, gort

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

94.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Föra
26.

Föra - 52

skicka sig väl, ha en viss be-
levenhet

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förakta

foråta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, l-ada, -a, pl. -n l. -ten) tr.; förakta.

dær e en pag som e foråtad aw åla, for han slos o bær si ód po åla ler. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förargelig

neutr. förärjelat

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forásad

*fõrasad
adj:

alldeles uttrötad

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbannad

forbánad

hør due, din forbánade

mφlarewsza ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbannad

forbánad

den forbánade ǫlapǽrgan
hǫn stǫr ènte i gǫ́led
for sǽksti ǫ̀re om dǽn

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd/fr golv
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

förbannad

förbánad

sakramenskade

en förbánad ägla

en sakramenskad ägla

("gammal stöfil")

N. J. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förbannad

det forbánada drø!

Din sakramenskade odaga

till kvinna!

M. J. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbannad

forbá<u>n</u>ad

superl. forbá<u>n</u>ast (!)

de va den forbá<u>n</u>aste lójn.

1953. Öja. Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbannad

forbánade best. sg. m.

den forbánade bòbe!

Din förbannade tölp!

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

förbannat
adv.

forbánad
förfärligt

han rév sz so forbánad. Han rev sig så förbannat (så förfärligt)

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förbannat
ads.

forbánad

förfärligt

dr. trètes so forbánad.
De grälade så förfärligt.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbeskat

förbáskad

lindrigare kraftuttryck

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förbedja

forbø̄ /- bø̄r, pl. -bø̄, -bā, pl. =, -bø̄d, -bø̄n m. och f., n. -bø̄d, pl. -bø̄na, -bø̄, pl. - n) tr., förbjuda.

i dī dāna vā'd ēnte forbø̄d o slā. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbehåll

forbehål, n. ,- ed, pl. =,- en, förbehåll.

den råneda dynan ha bäjnta sål vowt, o dén ha hum jort forbehål pa. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbehållsam

forbehålsam l. - or, m. och f., n. - samt, pl. - sama, komp. - samare, - samast, förbehållsam.

Mottrö drd e en forbehålsam jädnan: han sior ente mer en han sul vil.

Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbehållsamhet

forbehålsamhèd, m., -en, utan pl., förbehållsamhet.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäror.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbi

förbi

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbi

förbi[1], prep. och adv.,
förbi[4].

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbi

förbi¹, prep. och adv.,
förbi. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbi

förbi

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbi

förbi

han kom här

spaserands förbi. Han

kom spatserande

n. f. 80. förbi här. / så

kom de här

förbi. Så° kommo de

förbi här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbjuda

förbjuda ; -or, - ; förbåd

förbåden, förbådd.

förbjuda

hon förbåd may

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbjuda

p.p. forbjúden, neutr. -ad
(inlånat)

dær va forbjúdad for
àlmanhéden a ga éŋ

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbryta
vb.

Refl.

Syn.
förbrydad, s2
förbrutit sig,
begått brott.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbryta sig

forbrýda si /- brýdor, pl. -da, -brǫ́d, pl. -brýde, -brýded, -brýd och framför t -brýt, pl. -brýden) refl., ~~förfl~~ förbryta sig.

ǻta di for o forbrýt di fler gǻnza! Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbyting

forbýtiz m.

vildbasare, ystenpojke

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ förbyting

förbýtinj

ett vanskapligt barn (man trodde att troll tagit det rätta)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förbyting

forbýtrŋ pl. -a,

barn som trollen troddes ha lämnat i utbyte mot ~~kristet~~ ännu odöpt barn som de rövat från människor.

di tàla om forbýtrŋa som di tràda hada blød forbýta. O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbyting

förbýting – en

bortbyting; barn som före dopet troddes ha blivit bortbytt av troll, som lade ett trollbarn i stället i vaggan.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbyting

forbýtiz; pl. -´-a m.

yster och ostyrig pojke, vildbasare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbytt

forbýt pl. -a

di tàla om forbýtrya, som di
tràder hader blød forbýta.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbättra

förbä'tra -a -ad. pp.

-ad, pl. -ade

de e som ja si'on, di' e

förbä'trade (husen i Nybro)

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbättra

p.p. forbé<u>t</u>rad, neutr.=

dé som á<u>l</u>tr<u>y</u> à<u>n</u>ad de

har bl<u>e</u>d forbé<u>t</u>rad.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbättrad

forbé<u>t</u>rad, n.=, pl. -ade

di har jo bled forný<u>j</u>ade

a forbé<u>t</u>rade (husen).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förbön

forbyn, m., -en, pl. -or,
-na, förbön.

Nu julpor inen forbyn länor:
vik ska du. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för dubbla
vb.

fördövla, =

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fördurrad
adj.

fordárad

mycket sömnig och slö

han ser so fordárad

rúd.

Bul. P. Larsson: „Uttröttad av nattliga kalastillställningar". J–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fördärva;

fordárva, - ar, - a,

- ad;

han fordárva so

mìad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fördärva

fordärva (-ar, -a, -ad, -ad,
pl. -ade, l-ada, -a, pl. -n l.-ven)
tr., fördärfva.

Öja.

Häre.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fördärva

fordárva, =
Pres. — ´ar

so stár di där o
lìrtzar o fordárvar
fjären. Så stå de där och
lirkar och fördärvar fjä-
dern (v: i dörrlåset). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förd årvad

fordárvad

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

före
adv.

fòra

Gén ska ga fòra – àla
bler de ànta slát.

(vid vävning)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòre

adv. & prep.

fòre

de va jo fòre mi'n -tid.

m. f. 1869.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòre

fòra

màlmgrén han va
fòra álnor. (Kyrkoherde)
Malmgren han var fòre
(kyrkoherde) Alner.
St. Herrestad. M. f. 87

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòre
adv.

fòre

di vela va fòre

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

före
adv.

fòre

--- den som sta ad fòre ---

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

före
adv.

fòre
framtill

dær va tjiltja bæde
fòre o bæg. Det fanns
medpar både fram- och
baktill. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*föreaxel

föreájselen best. sg.

framaxeln i en vagn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*föreben
sb.

fôrebénen best. pl.

frambenen

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föredrag;

fòredrág, – ed s.

– , – en;

han hǿult et

fòredrág i sumorshámn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förekaka

färnekaga

detsamma som ×skällekaga. skälekaga

Se denna art

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förekomma
v.

förekòma,

förefinnas, etc.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förekomma

Pret.

förekom

(hände)

de förekom - jo förr.

N. f. 97.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föresäte
sb.

föreséda n.

framsäte i vagn.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förekärra

företgära f.

hjulpar på vilket ärd-
reto främre del vilar

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòrelägga

sup. fòrelåt

ha ja ènte fòrelåt di, du
ska va snål?

Moder till 10-årig son ç:a 1910.

1952. Bromma. Hemestads hö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*förerep
sb.

fòrerév n.

framrep, det rep varmed lassmedens främre ände fastgöres vid skrindans framdel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föreståndare
s.

föreståndare, -an.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föreställa

Refl.

förestäla, se

vilja gälla som

han, förestälde, se

han, var, köparslägare.

Han ville gälla som köpar-

slagare. N. f. 88.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "föresäte

sb.

förasädad best. form

främre åksäte i vagn

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Ä. föreséda

föresäte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föresäte

fòresèda; ̀ – – ̀ ad

framsäte i vagn

K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× foretill
adv.

foreti

framtill

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förelofta

fo̱ˀrelàw̱la, f., -n, pl. -tor, -na, främre toften (sittbrädet) i en båt.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfallen

förfallen

(om människor)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfalska

forfálska, =, – ¹ ad

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfaren

forfáren, neutr. forfárad

illa medfaren

de va rént forfárad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfaren

förfåren

i lla medfaren, skamfilad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfaren

forfáren, neutr. -ed

de ble forfáred ált ihóp.

I: vanvårdat, fördårvat.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

förfarenheten

förfärenhéden

erfarenheten. tilldragelsen, något

passerat.

se II.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förfarenhet

förfarenhéder. (endast i pl.)

händelser. tilldragelser

vi har pratat om gamla

förfarenhéder.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfarenheter II

nær dær kωm et pær gamla kvèyor tε mώr, sα kωna di sεda α snàka om gamla forfáranhédor.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förfota

6.

förfóda, =

sätta ny fot i strumpa

K. f. 86. / förfóda hàsorna

förfota strumpor-

Jfr × förfóta / na

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfriskningsmålningar

Förfriskningsmålningar pl. folketymol.

= alfresko-målningar. Anmärkas

må att dessa nyligen blifvit restaure-

rade.

Herrestad hd., Bjer-

sjö by.

(A. Malm. 1880-t.)

32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfrusen

förfrúsan
styvfrusen, stelfrusen
rént förfrúsan all-
deles stelfrusen.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfuskad

förfåskad

Rspss – ord med kjudan-
passning.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfäder

förfäder pl. pl.

Rspro-ord med anpassning
efter målets ljud- och accent-
system.

Den tyr på sina för-
fäder. Kan bräs på sina
förfäder. R. f. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfärligt
adv:

forfærlet

hon va sa nedgnedad, sa
forfærlet.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfärligt
adv.

forfærlet

de sprér si forfærlet omkring

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

förfölja

forfúlja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

följa efter

Hört i satsen: om de kone forfúlja dóm.

Om man kunde följa efter

M. f. 90

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förfölja

dem (v: de svärmande bina)

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfölja

forfýlja, forfýlde, forfýlt

fortsätta, fullfölja

so forfýlde di på dén lén

énast óp

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farfölja ; -or, —; -fulde; fuld, fult.

förfölja vb

fullföljа

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfölja

forfýlja. -or

följa utmed

sín forfýljor han væjen.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förfölja
vb.

forfúlja

fullfölja ett arbete, (metodiskt)
fortsätta en arbetsprocedur

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*förföta

vb.

forfúgda, forfúta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sätta ny fot i strumpa

dr. forfúta. dóm. man

förfotade dem. K. f. 86.

Jfr *förfota

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*förföta

forfúgda hòsorna förfota strumporna. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förgift

forjift, n., -ed, utan pl., förgift.

ha sjör du; ha hum tad inj forjift? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förgiva

forjé (- jér, pl. - jé, -gå, pl. =, -jéd, -jén m. och f., n. -jéd, pl. - jéna, -jé, pl. - n) tr., förgifva, förgifta.

di åsen di forgå var kat me rätekrud.

en blor rent forjén aw stanzk. Borrie.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förgrysa sig

förgrýsa si - grýsta

- grýst, förundra sig

han förgrýsta si fårlet.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förgyssa sig

förgrýsa si, förgrýsta,
förgrýst

förundra sig

1950 Baldringe. Hennest. kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† förgryta sig

förgryta sig, förgryste, förgryst

förvånas; även förskräckas.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förgrysa
vb.

Refl.

forgrýsa, sz, forgrýsta, sz

storligen förvåna sig, för-
skräckt häpna över ngt.

en, kan, rént forgrýsa,
sz. Det är så att man kan
bli (rädd och) häpen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x förgrysa
vb.

Refl.

forgrýsa, sz, – – ta, sz

bestört häpna över ngt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förgrysa sig

forgrýsa si

förundra sig.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förgryst

färrgrýst

förvånad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förhasta sig

forhåsta si

Did e bätton å ta et skiton än förhasta si

Högestad. Herrestads hd

Nr 3906

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förhastan
sb.

forhástan

Inär. som: de – jík i – en – forhástan. Det gick en smula brådstörtat.

K. f. 86.

Nr 4533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förhastande
sb.

forhástanes gen.

I uttr.: i forhástanes i förhastan, utan närmare eftertanke.

de jík i forhástanes, nar ja jòrded.

Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ förhugelig

forhu̱ueli l.-or, m. och f.,
n.-let, pl.-lia, komp.-liare,
-liast, som rädes, hisnar,
fruktar, hyser betänkligheter
för något, t. ex. för svår väderlek
resor o. d.
tösen hum vṟd ja e gåm̱el
o forhu̱ueli. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förhugelig

neutr. forhúelet

= obehagligt

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förhuva

forhúva f.; pl. -ur sb.

ett slags vintermössa med skydd för öronen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förkyring
sb.

förkýrz m.

vildbasare (om pojkar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förhågelig

forhúelig, n. – – – let ängslig, rädd inför ngt

han. e. so. forhúelig.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förhålla

Sup.

forhólt

hålla en patient för länge under behandling i stället för att remittera honom till sjukhus. / han har alru forhólt nón. Han har aldrig "förhållit" någon (om en läkare i Ystad). K. J. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förhålla sig

förhåla si, -hålde, -hålt

undanhålla sig

ja förhålde mi

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x förhårda vb

farhárda ; -r, -; — ; -d, -d.

härda, förhärda
göra hård

en skåle farhárda u
liasam ósten.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forháŋ (sic!) n. förhäng sb.

löst skjortbröst

de hade løsa forháŋ

fór. Man hade lösa skjort-

bröst förr. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× för i väga

adv.

fórr vàja

l. fǫ́r i vàja

i förväg M. f. 80.

han hade ja láv o ga fórr vàja. Han hade ju lov att gå i förväg. / bèdiŋen han pk me et kvartor brènevin fǫ́r i vàja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× för i väga
adv.

Bedingen (en man)
han gick ju med ett kvarter
brännvin i förväg (s: före
likföljet). M. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förjämnan;

forjèmnan adv.

förjämt.

han é ente hùjma

forjèmnan;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förjämnan
adv.

förjämnan

jämt och ständigt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för jämnan
adv.

förjämnan
ständigt

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förklad

förkle, n. ,- d, pl. =,- n,
förkläde. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förklåde

förkle n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förklår

färkle

hum hade et spinton nyt färkle.

ja sålk färkle

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkläde

fórkla, ´ ed

et. rånad.

fórkla ett

randigt förkläde.

(utan hurndtrych

på rånad). K. f. 86.

M. f. 80.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förklädebond

fårklebön, -ed. pl. =, -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkläde band

förklebån n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förklädeband

förklabån n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkolad

förkulad n. sg.

förkolnat

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkolnad

förkólnad; n. =

K. f. 86.

Jfr förkolas vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkomma

forkω̄ma /- kω̄mor, pl. - kω̄ma,
- kω̄m, pl. - kω̄me, - kω̄med,
- kω̄men, m. och f., n. - med,
pl. - mna, - kω̄m, pl. - en) tr.,
förlägga, förstöra, försumma
att tillvarataga, låta gå för-
lorad.
Om vi forkω̄me kwi̱twen, sa
fi̱ne vi beta̱la me̱led e̱n ganz tr.
Hedeskoga. Härr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkyld, a.

förkyld

37. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkyld
a.

fortfyllt, m. f. och n.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fartsyltor

förlegld

förkegld

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{fortzýldor förkyld
{fortzýld; pl. –'a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förladdning

forládniz, -´- en
(vid laddning av gevär).
han hade stopad
fjær i forládnizen.
Han hade stoppat fjäder
i förladdningen. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förlamad
adj.

förlåmad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

förlegad

förlégen; n. förlégd

som legat lagrad för länge
och därför försämrats /

de, va, so, förlégd

(om halmmadrass och dess
innehåll, som man länge
legat på)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* förliggen

förliggen

dålig efter att ha legat länge.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förlikas

fårligs

sämjas, komma överens.

hónna fårligs di fålken? A, die som hong å katt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förlora

forlóra, =

du forlóra, hèla bòzken, bàra på bilen
De förlorade pengar, hela
högen (o: allesamman), bara
på bilen. K. f 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förlust

förlúst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förlust

förlust, m., -en, pl. -or,
-na, förlust.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förlåta

forlåta, forlåt, forlåted

(Repr-lån)

jå de e forlåted

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förlägen
adj.

förlägen

(Inlånat)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förläggesked
sb.

forlägaké

soppslev

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förlässa sig

förlässa si, - lässte - lässt

taga för stort lass el. börda.

Den lade förlässor si för sån kan
gå två gånga.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förman
sb.

formán
(i t. ex. ett arbetslag)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förman

formån, m., -kn, pl. -mån,
-kn l. -kna, förman.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmana

formána (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l.-ada, -a, pl. -n l. -nen) tr., förmana.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmaning

formā̱niŋ, m., -en, pl. -or, -na, förmaning.

Min gam̱la moṟmo̱or hum ga̱ mi sa maŋ̱a formā̱niŋor, o dom̱ ha ja aḻri glim̱t.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

formansdräng

formánsdræŋ -en

dær va en kvèŋa, formáns-
dræŋens kvèŋa,

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmansdräng

formánsdräng m.

äldste drängen på en

(större) gård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmansdräng

förmansdräng m.

förste drängen på en gård

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmiddag

fòremída, -an.

m.f. c:a 1870

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmanskvinna

formánskvéya

hustru till arbetsförman el.
rättare

di hade àlri nær pìa, udan
dær va nær formánskvéya,
som hæda fjarsti nels néls

St. Herrestad. Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmiddag

fòrəmidə -an

i fòrəmidəs

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmiddag

förmida

i morran förmida

9. f. 1878.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmiddag

fòremidan* best. sg.

fòremidan**)

om fòremidan

på förmiddagen

*) M. f. 80. | K. f. 86.

**) K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmiddagskaffe

förremiddeskåfe

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förman

pl. formänner

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmån

förmänor pl.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förmån

formún; pl. —´or

Ynpre: formán, —´or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förnamn

förenámn, ̀ – ́ ed

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förnimma

vb

förnúma, förnúmde

märka, bli varse

di - förnúmde da - va -

tíd. De märkte, aŭ det

var tid (: aŭ göra det l.

det). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farnéma; -or, -; farnám; förnimma ob

farnómen, farnómed

förnimma, märka.

kan du ente farnéma

hat u trær po?

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förnuft

fornöft, n., 1-ed, utan pl.,
förnuft.

hum ha sit rätta fornöft,
fost hum iffe kan snäka.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förnyad

fornýad, n.=, pl. -ade

di har jo bled fornýade
a forbétrade (husen).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förnyad

fornýad, neutr. =

man de e jo fornýad

(huset är nybyggt el. ombyggt)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ förplext

forpläkst l. -or, m. ah f., n. -pläkst, pl. -pläksta, komp. -pläkstare, -tast, eg. perplex; förbluffad.

fi²sarna di bli²nze helt forpläksta, nar havfröan kom öp te dom i bäden.

St. Köpinge. Härr.

Sk. Tuchningar och Toner s. 34:3.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förplustrad
adj.

forplústrad

alldeles andfådd (och därför uttröttad)

man. bler. rént forplústrad. Man blir alldeles andfådd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förplustrad
adj.

förplústrad
andfådd, flåsande på
grund av andfåddhet

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fór
adv.

for el. for el. før

fór i tiden

el. fór i tiden samma medt.

hær var striega befél fór óse.

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för;

för adv.

de va mied

röliare för;

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
adv.

för

för i tiden

eller förr i tiden

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fór
adv.

for

di va so vànda vá -d fór.

--- men de jøre di àlri fór

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fórr

for = fóre

de va for mín tíd.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóu
adv.

for el. for

já de va nestan àle
prèstor fór (envåldiga)
á, fór sa va de jo rént gàled

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
ack.

for

for i tiden

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fõrr

adv.

fø̱r

já̱, de jò̱ra di fø̱rivø̱rdan

"fõrr i vårlden".

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fôr
adv.

for el. for

fór, di sate áltid på brènevín.

fór-i-tiden.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóre
adv.

for

fór i tiden

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

for l. fo̱r

förr
adv.

de va fór mín tíd (före min tid) / fo̱r i tíden.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóru
adv.

for

nú imod som fór

jenihíls værmígla har vad fór =
f.d. Jennyhills väderkvarn.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóru

for

öje ve skòlan har vád fór

s: f.d. skolan

fór- i -tíden

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förr

adv.

fo̱r

de har vel va̱d fo̱r i gàmla tì̱dor ijíṉ. (= i ännu äldre tider).

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fön
adv.

fön

den va gamla hus fön

m. f. 1869.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóm
adv.

for

ènta fór-i-tían.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóu

for = helke

da fjø̱vor han fór ad àbla

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förr IV

fǿr var di fìra i hǽr stùa.

näml. i Lundgrenska
Stiftelsen.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. for

~~förr~~

for (trycksv.)

Äv. i betyd. 'före'.

hær e gàmla, som e dȩ̀a lóŋt for mín tíd. Här finnas gamla personer, som dör långt innan jag föddes.

K. f. 78

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förr

fór va hær majerí.
Förr fanns här mejeri. /
sòma behøvde brø fór
en sòmlia. Somliga
(d: av statarna) behövde
bröd tidigare än andra

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

förr

da va so lidad for. Det var så litet (o: betalt) man fick förr i tiden.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

förr

for

Är. i betyd. 'före': de-
va fór mín tid. Det
var före min tid (innan
jag blev född).

M. 90

Nr 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förr

fór ‿ ‿ tiden
förr i tiden.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förr

lóʒt for ‿ mín ‿ tid
långt före min tid. /
ni ‿ samlar ‿ n̥ta bàwa
som ‿ fǫ́r. Ni samlar inte
rikedomar som förr (som
i äldre tider var brukligt)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. for (tryckst.)

for (tryckst.) l. for

for (tryckst.)

Ä. 'snarare' (se ex.)

förr

Yngre: før

strás for jul strax

före jul. / han hade

M. f. 80. / slùtad ared

fór. Han hade

slutat året förut.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fór
adv.

for

de e ènte sǽu som de va fór.

da hade di jìle sa kalad, dràyana fór.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förr

fór mín tid före
min tid. / fór i tiden
N. f. 80 / förr i tiden.

fór i tiden hite di
på ält sant dárna. Förr
i tiden hittade man på allt
sådant där (s: upptåg o. skärnt).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

för

för i världen

för i världen, för i tiden.

K. f. 86. / om en vill gå

jämt, så går en för

vilsa. Om man vill ta en

genväg, så går man för

(snarare) vilse. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

förr

kvälen, fór krällen förut, föregående kräll. (i tidsuttr.). K. f. 86. /

fór skola, ja, àla snàlsa. Förr i tiden skulle ju alla snusa. K. f. 86. /

fór so, hàda, dr áltid álnen dar. Förr så hade man alltid almåttet där. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. förr

di-jek-ja-

tiare før en-nu. Man

gick ju (till nattvarden) of-

tare förr än nu. K. f. 86.

hár lónt sprant ṇte gluta

for! Hur långt sprang inte

barn förr i världen! (ɔ: för att

få tag i ett äpple, ett päron e. d.).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

förr
asi.

dan fór dagen
förut, föregående dag
K. f. 86. / dí rómed ha
vi kalad for kàmaren
fór. Det rummet ha vi förr
kallat för kammaren, K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fórr
adv.

for

de een stór gìlnad núi som fór.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fön

for, adv., förr, fordom, förut.

Anm.

Målaren han ha vårad dökti
tr svirad for. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
adv.

för eller för

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
adv.

for

fór i tídan

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för
adv.

for

samme medd. även for

m. f. 1863.

även = före:
fór hànom ijén

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóm
adv.

fø̲r

fø̲r va de jo mỳ̲ed fà̲t̲et
for folk.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fón
ad.

fon

fon sa làva di jo fjæjla

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förra

fòra

2. fòra vìkan. I förra

↓

veckan Kopa-lån.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóra

fem. fòra

fòra sóndan

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ förrast
adj.

förast
främst

jfr säte

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåre, fast

förre

nu vanligast fåre, fast

förre, först

M Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för-resten
adv.

forrésten

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

för-resten
adv.

forísten

di jek a tø op spèlemans-
pæya a sa brènevin forísten.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förresten

forísten

dǽr ligor forísten

én i blígd. Där ligger

förresten ēn (balja) i blöt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

~~K. f. 86.~~ Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòrefjor

i fòrefjǿr

vi vǿ dar ryn i fòrefjǿr

Nr 4062. Bjeresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föregår

i fòregårs

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förrgår

förgårs

I förb. 2 förgårs i förgår. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förridare;

förerjare - na s.

förridare vid höllop;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förridare

fo̲ˀrerìare, m., -n, pl. =, -rna, förridare, brud-riddare, karl som red i spetsen för brudföljet i äldre tid.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x förriga
adj.

fòrra
förra

i fòrra mànaden
M. s. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förra

förra

förriga adj:

2. förra krigstiden

under förra krigstiden (d:
under första världskriget).

N. 1/80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förrigen

förrgån adv.

ännu tidigare, i ännu äldre tider

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóråd

forå, n., -d. pl. obrukl.,
förråd.
Ar va for gåled for den som
ånte håde bitor forå.
Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

förrän

foren trycksv. konj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en kan ṇte sé en, +

foren en komor

óp dǿr. Man kan ink

se den (s: gården), förrän

man kommer dit upp (s: på

backen). K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förrän

vi ha inte vistad

foren nu. Vi ha inte vetat

det förrän nu. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förrån

fo<u>r</u>ån

die ènta barúmda fo<u>r</u>ån
di e d<u>ø</u>a

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försaka

forsága -a -ad

försumma. vanvåda

han hade ónt i bénad, men

han hade gud a forságad -ad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försaka

forsåga (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade, l. -ada, - a, pl. - n l. -gen) tr., 1) försaka. brenevin far han nok forsåga for de mesta, 2) försumma. kredzed tøre en ente forsåga, om de rajna ela snide.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Hårr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámley -en

soçken

di flùta nèstan àlri ùdom

forsámleyen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

församling pl.-or

socken

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámley pl. -or
soçken

hær e sòma forsámleyor ...

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

församlen pl. -or.

socken. kommun

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámley pl. -or

vanl. i bet. „socken"

dær va nèstan jeɧívaregǽr

i vǽr forsámley.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámley pl.-or

socken

bó<u>r</u>ia de e bà<u>r</u>a en l<u>i</u>den forsámley

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámley -en.

vanl. i bet. socken

hèla hàrestá forsámley

1951

St. Herrestad. Herr.
förs –
Herr hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámley -an -or -orna

socken

vi tahǿr lìafǿlt fjǿveya

forsámley andǿn.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

församling

socken

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

församling

forsámlzy, pl.-or

socken

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-församling

forsámling, -´-en,
-´-or, -´-orna.

kyrkoförsamling, socken

M. f. 80.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) <u>församling</u>

(kyrkoförsamling)

Genus mask.

(): dr ha ø ɸzad - ŭd - en ökat ut den).

K. f. 7

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) församling, pl. församlingar

Genus mask.

kyrkoförsamling

M.f. 90

den nya församlingen

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försatt.

forsát

hört i uttrycket:

de bler forsát

möjl. = undansatt, så att man inte hittar det.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förschasad

forhásad

utschasad, mycket trön av något arbete.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försegla
26.

forsäjla, =

(t. ex. ett brev)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förseten
adj.

forsæden

trött i kroppen av lång-
varigt sittande.

K. f. 86

Jfr i Bara hd
forsæden

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försiktig

försikte

M. f. Qo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försiktig
adj.

forsíkti

1. försiktig

2. ekonomiskt försiktig, (mycket) sparsam

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förskinn
sb.

fórhíŋ n.

(användes av vissa hantverkare, t. ex. smeder).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förskott

forskúd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

I utr.: 2 ~ forskúd

han ~ har ~ fått 2 ~

forskúd. Han har fått

(pengar) i förskott.

n. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förskott

forskát

Intr.: i forskát i förskott.

Senare leden repro-påverkad.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förskriva

forskrīwa (-wor, -pl. -wa; -skrǫ́w, pl. -e; -skrǫ́wed; -skrǫ́wen m. och f., n. -wed, pl. -wna; -skrīw, pl. -en) tr., förskrifva.

di forskrǫ́we hus o jor tr kwīzan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förskräckt

förskräkt; pl. — -a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förskål
sb.

forhél n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

skillnad, åtskillnad

han jarda forhél.

Han gjorde åtskillnad.

K. f. 86. / dær e stört forhél på dóm.

Det är stor skillnad på dem.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förskrämd

förskrämd

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förskål
sb.

forhél (genus?)
skillnad

I uttr. som: han - jor - forhél - po - fólk. Han gör åtskillnad på folk.
M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farhél r.

x förskäl s.

skillnad

de e farhél

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förskål
s.

forgél (va. forskel)

skillnad

dær va ènte forgél på nón.

m. f. 1869.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*förskåttad
adj.

forgétad
uttröttad, utschasad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förskävsad

adj.

forhówsad

alldeles uttröttad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förslag

förslåg. -ad.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förslagen

forslán

hårt slagen, illa till-
tygad (om människor).

M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försliten
adj:

forslíden

alldeles uppsliten, utnötta

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försliten

forslíden

överansträngd gm slitsamt arbete

en e rént forslíden a ópslíden

q. f. 1870.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förslaka
vb.

Refl.

forslúga-sr, forslág, forslúged

få ngt i vrångstrupen

ja hade nèstan forslúgedmi

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försluka

Refl.

forslúga - sz 4/ forslág x)

forslágad

få något i vrångstrupen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x) Yngre: forslóg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. **förslukа**

forslúga ‿ sz; forslág ‿ sz,

forslúged ‿ sz x)

forslóged sz.

n. f. 80.

få något i vrångstrupen.

x) Yngre form.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förslå

förslår pres. förslår

om dé förslår

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fört

fost

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. först
adj.

den första bf. sg. m.

den första grèven.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. först
adv.

fost

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först;

fost el. forst adv.

di fe̱da dam först;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóst

fost

svèna fóst ine en svenháka ---

fost även hos J.S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först
adv.

fost

fóst ma dén a sín ma dén

se sedan och svinga

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först
adv.

forst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

dr. skola först sla-
léred ztúl. Man skulle
M. f. 90. / först slå sön-
der leran (d: vid
anläggandet av en loggolv).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

först

fóste - dráz

den äldste drängen på en gård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först

fost

fóst lau̯ skò̱lá̱n a sí̱n

en smìd̲ja

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först II

fóst te blàntą̃rp kώm̲ vi

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först

fo̱st, adv., superl., först.

hy̆ffen biff fo̱st fæ̱ri?

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först

fo̱st, adj. superl. och räkneord, best. form m. 1-e, f. och n. 1-a, pl. 1-e, först.

Hedeskogn.

dr fo̱sta di kwm tr, nar di håde bøjt ffo̱rffan, dr skule bø ffo̱rffegrim.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fröst

fost

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

89.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóst
ast.

fost

fóst astå .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

först

fost, forst
M. f. 80. K. f. 86.

de- första det första. K. f. 86.

--- n̥ta de- första måled.
Inte det första målet mjölk.
K. f. 86. / dǽr pk. dz. först
ud o. vìsta, sz.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

där gick de först — först.

ut och visade sig. K. f. 86. /

di skola ga i tzòr-
tzan fórst mer klǽrna,
for di skola ble
stàrka. Man skulle först
gå i kyrkan med (de nya) klä-
derna, för att de skulle bli
starka. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

först

den fóste gózen

den första gången. K. f. 86. /

fósta páred det första

paret hästar på en gård. K. f. 86. /

ga tr först mèse besöka

förmiddagens högmässoguds-

tjänst. K. f. 86. / dr fóste

gòzana tugkte ja de va

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

häyt. De förstå först
gangorna (jag visade blod
vid slakt), tyckte jag det
var otrevligt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

först
adj.

fóste bf. pl.

de två fóste åren

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads h.d
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstakad

förstågad adj:

trött i benen av mycket gående

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förstan
adv.

fóstan

första gången; för det första.

ja to -en huím i gár, fóstan.

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóste

fóste

vi bòrja di fóste dána i april.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förste

fóste

fóste tur (i kadriljen)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóste
obs. tal

fóste, f. och n. fósta

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóste

fóste . f. och n. fósta

den foste agósti

de fósta húm fek penegón,
sa fék hum tràtan kràonor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föste

ordn.tal

föste

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

första

den första

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

115.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

förste, -en

fór va di tvá i én förste

s: två familjer om samma förstuga.

näml. i Sundgrenska stiftelsen.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

förste, -an

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

fòsth, - hn s.
- à, - na;
förstuga;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönstuga

fåsste, -en

Nå en talar om fan, e han i fåssten.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

fòst/a, ~ en m.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fönstuga

fönstu, -an

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

fo̊ste, m., – n, pl. – ta, – na,
förstuga.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

förste l. förste, m., -n,
pl. -ta, -na, förstuga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

fôstu, -an m.

1. fôrstu

R. y. 86.

2. fôrstun i förstugan.

Jfr farstu

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fóstuga

fòstu

en lìden fòstu

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga

förste, -en.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga
s.

föste -en

dær va ènte nad jùsasét,
udan i fòsten.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuga:

fàrstu el. fòstu

en grán fàrstu a én

fàrstu ta a ga íŋ d.v.s.

en finare f. och en till vardagsbruk

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstugdörr

fòstwdø̱r -en

a lí̱d è̱na w̱danfó̱r

fòstwdø̱ran.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstugdörr

fòstedø̲r, -en.

pl. fòstedóṟor, -na.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstuguhus

fòstahúsad best. sg.

förstukvist

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstugutrappa

fòstetrápen best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstå
v.

forstå, pres. forstår, s. e. pl.

i forstår ènte ant ét bästa

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstå

forstå, forstå, forståd

vi glùmtå vi forstå ènte

nåd båtor

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstå

forstå (-står, pl. -stå, -stå, pl. -ståh, -ståd, -stån, m. och f.; n. -ståd, pl. -ståna, -stå, pl. -n) tr., förstå.

bora forstån inzentin!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstå

forstá, forstá, forstád

Pres. forstár

forstar. sz. på för-
står sig på.

M. f. 80

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstånd
s.

förstå, -ad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstånd

forstån, n., -ed, utan pl.
förstånd. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förståndig

forstöndi l. -or, m. och f.,
n. -det, pl. -dia, komp.
-diare, -diast, förståndig.
jesen e sa forstöndia, sa
di kömor sel tr dören, nar
di e nödia o jöra.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förståndig

farstånde, farstånded, farståndia

förståndig

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstås
adv.

forstas

om de va Gøvén forstas, sa la vi på Gøn a Gute vart ùnke.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förståstad
adv.

fóstostå

till att börja med

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förställd
adj:

forstéld; pl. -´-a
mycket rädd

págan ble. rént forstéld.
Pojken blev alldeles utom sig
av rädsla.

N. J. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstöra

förstöra /-stör, pl.-a, -störde, pl.=, -störd, -störd, m. och f., n. -stört, pl. -störda, -stör, pl. -en/ fr., förstöra.

fullkomlig förstöra här med som helst. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försumlig

forsómalet n.

sent, som tar lång tid
(om ett arbete)

de-e-at-forsómalet
arbáj. Det är ett sent ar-
bete.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

försumma

forsóma

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1960.

uppehålla ngn i arbetet genom att t. ex. stå och prata med honom.

dr ha inzentiz o forsóma sr me. Det finns ingenting, som fördröjer dem i arbetet / gå nu nte o forsóma dr! Gå nu inte och låt dig försenas!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försumma v.

farsáma ; -r, — ; — ; -d

försumma

ja har farsámad mi

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. försumma

dr. hade forsómad ál tíz. De hade underlåtit att göra aut.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forsutten

forsáden

vin och trött efter mycket sittande.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads b

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förstutten

forsúden

stol i lederna efter mycket

stillasittande

man - blir - forsúden.

Man blir "förstutten".

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se × förseten

försutten
adj:

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försvinna
v.

pres. part. forsvázen, pl.
forsvázna

i en hást e àla tìdneyor
forsvázna. J.S.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försvinna

pret. försvann

de försvunnit. det försvann.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försvinna

Pret.

forsvánt

K. f. 86
M. f. 80

han tá ed, o dí forsvánt. Han tog in (s: det som ordinerats), och det (s: det onda) gick bort. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försvaren

försvaren forsøren

som försvarit sig; menedare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försvärja

forswárja (- swárjor, pl. - ja, -sǿr, pl. 2 e, -sǿred, -sǿren, m. och f., n. - red, pl. - rna, -swárj, pl. - en) tr., 1) försvärja. Nu ha du forsǿred din gel; ja du e forsǿren, 2) afsvärja. han ha forsǿred bude bir o alt start öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* försylten
adj:

forsúlten

mycket hungrig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×försådd
adj.

forsát n.

besått så många gånger, att grödan blir dålig.

dí stitzad e forsát.

Det fältet är "försått".

M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förnäkning

försäkring pl. -or

assurans-

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försäljning

försäljney -an.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försöka

inf. forsøgza

Nybro

han skola forsøgza a tu dan
räktihéden ijén.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försöka
v.

inf. forsöja J. P.

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försöka

inf. forsøgza

m. f. 1881

(hos yngre: forsøga ss. i Ystad)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försöka

forsø̱dza

ja̱ ska forsø̱dza -d

Folkestorp

Imperativ sg. forsø̱dz!

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försöka II

sa hade smen sat té -en:

forsøgz!

du far forsøgza me anorshénreks

medesín.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försöka

försøgza

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

försöka

han forsøkte på mjed

Han prörade på många

yrken

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

försörja

försårja

sien ja bårja å molka, så
kone ja försårja mina börn.

St. Herrestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

företaga sig

fårtå sc. -to. -tad

överanstränga sig.

ja har fårtåt mi.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortala

fortála

Bajnt gol po mi i da å sa ad vi fårtalad en.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortála

fortála, =

du behøvor ṇte fortála-
fólk. De behöva inte för-
tala folk.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtenna

fortínta best. sg. m.

den - fortínta tzélan

den förtenta kitteln.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtenna

fortína

K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Zigenare och tattare sysslade förr mycket med förtenningsarbete.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtenning

fortíning, -ˈ-en

(i konkret betyd.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

fortíningen e. áw.

Förtenningen är borta.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtenning

fortíniŋan best. sg.

ytlagret av tenn på ett

förtent kärl.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtent

adj.

förtänt

förtennad

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtid

fortid, m., förek. blott i uttr.
i fortid, i förtid.

de lu̱e o dr̥ø̱e me enân, sa
hum fitt pâgen i fortid.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtid

fortíd

I uttr. på fortíd
de stélor klòkan lid
på fortíd. De ställer
klockan (väckarklockan)
så att den ringer något
innan de måste stiga upp.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårtjust

fårrtjust

övermåttan glad; även = förskräckt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtjäna

fårtjena

ja, sien kan du sël fårtjena ditt brö.

(sagt till en som skall konfirmeras)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtjäna

forfzéna pres. -ór

va jór de di forfzénor, for

pæyen har ànta et dóg vàrda?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fórtjäna

forfjéna, forfjénte, forfjént

han har forfjént mæ̀ŋa pǽŋa

dære stræ̀ŋ hǿst ve gǽren; di behǿvor

gæ æ forfjéna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

förtjäna

fortzén/a fortzént

Pres. -ar

förtjäna pengar

so ǿládzor de pánjana

di ha fortzént for-

vìkan. Så ödelägga de

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. förtjäna

pengarna, som de ha förtjänat för veckan. M. f. 80. / dr. fortzénar en fàrh hópor. De förtjänar en förfärlig hop (pengar). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortjänst

fortjänst

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtjänst?

forspänst, m., -an, pl. -or,
-na, förtjänst.

små, stora forspänstor.

Bronna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortret

fortréd

skada, mēn

-- jòra vos nan fortréd ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortret

fortréd

vi jór jo ègen fortréd

= skada

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtret

fårtréd

di e bäst å tia, så kommor en ente i fårtréd får mongen (ordspr.)

eller:

Om en tior, kommor en ente i fårtred får mongen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtret

fortréd = skada

han har kømed i fortréd ma hánen x/, så han légzor eye på làsaréted. x/ nyare för hánen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fartréd r. förtret s.

förtret

sa skölen di betála far di
hädn jort fartréd.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

förtret

ib.

fortréd

skada, ohägn, skadegörelse.

dár jór, dı ìzen

fortréd ı, hànas. Där

gör de ingen förtret i Han-

nas (talesätt). K.-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. förtret

kɷma ‿ tɿ ‿ fortréd

komma till skada, råka så illa ut, att man blir skadad.

dær ‿ va ‿ én pág, som hade ‿ kɷmed ‿ tɿ ‿ fortréd.

Det var en pojke, som hade kommit till skada. K. f. 86.

... om ‿ dɿ ‿ kɷm ‿ tɿ ‿ nɷn fortréd om de kom till skada K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farléd r. förtret s.

förtret, olycka

kåmor du i farléd e de

mun skal.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtrolla

fortróla, =

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtrolla

fortróla, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fårtrollad

fårtrollad

en fårtrollad prins

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtruten

fortrýden, pl. fortrýdna
avundsam, missunnsam

men i ska ènte vàra sa
fortrýdna for nona skràbor

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtruten

fortrøden

missünnsam, avundsjuk

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtruten

förtryden

avundsjuk

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fórtruten

fortrijden, m. och f., n. - ded, pl. - dna, komp. - dnare, - dnast, missunnsam.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtruten

adj.

förtrúden l. förtrýden

avundsjuk, missunnsam;

pl. förtrýdna.

R. f. 86. / sòma e. so. för-

trýdna. Somliga äro så avund-

sjuka. / so. e. han. för-

trúden. på. dè. Så är han

avundsjuk på dig. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fórtrutenhet

fortrýdenhèd, m., -en,
utan pl., missunnsamhet.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x förtrutenhet

förträgdenhet

avundsjuka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fórtryta

fortrýda /-dor, pl. -da, -tröd, pl. =, -trýdad, -trýdan, m. och f., n. -dad, pl. -dna, -trýd, pl. -hoj tr., misunna.

ded e sa fortrýdad, om en vil ga iz nun stans o bo om en bid.

Bromma.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtryta

fårtryda

avundas, missunna

den ene tyggjaren fårtrydor ad den
anre står ve dören.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fortryta
vb.

Pres. fortrýdor

missunnar

ja. fortrýdor ed víst-
ńte. Jag missunnar (dig. dem
e. d.) visst inte.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förtälja

fortälja, fortälde, fortält

berätta.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fôrtöja

p.p. fortöjd

di la fortöjda i ýsta

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förut
adv.

fòr̲ú̲d

de va en bò̲na fòr̲ú̲d, som
ra̲u̯da óm̲ dìt̲a
(näml. Nybrofältet)

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fòrut

fóṛṵd

trèṯạ́ a vàrma vạ di fóṛṵd.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förut

forúd

känga ola lársen e fjénd forúd?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förut

adv.

förvid

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förut

fórind l. fórind adv.

tidigare, innan, förr i tiden

dìsa àŋana slá, dr

fórind. De här

ängarna slog man

tidigare (förr i

tiden). M. f. 80.

M. f. 80.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fórut

forwéd

kórt forwéd

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fö'ut

forwid

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förutan
prep.

forùdan

förutom, utom

forùdan folkpenhónen

förutom folkpensionen.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förutom

forùdom

--- frùentùmorna vele jo ha àtemideskáfe forùdom màrenkáfed.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

förvaltare -en

(å herregård)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

forváltare -en

fỳlạ̃n, dær bạ̀de forváltaren.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

forváltare

forváltare pærsen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

förvaltare - en

(godsförvaltare)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

forváltare

hum blek jut me en

forváltare ve kragehólm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

sb.

forváltare, — — — en, =

m.

forváltarens sán

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

förváltare m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvaltare

förvaltare m.; pl. =

M. f. 80

förvaltarens sön pa. Kragehólm. Förvaltarens pa° Kragehólm son. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-förvete

förvéda (äc!)

nyfikenhet

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förvete
s.

forvéde, neutr.

nyfikenhet, intresse.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

förvete

Å. forvéda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ förvete

forvéde, n., oböjl., förvett.
ha forvéde po nud.
ja fitt forvéde po kären.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. **förvete**

forvéde[x)] n.; forvéde[xx)]

nyfikenhet

x) K. f. 86.

xx) M. f. 80.

kom de me gàmeldasnák, so hade de jènast forvéde pa dóm. Talade de dia-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. förvete

lekt, så blev man genast nyfiken på dom. M. f. 80.

Se närmare u. gammaldags-snack.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten

farvẽden, -vẽded, -vẽdna

förveten,

myfiken

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten
adj:

förvéden

nyfiken

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten

adj.

förvéden

nyfiken

K. f. 86.

Hr × " förveten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten

forvéden

nyfiken

den some forvéden bler bagéden

(blir snopen vid upptäckt)

3340 Bjeresjö, Herrestadshd

R. Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten

fårviden förvéden

nyfiken; som vill lägga sig i allt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten
adj.

forvéden

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förveten

forvēden, m. och f., n. -ded,
pl. -dna, komp. -dnare,
-dnast, förveten.
han jōre si forvēden
men dar byt han begēden.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåur.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fö'veten

forvé'den

9. f. 1865

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förvett
s.

forvéd

nyfikenhet, nyhetsbegär, intresse

9. f. ça
1870

dærfor fek ja forvéd på ed.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förvett

forvärd

nyfikenhet, intresse

ha forvärd på

m.f. 1863

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvrida

forvri̱a

forvri̱a hò̱ad på dom = imponera.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvränga

Pret.

forvrænda

dr. forvrænda ja áltid

hd. Man förvrängde ju

(orden) alltid något.

K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvågen
adj.

förvåwen

om "den som inte skyr något".

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad (S)

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvända

forvéna (- nor, pl. - na, - nde, - nt, - nd, m. och f., n. - nt, pl. - nda, - n, pl. - en) tr., förvända.

mina ar blyzte stras forvéna.

forvéna syn, genom trolldom åstadkomma synvilla.

komijántorna forvéna vel syn po folk. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

farvéne n.

× förvände s.

ovåsen

de hålor et fårlet
farvéne

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× förvände

sb.

förvéna n.

uppståndelse, väsen

där, ble, förvéna.

Det blev uppståndelse.

K. V. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvände

forvåne, n., -d, utan pl.,
väghinder, vägens ofarbara till-
stånd, förorsakadt af snömassor.
hær ha ånthlien ånte vad
forvåne i vintors. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hær.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förvärva
v.

forvárva

dær lás arbétarnas stàkáls
forvárvade pæya pro jeljívare-
-gären

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fare aurorna (pl.) föråror pl.

det främre paret åror
i en båt.

M. Areskoug 1926
Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrahem

forélrahúm, n.

i krestínes forélrahúm

dær hade di en svìŋel.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrar

forälra, pl. -as

de va i mina forälras tid.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrar

föräldra

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrar

pl. forélra, -ana

han har ólat páyana; èla va forélrana rìdza.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrar

föräldra -na

mina föräldra

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrar

föräldra pl. tant.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrar:

forelra, genus obestämbart,
– na, plurall, föräldrar.

hade dr vad retskäfna
forelra, sa hade di ente
halt me sonen po fuleri.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föräldrar

föräldra

döras föräldra hade sått ed

för dom.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förändras

förénras, =

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

föröka

Refl.

Sup.

förökt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

sin so. har de förökt si, sedan så har det förökat sig. m. f. sd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se x Fjösa

Fösa
ob.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund